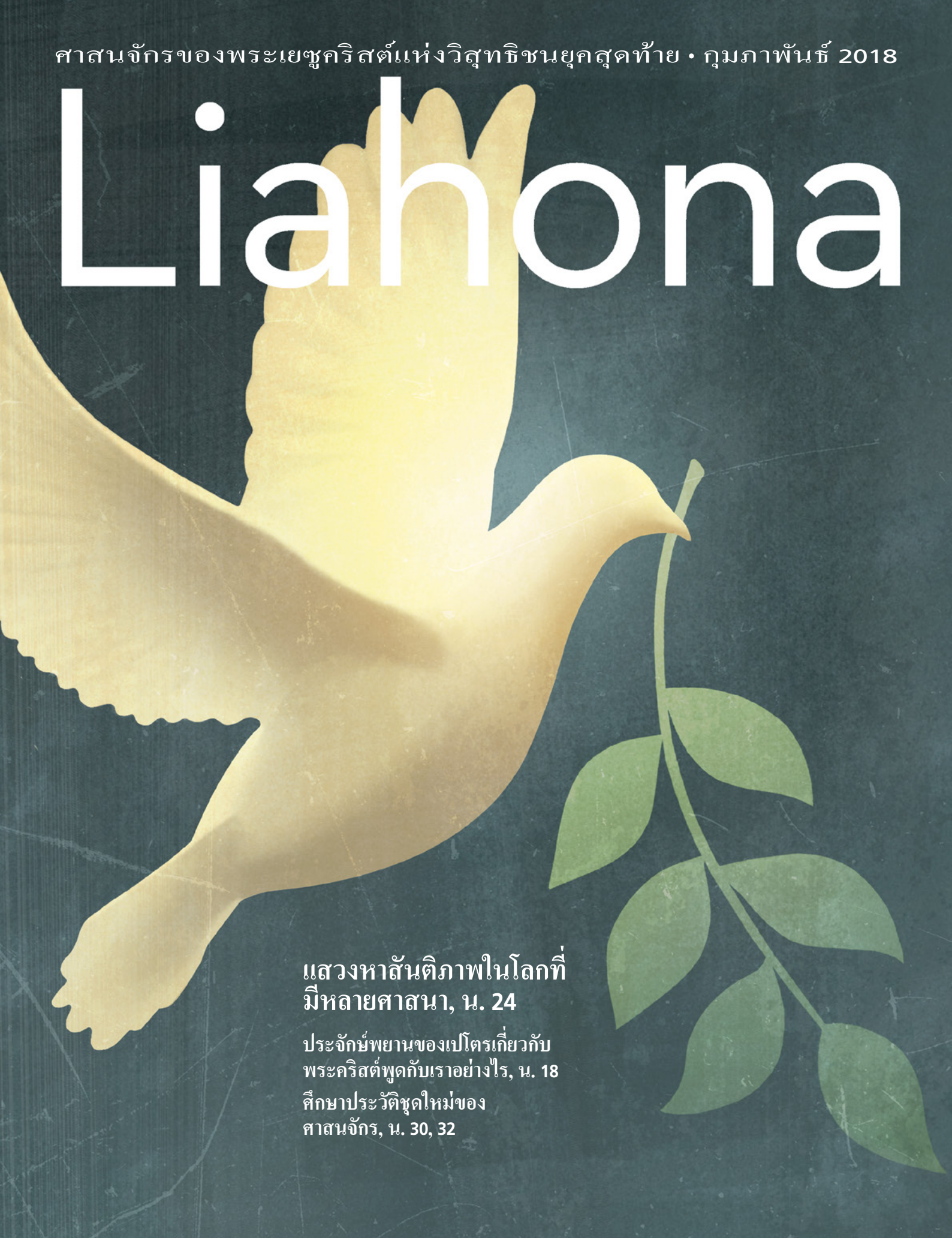

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • กุมภาพันธ์ 2018

Liahona

แสวงหาสันติภาพในโลกที่มีหลายศาสนา, น. 24

ประจักษ์พยานของเปโตรเกี่ยวกับพระคริสต์พูดกับเราอย่างไร, น. 18

ศึกษาประวัติชุดใหม่ของศาสนจักร, น. 30, 32

“ไม่ว่าท่านรักษาสัญญา
ว่าจะระลึกถึงพระองค์
ตลอดเวลาดีเพียงใด
**พระองค์ทรงระลึกถึง
ท่านตลอดเวลา”**

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

จากข่าวสารของฝ่ายประธานสูงสุด หน้า 4

เลียโฮนา กุมภาพันธ์ 2018

- 30 วิสุทธิชน: คำอธิบายพอสังเขปเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จักรชุดใหม่ โดย เอ็ดเดอร์สตีเวน อี. สโนว์ เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จักรชุดใหม่
- 32 วิสุทธิชน: เรื่องราวของศาสนจักร —บทที่ 1: ทูลขอด้วยศรัทธา สภาวการณ์ที่ผิดธรรมดาंनाครอบครัวยอมรับมาพอลไมรา; ความรู้สึกอุ่นใจนำใจเซฟให้สวดอ่อนนออน

ปกิณกะ

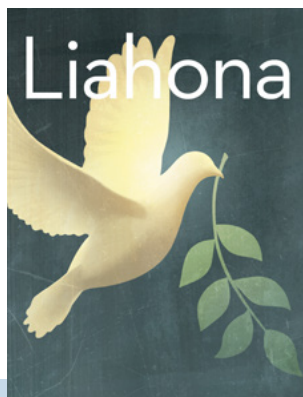
- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ เดือนตุลาคม 2017
- 11 การรับใช้ในศาสนจักร: การปลดเป็นจุดเริ่มต้นไม่ใช่จุดสิ้นสุด โดย ริชาร์ด เอ็ม. โรมนี
- 12 การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด: มันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อสอนเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น โดย แทต อาร์. คอลลิสเตอร์
- 16 ที่แห่งพุด: พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยต่อฉัน โดย ราเชล เอช. ทีแธม
- 38 ภาพแห่งศรัทธา: เทียนกา ฟังกุนา
- 40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: พระกิติคุณครอบคลุมความจริงทั้งหมด โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา โดย ประธานเฮนรี่ บี. อาริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ทำความรู้จักเธอและครอบครัวของเธอ

บทความพิเศษ

- 18 “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?": พยานของเปโตรเกี่ยวกับพระคริสต์ โดย แทรร์รี่ บี. บอลด์ เมื่อเรารักและเข้าใจครสาวกเปโตร เราจะพร้อมและสามารถยอมรับพยานพิเศษของท่านเกี่ยวกับพระคริสต์ได้มากขึ้น
- 24 เสรีภาพทางศาสนา: เสาหลักของสันติภาพ โดย เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน ในโลกที่ปรัชญาซึ่งตั้งเด่นกั้น เราสามารถพร้อมใจกันแสวงหาสันติภาพได้โดยน้อมรับความหลากหลายทางศาสนาและสนับสนุนเสรีภาพทางศาสนา

ภาพปก
ภาพประกอบโดย โจชัว เดนนิส

คนหนุ่มสาว

44

- 44 “พระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา”
โดย ริค ทาเทโอเกะ
หลังเกิดแผ่นดินไหวที่สร้างความเสียหายอย่างมากในญี่ปุ่น ผู้สอนศาสนาารู้สึกว่าพระหัตถ์ที่คุ้มครองและนำทางของพระเจ้าปกป้องรักษาพวกเขาให้ปลอดภัย
- 48 งานเผยแผ่ในครอบครัวของดิฉัน
โดย แอนเดรีย โกเมซ ลากูเนส

ดูว่าท่านจะหาเล็ย-
โฮนาที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใช้: ท่านจะแบ่ง
ปันพรสวรรค์อะไร
ให้กับผู้อื่น

เยาวชน

- 50 พระเยซูคริสต์: ปોકอกของสันติสุข
โดย เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์
บัลลาร์ด
โลกอาจทำให้เกิดความสุขชั่วคราว
แต่พระเยซูคริสต์ทรงมอบ
สันติสุขอันเป็นนิรันดร์
- 54 สันติสุขในโลกกับสันติสุข
ในพระคริสต์
โดย ชารห์ แซนชัน
- 56 คุณจะควบคุมสิ่งที่อยู่ในใจดิฉันไม่ได้
โดย บลอสซอม ลารี โนห์
เมื่อการไปโบสถ์แอลดีเอสกลายเป็น
เป็นเรื่องผิดกฎหมายในกานา
ดิฉันรู้ว่าประจักษ์พยานของดิฉัน
ต้องเข้มแข็ง
- 58 วิธีทำให้ความสัมพันธ์ของข้าพเจ้า
กับพระผู้เป็นเจ้าลึกซึ้งขึ้น
โดย เอ็ดเดอร์มัตตีโม คี ฟิโอ
- 60 ยกความวิตกกังวลทั้ง
หลายให้พระผู้เป็นเจ้า
โดย นิโนสกา นอร์วีช
เมื่อเพื่อนของดิฉันเข้าโรง
พยาบาลเพราะโรคซึมเศร้ารุนแรง
ดิฉันกังวลมาก ดิฉันจะช่วยเธอ
ได้อย่างไร
- 62 โปสเตอร์: ชีวิตนิรันดร์
- 63 บรรทัดมาเติมบรรทัด: 1 นิไฟ 3:7
- 64 คำถามและคำตอบ
ฉันจะขอให้เพื่อนๆ ไม่พูดให้ร้าย
หรือไม่เหมาะสมเกี่ยวกับคนอื่นๆ
ได้อย่างไร

เด็ก

74

- 66 ยืนหยัดเพื่อศาสนจักร
โดย เทเรซี การ์เตอร์ และมา
ริสซา เคนนิส
อิสตันกับก๊อานมาร์โกเพื่อนใหม่
ของเขาต้องการสอนชั้นเรียนเกี่ยวกับ
กับศาสนจักร
- 68 ส่งแสงของท่าน: แบ่ง
ปันของประทาน
โดย มาริสซา วิดดิสัน
- 70 แผนแห่งความสุข
สมุดภาพพระบายสีเล่มนี้จะช่วยให้
ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับแผนของพระ
บิดาบนสวรรค์!
- 72 อัครสาวกเป็นพยานถึงพระคริสต์
โดย เอ็ดเดอร์คัลลิน เอช. ฮอร์ค
- 73 พยายามต่อไป!
โดยเอ็ดเดอร์ปีเตอร์ เอฟ. มีเออร์ส
แม้จะน่ากลัว แต่การแบ่งปัน
พรสวรรค์และประจักษ์พยานของ
ท่านจะช่วยทำให้ผู้อื่นมีความสุข
- 74 บัตรควาพะการประชุมใหญ่
- 75 หน้าที่ของหนู
- 76 เรื่องราวในพระคัมภีร์: อาดัมกับเอวา
โดย คิม เว็บบ์ ริด
- 79 หน้าที่พระบายสี

กุมภาพันธ์ 2018 ปีที่ 24 เล่มที่ 2
เลขีโอน 14748 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรนัลด์ เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาชวิงก์,
คีเทอร์ เอฟ. อุทเทอร์ฟอร์ด

โควาริชกรอาสาสมัคร: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัดลิน เอช. โอ๊คส์,
เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ค, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบคเนอร์,
เวาน์ตัน แอล. กูค, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน,
โรนัลด์ เอ. ราธเบนด, แกเร็ซ อี. สตีเวนสัน, เดล จี. เรนสัน

บรรณาธิการ: ซูโก อี. มาร์ตินส

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: แรนดัลด์ เค. เบเนเนตต์, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, บอนนี่ เอช. คอร์ดอน, เลอเกรนดี อาร์.
เคอร์ติส จูเนียร์, เอ็ดเวิร์ด ลูบ, ชาราน ชูเบง, โนเบิล แอล. ฮอลล์สตอม,
คัลลาส ดี. โฮล์มส์, เอริก คัมเบลยู, โลกพิชกา

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด โอ. ฮิตัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อลัม ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน การ์ร

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: ฟรานซิสกา โอลสัน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เมอร์ริซา เคนนิส, เดวิด ดิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, เมทริว ดี. ฟิลิตัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช.
การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, จอน ไรอัน เจนเซน, ชาร์ลอตต์
ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, อีริก บี. แมอร์คอกก์, แซลลี จอห์นสัน
ไอคิเคิร์ก, โจชัว เอ. เทอร์กีย์, แจน ฟิน โบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม.
รอมนี่, มินดี แอนน์ เซกู, มาร์ธา วิคตัส

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ กนูคเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทด อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ ที. แอนดรูว์ส, แมมดี เบ็นท์ลีย์,
ซี. คิมบัลด์ บอทาท์, โรนัลด์ ไซดัล, เดวิด กรีน, คอลลีน สิงค์ลีย์, เอริก ที.
จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, เอ็มมีลี ซือ โค เริ่มมิงตัน,
มาร์ค คัมเบลยู, โรบิสัน, เบเรค แทร็, เค. นิโคล วอลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพยากรด้านสุขภาพ: โคลเลตต์ เนเนเกอร์ จูเนียร์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: โอรา เกล็น อะแคร์, จูดี เบอร์เคตต์, โรนัลด์ จี. โครมัน, ไบรอัน
คัมเบลยู, กิ, จินนี่ เจ. นิลสัน, เดเรค ริชาร์ดสัน
งานก่อนพิมพ์: โจชัว เคนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ฮิวส์

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทรอย อาร์. บาร์เกอร์

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ฉะโลม

เลขีโอน (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อีกราคาสมาชิกในประเทศไทย 70
บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมาชิกสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโอน
ของวอร์ด/สาขา หรือส่งไปสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถนนพรบุรี
ตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-
7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามวัน

ส่งคืนฉบับและข้อจำกัด: ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. เลขีโอน (คำศัพท์
ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์
ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย คัมพูชา เซบู จีน
กลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก คัทซ์ อังกฤษ เอสโต-
เนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย
อิตาลี ญี่ปุ่น krimadi เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลาเกเซีย มาร์แชล มองโกเลีย
นอร์เวย์ ไปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวาเนีย สเปน
สวีเดน สวีเดน ตากาล็อก คาซัค ไทย ตุรกี ยูเครน ูรดู และเวียดนาม
(จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2018 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำสำเนาข้อความ
และภาพจาก เลขีโอนา ไว้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
(รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธินี้อาจถอนคืนได้ทุกเมื่อไม่
อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อหนังสือหรือชื่อบทภาพ หากมีข้อสงสัย
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2018 Vol. 24 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-
2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada
Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ออนไลน์เพิ่มเติม

อ่านบทความและส่ง
บทความของท่านมาที่
liahona.lds.org

หาข่าวสารที่แบ่งปันได้และ
สร้างแรงบันดาลใจ
(เป็นภาษาอังกฤษ
โปรตุเกส และสเปน)
ที่ facebook.com/liahona

ส่งคำติชมมาที่
liahona@ldschurch.org

บอกรับนิตยสารที่ store.lds.org
หรือไปที่ศูนย์หนังสือ ถามผู้นำ
วอร์ด หรือโทร 1-800-537-5971
(สหรัฐอเมริกาและแคนาดา)

LOHONATHA GETTY IMAGES

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การกลับใจ, 4, 50

การเชื่อฟัง, 16, 63, 79

การประชุมใหญ่สามัญ, 74

การรับใช้, 7, 11, 42, 58

การเรียกในศาสนจักร, 11,
12, 58

การศึกษาพระคัมภีร์, 43

การสอน, 12

การสอนประจำบ้าน, 40

ครอบครัว, 10, 48, 75

ความจริง, 80

ความยากลำบาก, 44, 48,
54, 56, 60

ความอ่อนน้อมถ่อมตน, 12
งานเผยแผ่ศาสนา, 44, 48,
56, 66

จิตกุศล, 7

โจเซฟ สมิธ, 32

บัพติศมา, 75

ประจักษ์พยาน, 16, 18, 56,
66, 73

ประวัติครอบครัว, 43, 48

ประวัติศาสตร์, 30, 32

ปีตุพร, 38

แผนแห่งความรอด, 70

พรสวรรค์, 38, 68, 73

พระคัมภีร์มอรมอน, 75
พระบิดาบนสวรรค์, 58,
62, 70

พระเยซูคริสต์, 4, 12, 18,
50, 54, 58, 62, 70, 72

พระวิหาร, 75

ภาษา, 64

มิตรภาพ, 7, 41, 60, 64, 66

โรคมืดเศร้า, 54, 60

ศีลระลึก, 4, 58

สันติสุข, 24, 50, 54, 60

เสรีภาพทางศาสนา, 24

อาดัมกับเอวา, 76

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อयरริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ระลึกถึงพระองค์ ตลอดเวลา

ท่านจะนึกภาพพร้อมข้าพเจ้าได้หรือไม่ขณะศาสนาพยากรณ์โมโรไนจารึกถ้อยคำสุดท้ายของพระคัมภีร์มอรมอนไว้บนแผ่นจารึกทองคำ เขาอยู่คนเดียว เขาเห็นประเทศชาติของเขา ผู้คนของเขา และครอบครัวของเขาล่มสลาย แผ่นดินเป็น “วัฏจักรหนึ่ง” ของสงคราม (มอรมอน 8:8) ทว่าเรามีความหวัง เพราะเขาเห็นวันเวลาของเรา! และในบรรดาทั้งหมดที่เขาเขียนไว้ เขาเชื่อเชิญให้เรา จำ (ดู โมโรไน 10:3)

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ชอบสอนว่าคำสำคัญที่สุดในพจนานุกรมน่าจะเรียกว่า จำ เพราะเราทำพันธสัญญากับพระเจ้า ท่านกล่าว “สิ่งที่เราจำเป็นต้องทำมากที่สุดคือจดจำ” พันธสัญญาเหล่านั้น¹

ท่านจะพบคำว่า จำ ทั้งพระคัมภีร์ เมื่อนิไฟตักเตือน พี่ๆ ของท่าน ท่านมักจะเชื่อเชิญให้พวกเขาจดจำพระวจนะของพระเจ้าและจดจำว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงช่วยชีวิตบรรพบุรุษของพวกเขาอย่างไร (ดู 1 นิไฟ 15:11, 25; 17:40)

ในคำกล่าวลาครั้งสำคัญของกษัตริย์เบนจามิน ท่านใช้คำว่า จำ เจ็ดครั้ง ท่านหวังว่าผู้คนของท่านจะจดจำ “ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า . . . และพระคุณความดีและความอดกลั้นของพระองค์” ต่อพวกเขา (โมไซยาห์ 4:11; ดู 2:41; 4:28, 30; 5:11–12 ด้วย)

เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงจัดตั้งศิลาระลึก พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เหล่าสาวกรับส่วนเครื่องหมาย “เพื่อเป็นที่ระลึกถึง” การพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ (ลูกา 22:19) ในคำสวดอ้อนวอนศิลาระลึกทุกครั้งที่ท่านและข้าพเจ้าได้ยิน คำว่า ตลอดเวลา ตามหลังคำว่า ระลึกถึง (ดู คพ. 20:77, 79)

ข่าวสารของข้าพเจ้าเป็นการเชื่อเชิญแม้ถึงกับขอร้องให้ระลึกถึง ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะสามประการเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านจะระลึกถึงในแต่ละสัปดาห์เมื่อท่านรับส่วนเครื่องหมายอันศักดิ์สิทธิ์ของศิลาระลึก ข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านเช่นที่เป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า

ระลึกถึงพระเยซูคริสต์

หนึ่ง ระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ระลึกว่าพระองค์ทรงเป็นใครขณะประทับบนแผ่นดินโลก พระองค์ตรัสว่า

อย่างไรกับผู้อื่น และพระองค์ทรงแสดงพระเมตตาในการกระทำของพระองค์อย่างไร ระลึกว่าพระองค์ทรงใช้เวลากับใครและพระองค์ทรงสอนอะไร พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “เสด็จไปทำคุณประโยชน์” (กิจการของอัครทูต 10:38) พระองค์เสด็จเยือนคนเจ็บป่วย พระองค์ตั้งพระทัยทำตามพระประสงค์ของพระบิดา

เหนือสิ่งอื่นใดเราสามารถระลึกถึงราคาสูงที่พระองค์ทรงจ่ายจากความรักที่ทรงมีต่อเราเพื่อลบคราบบาปของเรา เมื่อเราระลึกถึงพระองค์ ความปรารถนาจะติดตามพระองค์จะเพิ่มขึ้น เราจะต้องการเป็นคนมีน้ำใจมากขึ้น ให้อภัยมากขึ้น เต็มใจแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและทำตามนั้นมากขึ้น

ระลึกถึงสิ่งที่ท่านต้องทำให้ดีขึ้น

เราจะคิดถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—ความบริสุทธิ์และความดีพร้อมของพระองค์—ได้ยากหากไม่คิดว่าเราบกพร่องและไม่ดีพร้อมเพียงใดเมื่อเทียบกับพระองค์ เราทำพันธสัญญาว่าจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ แต่เรามักจะไม่บรรลุมาตรฐานสูงดังกล่าว แต่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทราบเรื่องเช่นนี้จะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นเหตุให้พระองค์ประทานศาสนพิธีแห่งศิลาระลึกแก่เรา

ศิลาระลึกมีต้นกำเนิดในการถวายเป็นเครื่องพลีบูชาในสมัยพันธสัญญาเดิม ซึ่งรวมถึงการสารภาพบาป (ดู เลวีนิติ 5:5) เราไม่ถวายเป็นเครื่องพลีบูชาอีกต่อไป แต่เรายังคงสามารถที่บาปของเราได้ พระคัมภีร์เรียกสิ่งนี้ว่าการพลีบูชา “ใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด” (3 นิไฟ 9:20) จงมารับศิลาระลึกด้วยใจที่กลับใจ (ดู คพ. 59:12; โมโรไน 6:2) ขณะทำเช่นนั้น ท่านจะได้รับการให้อภัยบาปและท่านจะไม่หลงออกนอกเส้นทางที่จะนำกลับไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ระลึกถึงความก้าวหน้าที่ท่านทำอยู่

ขณะที่ท่านสำรวจชีวิตตนระหว่างศาสนพิธีศิลาระลึก ข้าพเจ้าหวังว่าความคิดท่านจะไม่เพียงจดจ่อกับสิ่งที่ท่านทำผิดแล้วเท่านั้น แต่จดจ่อกับสิ่งที่ท่านทำถูกต้องด้วย—

ช่วงขณะที่ท่านรู้สึกว่าคุณบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพอพระทัยท่าน ท่านอาจจะใช้เวลาสักครู่ระหว่างศีลระลึกทูลขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้ท่านเห็นสิ่งเหล่านี้ หากท่านทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะรู้สึกบางอย่าง ท่านจะรู้สึกมีความหวัง

เมื่อข้าพเจ้าทำเช่นนั้น พระวิสุทธิญาณทรงรับรองกับข้าพเจ้าว่าแม้ข้าพเจ้าจะยังห่างไกลความดีพร้อม แต่วันนี้

ข้าพเจ้าเป็นคนดีกว่าเมื่อวาน และนี่ทำให้ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเพราะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าจึงสามารถเป็นคนดีขึ้นได้ในวันพรุ่งนี้

ตลอดเวลา คือยาวนาน และบอกเป็นนัยว่าต้องพยายามจดจ่อมาก ท่านรู้จากประสบการณ์ว่าการตั้งใจคิดถึงสิ่งหนึ่งตลอดเวลา นั้นยากเพียงใด แต่ไม่ว่าท่านรักษาสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาดี

เพียงใด พระองค์ทรงระลึกถึงท่านตลอดเวลา

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทราบความท้าทายของท่าน พระองค์ทรงทราบว่าความห่วงกังวลของชีวิตบีบคั้นท่านนั้นเป็นอย่างไร พระองค์ทรงทราบว่าท่านต้องการพรที่มาจาก การระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและการเชื่อฟังพระองค์เร่งด่วนเพียงใด —“เพื่อ [ท่าน] จะมีพระวิสุทธิญาณของพระองค์อยู่กับ [ท่าน] *ตลอดเวลา*” (คพ. 20:77; เน้นตัวเอน)

ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงต้อนรับท่านกลับมาที่โต๊ะศีลระลึกทุกสัปดาห์ โดยประทานโอกาสให้ท่านเป็นพยานต่อพระองค์อีกครั้งว่าท่านจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา ■

การสอนจากข่าวสารนี้

วิตอาจะวุ่นวายและทำให้เราระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเราตลอดเวลาได้ยาก แต่ศีลระลึกจัดเตรียมเวลาพิเศษในแต่ละสัปดาห์ไว้ให้เราได้ใคร่ครวญพระชนม์ชีพและคำสอนของพระองค์ ฟังพิจารณากับคนที่ท่านสอนประจำบ้านว่าท่านใช้ช่วงเวลาเงียบๆ เหล่านี้ได้อย่างไรและสนทนาว่าท่านจะจดจ่ออยู่กับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นได้อย่างไร ท่านจะใช้ช่วงเวลาเหล่านั้นใคร่ครวญสิ่งที่ดีที่ท่านสามารถทำให้ดีขึ้นได้อย่างไร อะไรคือคุณค่าของการจดจำความก้าวหน้าของท่านในแต่ละสัปดาห์

อ้างอิง

1. สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Circles of Exaltation” (ปราศรัยกับนักการศึกษาศาสนาของระบบการศึกษาของศาสนจักร, 28 มิ.ย., 1968), 5.

“จำไว้ว่าพระเจ้าทรง
เมตตาเพียงใด”
(โมโรไน 10:3)

เยาวชน

สามสิ่งทีฟังระลึกถึง

คำว่า ระลึกถึง (จำ, จดจำ) ปรากฏหลายครั้งในพระคัมภีร์มอรมอน นี่ไฟกระตุนให้พี่น้องของท่านจดจำว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของชีวิตบรรพบุรุษของพวกเขาอย่างไร กษัตริย์เป็นจามินขอให้ผู้คนจดจำความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็นเจ้า และโมโรไนแนะนำผู้อ่านของท่านให้จดจำว่าพระเจ้าทรงมีพระเมตตาเพียงใด

การระลึกถึงพระเจ้าช่วยให้รอดมีความสำคัญยิ่ง—เราถึงกับทำพันธสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์ทุกครั้งที่เราได้รับส่วนศีลระลึก ประธานอายุริงก์เชื่อเชิญให้เราระลึกถึงสามสิ่งนี้ระหว่างศีลระลึก

1. **ระลึกถึงพระเยซูคริสต์:** อ่านพระคัมภีร์เกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าช่วยให้รอด ทรงรับใช้และแสดงความรักต่อผู้อื่น ท่านรู้สึกอย่างไรต่อความรักของพระองค์ ท่านจะรับใช้และแสดงความรักต่อผู้อื่นเฉกเช่นพระเจ้าช่วยให้รอด ทรงทำได้อย่างไร
2. **ระลึกถึงสิ่งที่ท่านต้องทำให้ดีขึ้น:** ใคร่ครวญอุปดาห์ที่ผ่านมาของท่าน ด้วยใจที่กลับใจ เลือกรหนึ่งอย่างที่ท่านจะเปลี่ยน และเขียนลงไปว่าท่านจะปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร วางเป้าหมายไว้ในที่ซึ่งท่านจะมองเห็นบ่อยๆ

3. **ระลึกถึงความก้าวหน้าที่ท่านทำอยู่:** ทูลขอให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้ท่านเห็นความก้าวหน้าที่ท่านทำอยู่บันทึกว่าท่านรู้สึกอย่างไร

เราไม่ดีพร้อม แต่พระเจ้าช่วยให้รอด ทรงทราบ นั่นคือสาเหตุที่พระองค์ทรงขอให้เราระลึกถึงพระองค์ การระลึกถึงพระองค์ให้ความหวังแก่เราและช่วยให้เราต้องการปรับปรุงให้ดีขึ้น แม้บางครั้งเราไม่ระลึกถึงพระองค์ แต่ประธานอายุริงก์กล่าวว่า “พระองค์ทรงระลึกถึงเราตลอดเวลา”

เด็ก

ระลึกถึงพระเยซู

พระคัมภีร์สอนว่าเราควรระลึกถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา หมายความว่าเราควรนึกถึงพระองค์ให้ **มาก** และทำตามแบบอย่างของพระองค์!

ท่านสามารถวาดภาพพระเยซูและระบายสีภาพนี้เพื่อช่วยให้ท่านระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา วางภาพไว้ในที่ซึ่งท่านจะมองเห็นบ่อยๆ

“และหากเจ้า
ระลึกถึงเรา
ตลอดเวลา
เจ้าจะมีพระ
วิญญานของ
เราอยู่กับเจ้า”
(3 นีไฟ 18:7)

ทำความรู้จักเธอ และครอบครัว ของเธอ

การเย็บสอนเป็นเรื่องของการทำความรู้จักและรักพี่น้องสตรีแต่ละคนอย่างจริงจังทั้งนี้เพื่อเราจะเพิ่มพลังศรัทธาของเธอและรับใช้เธอได้

ริตา เจฟฟ์ สันกับผู้เย็บสอนของเธอกลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเมื่อพวกเขาพบกันและแบ่งปันบทสนทนาหลักธรรมพระกิตติคุณ แต่การเย็บของพวกเขามีการเล่นเกมหายคำด้วยกันรวมอยู่ด้วย ซึ่งช่วยให้สมองที่แก่ตัวขึ้นของริต้ายคงเฉียบคม เนื่องจากผู้สอนประจำบ้านของเธอเรียนรู้ว่าริตาต้องการและมีความสุขกับสิ่งใด พวกเขาจึงตั้งตารางการเย็บแต่ละครั้งมีหลายสิ่งที่คุณน้องสตรีสามารถทำได้ระหว่างการเย็บ เช่น ไปเดินเล่นด้วยกันหรือช่วยงานบ้านของคุณน้องสตรี

ลูซี่ แมค สมิต มารดาของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิต แสดงความรู้สึกรักของเธอในปี 1842 ถึงพี่น้องสตรีวิสุทธิชนในสมาคมสงเคราะห์ที่เพิ่งจัดตั้งใหม่ว่า ควรมีความรู้สึกรักอย่างไรต่อกัน เธอกล่าวว่า “เรา

ต้องรักและใส่ใจกัน ดูแลกัน ปลอดภัยกัน และรับการสอนนั้นอาจทำให้เราได้นั่งรวมกันในสวรรค์”¹ คำพูดนี้ยังเป็นความจริงจนถึงปัจจุบันนี้

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “มองตนเองเป็นเสมือนตัวแทนของพระเจ้าต่อบุตรีดาของพระองค์... เราหวังว่าท่านจะสถาปนาบุคคลของความห่วงใยที่จริงจังในแบบแผนพระกิตติคุณสำหรับสมาชิกเฝ้าดูแลกัน สนองตอบความต้องการทางวิญญาณและทางโลกในในทุกทางที่ช่วยได้”²

พระเจ้าทรงบัญชาลูกหลานอิสราเอลผ่านโมเสสว่า “คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่กับพวกเจ้านั้นก็เป็นเหมือนกับคนท้องถิ่นของเจ้า จงรัก [เธอ] เหมือนกับรักตัวเอง” (เลวีนิติ 19:34) พี่น้องสตรีที่เราเย็บสอนอาจเป็น

“คนต่างด้าว” เมื่อเราเริ่มการรับใช้ของเรา แต่เมื่อเราทำความรู้จักเธอและครอบครัวของเธอ ความปรารถนาจะ “แบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เขา” จะเพิ่มขึ้น และ “ใจ [เรา] ผูกพันกันไว้ในความเป็นหนึ่งเดียวและในความรักที่มีต่อกัน” (โมไซยาห์ 18:8, 21)

อ้างอิง

1. ลูซี่ แมค สมิต ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 25.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ตัวแทนของศาสนจักร,” *เสี้ยวสนทนา*, พ.ย. 2016, 62.

พิจารณาสิ่งนี้
ภายในครอบครัว
ของคุณน้องสตรี
ที่ท่านเย็บสอน
ท่านควรทราบและ
จดจำเหตุการณ์
อะไรบางอย่างที่
กำลังจะมาถึง

การปฏิบัติศาสนกิจ

แทนที่จะให้ข่าวสารที่เจาะจง หน้านี้จะแสดงหลักธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละเดือนเพื่อช่วยเราปฏิบัติศาสนกิจต่อกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนและแสวงหาการดลใจ ท่านจะรู้ข่าวสารทางวิญญาณและการรับใช้ที่พี่น้องสตรีแต่ละคนต้องการ

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2017

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; . . . ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2017 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับที่ผ่านมาและต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำค่าของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ อัครสาวก และผู้นำศาสนจักรท่านอื่น

หลักคำสอนเด่น

คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต

“ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคทำพันธสัญญาว่าจะทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลและขยายการเรียกของเขาในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค . . .

“พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพันธสัญญาเป็นการตอบแทนว่าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคจะได้รับกุญแจทั้งหลายเพื่อเข้าใจความล้ำค่าของพระเจ้าเป็น

เจ้า เขาจะกลายเป็นคนดีพร้อมทั้งนี้เพื่อเขาจะสามารถยืนในที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้าได้ เขาจะสามารถทำบทบาทของตนในงานแห่งความรอดให้เกิดสัมฤทธิ์ผล พระเยซูคริสต์จะทรงเตรียมทางตรงหน้าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตและจะทรงอยู่กับเขา พระวิญญานบริสุทธิ์จะอยู่ในใจผู้ดำรงฐานะปุโรหิตและเหล่าเทพจะปกครองเขา ร่างกายของเขาจะแข็ง

แรงและกระปรี้กระเปร่า เขาจะกลายเป็นผู้สืบทอดพรของอับราฮัมและเขากับภรรยาจะเป็นทายาทร่วมกับพระเยซูคริสต์สืบทอดอาณาจักรของพระบิดาบนสวรรค์ นั่นคือ ‘พระสัญญาอันล้ำค่าและยิ่งใหญ่’ [2 เปโตร 1:4] นี้ก็ไม่น้อยกว่ามีสัญญาใดยิ่งใหญ่กว่านี้”

เอลเดอร์เดวิด จี. เรนสันแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “ฐานะปุโรหิตและเดชาภาพแห่งการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด,” *เสี้ยวใหม่*, พ.ศ. 2017, 65–66

คำสัญญาของศาสตราจารย์

ศรัทธาชนะความกลัว

“ตั้งนั้นแม้ว่าเราได้เสริมสร้างศรัทธาและความกล้าหาญในใจของเราแล้ว พระเจ้า

ทรงคาดหวังจากเรา—และจากอนุชนรุ่นต่อจากเรามากขึ้น พวกเขาจะต้องเข้มแข็งขึ้นและกล้าหาญมากขึ้นเพราะพวกเขาจะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าและยากกว่าที่เราเคยทำมาแล้ว พวกเขาจะเผชิญการต่อต้านจากศัตรูของจิตวิญญาณเรามากกว่าเดิม . . .

“ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าเสด็จไปเบื้องหน้าท่านเมื่อใดก็ตามที่ท่านอยู่กับพระของพระองค์ บางครั้งท่านจะเป็นเทพที่พระเจ้าทรงส่งไปประครองผู้อื่น บางครั้งท่านจะเป็นคนที่ถูกรายล้อมด้วยเหล่าเทพผู้ประครองท่าน แต่ท่านจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่ในใจท่านเสมอ ดังที่สัญญาไว้กับท่านในการประชุมศิครลิกทุกครั้ง ท่านเพียงแต่ต้องรักษาพระบัญญัติของพระองค์

“วันเวลาที่ดีที่สุดล่วงหน้าไปรอรับอณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก การต่อต้านจะเสริมกำลังศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์ ดังที่เคยเป็นมาตั้งแต่สมัยของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท ศรัทธาชนะความกลัวเสมอ การยืนหยัดร่วมกันสร้างความสามัคติกกลมเกลียว พระผู้เป็นเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักทรงฟังและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนเพื่อคนขัดสนของท่าน พระองค์ไม่ทรงหยุดพักหรือบรรทมหลับ”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “อย่ากลัวเลยที่จะทำดี,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2017, 103

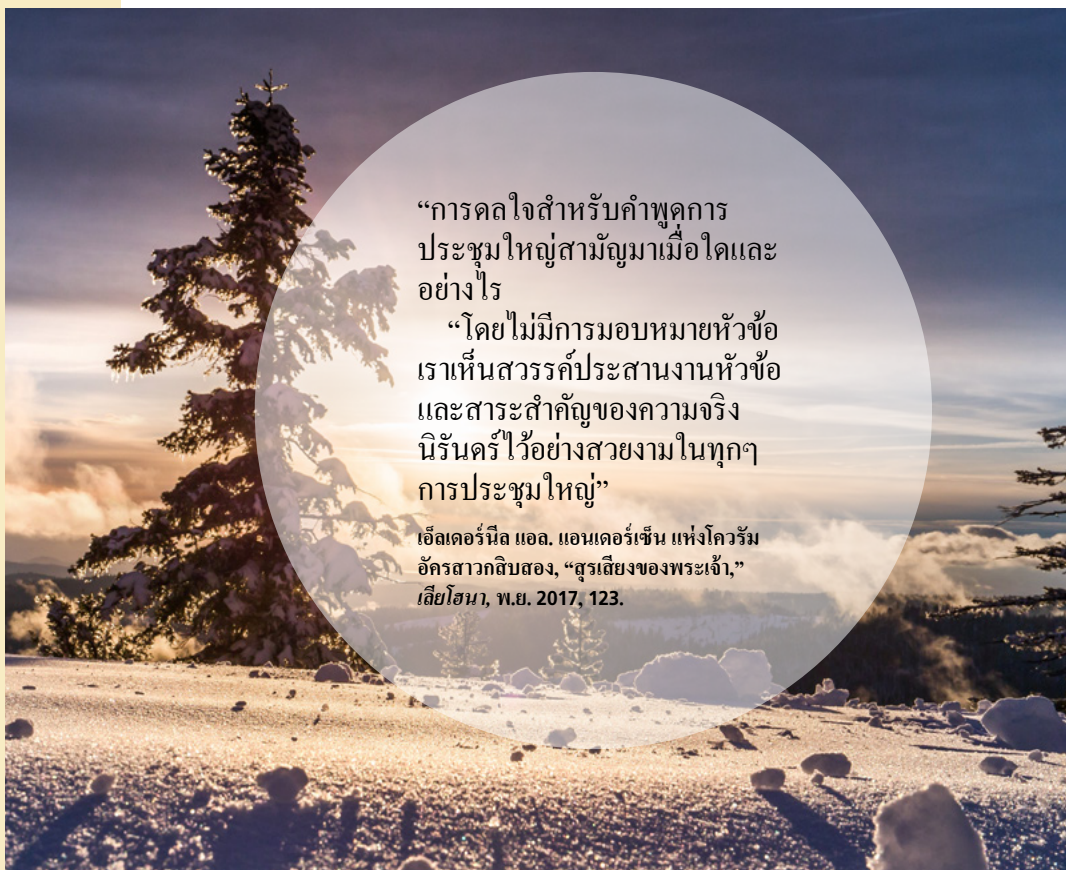
รับใช้คนรอบข้าง

“ดิฉันเชื่อว่าสมาชิกส่วนใหญ่ถือว่าการรับใช้เป็นหัวใจของพันธสัญญาและการเป็นสานุศิษย์ของพวกเขา แต่ดิฉันคิดเช่นกันว่าบางครั้งเราพลาดโอกาสสำคัญที่สุดบาง

อย่างในการรับใช้ผู้อื่นไปง่ายๆ เพราะเราเขวหรือเพราะเรากำลังหาวิธีเปลี่ยนโลก และเราไม่เห็นว่าการต้องการเร่งด่วนที่สุดบางอย่างที่เราจัดการได้อยู่ภายในครอบครัวเรา ท่ามกลางมิตรสหายของเรา ในวอร์ดของเรา และในชุมชนของเรา เราสะเทือนใจเมื่อเห็นความทุกข์และความเดือดร้อนของคนที่อยู่ไกลจากเรา แต่เราไม่ได้มองว่ามีคนต้องการความเป็นเพื่อนจากเรานั่งอยู่ข้างๆ เราในชั้นเรียน . . .

“... พระบิดาบนสวรรค์คืออาจวางคนที่ต้องการเราไว้ใกล้เราที่สุด โดยที่ทรงทราบว่าเราเหมาะสมที่สุดที่จะตอบรับความต้องการของคนเหล่านั้น”

บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน, ประธานเยาวชนหญิงสามัญ, “ความต้องการตรงหน้าเรา,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2017, 25-26.

“การคล้อยใจสำหรับคำพูดการประชุมใหญ่สามัญมาเมื่อใดและอย่างไร

“โดยไม่มีการมอบหมายหัวข้อ เราเห็นสวรรค์ประสานงานหัวข้อและสาระสำคัญของความจริงนิรันดร์ไว้อย่างสวยงามในทุกๆ การประชุมใหญ่”

เอลลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “สุรเสียงของพระเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2017, 123.

ความดีพร้อม: ของประทานแห่ง พระคุณ

“ข้าพเจ้าเชื่อในความดี
พร้อมของ [พระผู้เป็น
เจ้า] และข้าพเจ้าทราบ

ว่าเราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของ
พระองค์พร้อมด้วยศักยภาพที่จะเป็น
เหมือนพระองค์ ข้าพเจ้าทราบเช่นกันว่า
ในฐานะบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า เรา
ไม่ควรลดค่าและให้ร้ายตัวเราเอง ราวกับ
ว่าการทำร้ายตนเองจะทำให้เรากลายเป็น
บุคคลที่พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้
เราเป็น ไม่! ด้วยความยินดีที่จะกลับใจ
และปรารถนาจะมีความชอบธรรมเพิ่ม
ขึ้นในใจเราเสมอ ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะ
ปรับปรุงตนเองในวิธีซึ่งไม่ต้องทำให้เกิด
แผลพุพองหรือภาวะเบื่ออาหาร ความ
รู้สึกหดหู่หรือการทำลายความเชื่อมั่นใน
ตนเอง . . .

“แท้จริงแล้ว, จงมาหาพระคริสต์,
และได้รับการทำให้ดีพร้อมใน
พระองค์. . .” โมโรไนวิงวอน ‘รักพระผู้
เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และ
พลังกำลังของท่าน, เมื่อนั้น . . . โดย
พระคุณของพระองค์ท่านจะดีพร้อม
ในพระคริสต์’ [โมโรไน 10:32; เน้น
ตัวเอน] ความหวังเดียวของเราสำหรับ
ความดีพร้อมที่แท้จริงคือการได้รับของ
ประทานแห่งความดีพร้อมนั้นจากสวรรค์
เราไม่สามารถ ‘ได้มา’ ด้วยตนเอง ดัง
นั้นพระคุณทดแทนที่พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์ทรงเสนอให้เราไม่ได้เป็น
เพียงความรอดจากโศกนัสและ
บาปรวมทั้งความตายเท่านั้นแต่
ยังเป็นความรอดจากการวิพากษ์
วิจารณ์ตนเองตลอดเวลาด้วย”

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง, “เพราะฉะนั้นพวกท่านจง
เป็นคนดีพร้อม—ในที่สุด,” *เสียวโฮนา*, พ.ย.
2017, 40, 41.

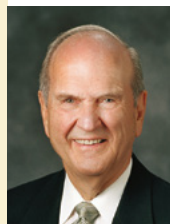

คำตอบสำหรับท่าน

เรานำพระผู้ช่วยให้รอดเข้ามาใน ชีวิตเราได้อย่างไร

“การรับส่วน [ศีลระลึก] หมายถึงการนำสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับอุปนิสัย
เหมือนพระคริสต์ออกไปจากชีวิตเราและทำให้พระคุณลักษณะของ
พระองค์เป็นของเราเอง นี่คือการหมายที่มากกว่าการกลับใจ คือไม่
เพียงหันไปจากบาปในอดีตเท่านั้นแต่ ‘ทุ่มเทใจและความตั้งใจให้พระ
ผู้เป็นเจ้า’ [Bible Dictionary, “Repentance”] ต่อจากนั้นไปด้วย”

เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “อาหารดำรงชีวิตซึ่งลงมาจาก
สวรรค์,” *เสียวโฮนา*, พ.ย. 2017, 39

คำทำเรื่องพระคัมภีร์ในเดือนเมษายน 2017

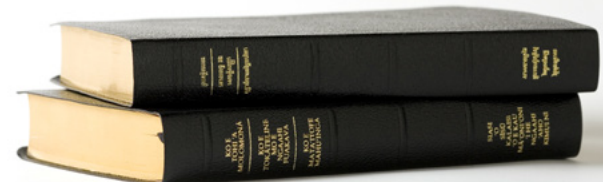
“ตั้งแต่ประธานมอนสันทำทนาย [ให้ศึกษาและไตร่ตรอง
พระคัมภีร์มอรมอน] ข้าพเจ้าพยายามทำตามคำแนะนำ
ของท่าน นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้เขียนออกมาเป็นข้อๆ
ด้วยว่าพระคัมภีร์มอรมอน คืออะไร ยืนยัน อะไร ปฏิเสธ
อะไร เกิดสัมฤทธิ์ผล อะไร ชี้แจง อะไรและ เปิดเผย

อะไร การมองดูพระคัมภีร์มอรมอนผ่านเลนส์เหล่านั้นเป็นการฝึกฝน
ที่สร้างแรงบันดาลใจและให้ข้อคิด! ข้าพเจ้าขอแนะนำวิธีนี้กับทุกท่าน
[ดูรายการที่ประธานเนลสันรวบรวมไว้ท้ายคำพูดของท่าน] . . .

“[พิจารณาคำถามเหล่านี้]: หนึ่งในชีวิตท่านจะเป็นอย่างไร หากปราศจาก
พระคัมภีร์มอรมอน สอง ท่านจะ *ไม่รู้* อะไร สาม ท่านจะ *ไม่มี* อะไร . . .

“ข้าพเจ้ารู้ว่าประธาน โธมัส เอส. มอนสันเป็นศาสตราจารย์ของ
พระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกทุกวันนี้ ข้าพเจ้ารักท่านและสนับสนุน
ท่านสุดหัวใจ”

ประธานรัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง, “พระคัมภีร์มอรมอน: ชีวิตท่านจะ
เป็นอย่างไรหากปราศจากพระคัมภีร์เล่มนี้” *เสียวโฮนา*, พ.ย. 2017, 61, 63.

การปลดเป็นจุดเริ่มต้น ไม่ใช่จุดสิ้นสุด

โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์
นิตยสารศาสนจักร

เราไม่ก้าวขึ้นหรือก้าวลงในศาสนจักร เราก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน

เพื่อนคนหนึ่งของข้าพเจ้าเพิ่งได้รับการปลดจากการเป็นอธิการออร์ดีนของเขาไม่กี่วันต่อมา โดยรู้ว่าข้าพเจ้าเคยรับใช้เป็นอธิการเช่นกัน เขาจึงขอมาพูดคุยกับข้าพเจ้า

“ปกติไหมที่ผมรู้สึกแบบนี้” เขาถาม

“คุณรู้สึกอย่างไร”

“ถูกตัดขาด คิดว่านะ ผมเคยเกี่ยวข้องกับชีวิตคนจำนวนมาก และตอนนั้นๆ ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอีก ผมจะรู้สึกเกี่ยวข้องกับอีกครั้งไหม”

คำถามของเขาทำให้ข้าพเจ้านึกถึงเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับการปลด ข้าพเจ้าจำได้ว่ารู้สึกคล้ายกัน ข้าพเจ้าคิดถึงเวลาที่มีส่วนช่วยให้ผู้คนเข้าใกล้พระผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาในสวรรค์ของพวกเขามากขึ้น ข้าพเจ้าคิดถึงเวลาที่กระตุ้นให้พวกเขาแสวงหาและทำตามการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรับใช้เป็นอธิการเป็นพรวิเศษสุด และเวลานั้นการรับใช้นั้นผ่านไปแล้ว

แต่ผ่านไปแล้วจริงหรือ เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ข้าพเจ้าตระหนักว่าพรของการรับใช้ไม่หายไปไหน โอกาสนั้นมีอยู่เสมอในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ เราระลึกถึงพระองค์ *ตลอดเวลา* หรือไม่ (ดูคพ. 20:77,79) เราช่วยให้ผู้อื่นเข้า

ใกล้พระผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาในสวรรค์ของพวกเขา *ตลอดเวลา* หรือไม่ เราช่วยให้ผู้อื่น โดยเฉพาะคู่ครองและครอบครัวของเรา แสวงหาและทำตามการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ *ตลอดเวลา* หรือไม่

คำพูดเหล่านี้จากเอลเดอร์ดัลลิน เอช. โอคส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเข้ามาในใจข้าพเจ้า “เราไม่ ‘ก้าวลง’ เมื่อเราได้รับการปลด และเราไม่ ‘ก้าวขึ้น’ เมื่อเราได้รับการเรียก ไม่มี ‘ขึ้นหรือลง’ ในการรับใช้พระเจ้า มีเพียง ‘ก้าวหน้าหรือถอยหลัง’ เท่านั้น และความต่างดังกล่าวขึ้นอยู่กับว่าเรายอมรับและปฏิบัติตามการปลดและการเรียกของเราอย่างไร ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเป็นประธานที่การปลดประธานสเตรตด้วยหนุ่มคนหนึ่งผู้รับใช้

อย่างดีมาเก้าปีและเวลานี้กำลังชื่นชมยินดีในการปลดของเขาและในการเรียกใหม่ที่เขากับภรรยาเพิ่งได้รับ พวกเขาได้รับเรียกเป็นหัวหน้าบริบาลในออร์ดีนของพวกเขา เราจะเห็นเฉพาะในศาสนจักรนี้เท่านั้นว่าทุกการเรียกมีเกียรติเท่าเทียมกัน!”¹

ขณะที่ข้าพเจ้ากับเพื่อนคุยกัน เราทั้งคู่ทราบดีว่าการรับใช้ไม่สิ้นสุดเมื่อเราได้รับการปลดจากการเรียกไม่ว่าการเรียกนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม การรับใช้ไม่มีวันสิ้นสุดสำหรับผู้ติดตามพระคริสต์ อีกไม่นานเราจะได้รับการเรียกใหม่ และเราเริ่มต้นอีกครั้งขณะที่เราทุกคนก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน ■

อ้างอิง

1. ดัลลิน เอช. โอคส์, “กฎแฉและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต,” *เลียโยนา*, พ.ศ. 2014, 49.

โดย แพต อาร์.
คอลลิสเตอร์
ประธาน โรงเรียน
วันอาทิตย์สามัญ

ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อสอน เหมือนพระเจ้าช่วยให้รอดมากขึ้น

คุณข้าพเจ้ารับใช้เป็นประจำจน
คณะเผยแผ่ในโทรอนโต
แคนาดา ผู้ช่วยคนหนึ่งของคุณข้าพเจ้า
เดินเข้ามาหาและพูดว่า “ประธาน
ครับ ผมจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้น
ได้อย่างไร” คำตอบแรกของคุณข้าพเจ้า
คือ “คุณทำดีอยู่แล้ว” และความจริง
เขาเป็นอย่างนั้น แต่เขายังคงถาม
คำถามเดิม ข้าพเจ้าจึงคิดอยู่ครู่หนึ่ง
แล้วให้ข้อเสนอแนะอย่างหนึ่ง เขา
ตอบรับด้วยรอยยิ้ม

ข้าพเจ้าแบ่งปันประสบการณ์ที่
เรียบง่ายนี้กับผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ
ของเรา ไม่นานอีเมลเตอร์และซิสเตอร์
คนอื่นๆ จึงมารับการสัมภาษณ์
และถามว่า “ประธานครับ (คะ) ผม
(ดิฉัน) จะเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้น
ได้อย่างไร” คำถามที่เรียบง่ายนั้นจาก
ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งเป็นเหตุให้เกิด
ความปรารถนาจะปรับปรุงให้ดีขึ้นทั่ว
ทั้งคณะเผยแผ่ของเรา

ในทำนองเดียวกัน หากครูจะถาม
คำถามที่เรียบง่ายอย่างจริงใจ พวกเขา
จะได้รับคำแนะนำที่สร้างสรรค์จาก
พระเจ้าและผู้ผู้นำของพวกเขา “ฉันจะ
ทำอะไรได้บ้างเพื่อสอนเหมือนพระเจ้า
ช่วยให้รอดมากขึ้น” พระเจ้าทรงสัญญา
ว่า “เจ้าจงอ่อนน้อมถ่อมตน; และ

พระเจ้าพระองค์เป็นเจ้าของเจ้าจะทรง
จงมือนำเจ้าไป, และให้คำตบคำสวด
อ้อนวอนของเจ้าแก่เจ้า” (คพ. 112:10)

จริงจัง

เคยมีคนถามเจ. บี. ฟรีสตัลล์ นัก
ประพันธ์ชาวอังกฤษว่าเขากลายเป็น
นักเขียนที่ประสบความสำเร็จเช่น
นั้นได้อย่างไรเพราะในกลุ่มเพื่อนที่มี
พรสวรรค์ของเขาไม่มีใครเก่งเท่าเขา
เขาตอบว่า “ความต่างระหว่างเราไม่ได้
อยู่ในความสามารถ แต่อยู่ในข้อเท็จ
จริงที่ว่าขณะ . . . พวกเขา . . . ได้แต่
ล้อเล่นกับความคิดที่น่าหลงใหลของ
[การเขียน] แต่ผมกลับจริงจัง!”¹

ในฐานะครู เราอาจจะถามว่า “เรา
พอใจกับความสามารถในการสอนที่
เรามีอยู่เวลานี้หรือไม่ หรือเราจริงจัง
กับการสอนให้เหมือนพระเจ้าช่วยให้
รอดหรือไม่” หากเป็นเช่นนั้น เรา
เต็มใจทั้งความจงใจทั้งหมดและ
ไม่เพียงรอคำแนะนำเท่านั้นแต่
แสวงหาอย่างกระตือรือร้นหรือไม่

ความอ่อนน้อมถ่อมตนคือกุญแจ

เรามีครูเก่งๆ หลายคนในศาสนจักร
นี้ แต่ความจริงคือไม่ว่าเราจะมีการ
ประสบการณ์กี่ปี หรือเรามีปริญญา

ใบ หรือสมาชิกชั้นเรียนรักเราแค่ไหน
เราทุกคนสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้
และเป็นเหมือนองค์ประมาจารย์ของ
เรามากขึ้นได้หากเราอ่อนน้อมถ่อม
ตน บางทีคุณสมบัติเด่นชัดของครูที่
เหมือนพระคริสต์คือการเป็นคนที่ยอมรับ
การสอนได้ ความอ่อนน้อมถ่อมตน
เป็นคุณสมบัติที่อัญเชิญพระวิญญาณ
ทั้งยังบ่มเพาะความปรารถนาจะ
ปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วย

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าพบประธาน
โรงเรียนวันอาทิตย์ที่ผิดหวังเพราะ
ครูมากกว่าหนึ่งคนในเวิลด์หรือสาขา
ของพวกเขา รู้สึกว่าตนมีประสบการณ์
หรือประสบความสำเร็จมากจนไม่
ต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมหรือไม่
ต้องการเข้าร่วมการประชุมสภาครู นี่
ทำให้ข้าพเจ้าเสียใจเพราะข้าพเจ้ายังไม่
เคยพบครูที่ไม่สามารถปรับปรุงให้
ดีขึ้นได้ในสักด้าน

ข้าพเจ้ารู้ว่าถ้าแม้แต่ครูที่มี
ประสบการณ์มากที่สุดจะมาการประชุมสภาครูด้วยใจอ่อนน้อมและ
ปรารถนาจะเรียนรู้ ครูเช่นนั้น จะ
ได้รับข้อคิดและการกระตุ้นเตือนจาก
เบื้องบนว่าเขาจะปรับปรุงให้ดีขึ้น
ได้อย่างไร ข้าพเจ้าเคยเข้าร่วมการ
ประชุมสภาครูหลายสิบครั้งและมัก

จะออกมาพร้อมข้อคิดใหม่ๆ บางอย่าง หรือความปรารถนาจะปรับปรุงทักษะ หรือคุณลักษณะที่จำเป็นต้องขัดเกลา และทำให้สมบูรณ์

เราจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการสอน

บางครั้งบางคนอาจจะคิดว่าทักษะ หรือเทคนิคการสอนเป็นเพียงเครื่องมือทางโลกที่ไม่มีชีวิตจิตใจ แต่เมื่อพัฒนา ทักษะเหล่านี้จะช่วยทำให้พระวิญญาณเลือกจากหลายๆ ตัวเลือก ที่สามารถตอบรับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนได้ดีที่สุด ใครมีประสิทธิภาพมากกว่ากัน คนที่พยายาม โคนต้นไม้ด้วยมีดพกหรือคนที่ใช้เลื่อยตัดไม้ ทั้งสองกรณี ชายสองคนมีพลัง กำลังและอุปนิสัยเหมือนกัน แต่คน

หลังมีประสิทธิภาพมากกว่าเพราะเขามีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากกว่า ทักษะการสอนเป็นเครื่องมือศักดิ์สิทธิ์ ในพระหัตถ์ของพระวิญญาณ

การอบรมและการฝึกฝน การแสดง บทบาทสมมติ การศึกษา และการสังเกตจะช่วยให้อาจารย์ทุกคนพัฒนาทักษะที่พระวิญญาณทรงสามารถดึงมาใช้ได้—ช่วยให้เราสอนเหมือนพระอาจารย์มากขึ้น ทักษะมากมายเหล่านี้พัฒนาได้ในการประชุมสภามุ

พระเจ้าจะทรงหล่อหลอมและปั้นเราได้

บางคนอาจรู้สึกว่พวกเขาไม่สามารถสอนเหมือนพระผู้ช่วยให้รอด—การพยายามทำเช่นนั้นอยู่นอกเหนือความสามารถของพวกเขา

เปโตรอาจจะเคยคิดว่าเขาไม่ได้เป็นมากกว่าคนหาปลาธรรมดา มัทธิวเป็นเพียงคนเก็บภาษีที่ถูกดูหมิ่น ทว่าด้วยความช่วยเหลือจากพระผู้ช่วยให้รอด ทั้งสองคนกลายเป็นผู้นำและครูสอน พระกิตติคุณที่มีประสิทธิภาพมาก

พระปรีชาสามารถของพระเจ้าในการหล่อหลอมและปั้นแต่งเราจึงเหมือนกับประสบการณ์ของมีเกลันเจโลในการรังสรรค์ประติมากรรมที่หลายๆ คนถือว่าเป็นงานที่ดีที่สุดที่สร้างขึ้นโดยฝีมือมนุษย์ นั่นคือ ดาวิด

ก่อนมีเกลันเจโลจะรับงานนี้ ประติมากรคนอื่นอีกสองคนคืออากอสตีโน-ติดูซซีโอกับอันโตนิโอ รอสเซลลิโน เคยรับจ้างทำงานประติมากรรมชิ้นนี้ให้เสร็จ ทั้งสองคนพบปัญหาเดียวกัน

คือเสามีขนาด ส่วนสูงและความกว้างพอดี แต่หินอ่อนมีรอยร้าวอย่างมาก ดิซุซซีโอและต่อมาคือรอสเชลลีโนพยายามตกแต่งแก้ไขเสาต้นนี้ให้เป็นผลงานศิลปะ แต่ทำไม่สำเร็จ มีรอยตำหนิมากมายเหลือเกิน² จนทั้งสองต้องยอมแพ้ มีเกลันเจโลเห็นความไม่สมบูรณ์เหล่านี้เหมือนกัน แต่เขามองไกลกว่านั้น เขาเห็นรูปทรงที่มีชีวิต มีลมหายใจ และนำเกรงขามของดาวิดที่ทุกวันนี้มักจะทำให้ผู้ชมตะลึงงันเมื่อแรกเห็น

ในงานองเดียวกัน พระผู้เป็นเจ้าของทรงประกาศว่าความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณของพระองค์จะ “ได้รับการประกาศโดยคนอ่อนแอและคนต่ำต้อยถึงสุดแดนแผ่นดินโลก” (คพ. 1:23) พระผู้เป็นเจ้าของทรงมองเห็นความไม่สมบูรณ์และข้อบกพร่องของเรา แต่พระองค์ทรงมองไกลกว่านั้น พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถซึ่งไม่เพียงช่วยเราเอาชนะความอ่อนแอ

เท่านั้นแต่ทรงเปลี่ยนความอ่อนแอของเราเป็นความเข้มแข็งด้วย (ดู อีเธอร์ 12:26–27) พระองค์จะทรงขัดเกลาและทำให้ทักษะการสอนและคุณลักษณะของเราสมบูรณ์จนเราสามารถสอนได้เหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

วิธีที่เราจะสอนเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดได้มากขึ้น

ต่อไปนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญบางประการซึ่งเราทุกคนจะต้องขวนขวายให้ได้มาจึงจะสอนเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

- **สอนโดยพระวิญญาณ** รู้ว่าพระวิญญาณคือผู้ประทานชีวิต ลมหายใจ และสาระแก่นบทรเรียนของเรา (ดู คพ. 43:15)
- **มุ่งเน้นหลักคำสอน** รับรู้ว่าหลักคำสอนตามที่สอนในพระคัมภีร์และโดยศาสตาดพยากรณ์ที่มี

ชีวิตมีพลังเปลี่ยนชีวิตอยู่ในตัว (ดู แอลมา 31:5)

- **เป็นผู้ใฝ่ใจศึกษาหาความรู้** รู้ว่าครูในอุดมคติเป็นผู้เรียนในอุดมคติเช่นกัน (ดู คพ. 88:118)
- **แสวงหาการเปิดเผย** รู้ว่าการเรียกให้สอนมาพร้อมสิทธิ์ที่จะได้รับการเปิดเผยเพื่อขยายการเรียกของคนๆ นั้น (ดู คพ. 42:61)
- **แสดงความรัก** โดยรู้จักชื่อของสมาชิกชั้นเรียนแต่ละคน สวดอ้อนวอนให้เขาเป็นรายบุคคล เอาใจใส่แต่ละคน (โดยเฉพาะคนที่มีความต้องการพิเศษ) และยื่นมือช่วยเหลือคนที่ไม่เข้าชั้นเรียนในวิธีที่มีความหมายต่อพวกเขา (ดู โมโรไน 7:47–48)

การประเมินตนเอง

อัครสาวกเปาโลให้คำแนะนำดังนี้ “พิจารณาตัวเองดูว่าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในความเชื่อหรือไม่ จงพิสูจน์ตัวเอง” (2 โครินธ์ 13:5) เราอาจถอดความให้ครูอ่านได้ว่า “จงพิจารณาตัวเองดูว่าท่านกำลังสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอดหรือวิธีของท่าน” ต้นปีเป็นเวลาที่เหมาะสมจะทำการพิจารณาดังกล่าว ด้วยเหตุนี้เราจึงขอเชิญให้ท่านตอบคำถามประเมินตนเองที่มากับบทความนี้ ขณะประเมินตนเอง พระวิญญาณจะทรงช่วยให้ท่านรู้ว่าท่านควรเน้นอะไร จึงจะเป็นครูเหมือนพระคริสต์มากขึ้น ท่านจะได้รับและพัฒนาคุณลักษณะรวมทั้งทักษะที่จำเป็นต่อการทำเช่นนั้นได้อย่างไร ■

อ้างอิง

1. J. B. Priestley, *Rain Upon Godshill* (1939), 176.
2. ดู “Michelangelo’s David,” accademia.org/explore-museum/artworks/michelangelos-david.

ปรับปรุงการเป็น ครูเหมือนพระคริสต์: การประเมินตนเอง

พิจารณาหลักธรรมแห่งการสอนที่มีประสิทธิภาพด้านล่างนี้ ในส่วนที่ท่านรู้สึกว่าคุณจะเติบโตได้ ให้เขียนสิ่งที่คุณได้รับการกระตุ้นให้ทำในพื้นที่ว่างที่เตรียมไว้ให้

1. ฉันเข้าร่วมการประชุมสภากรุด้วยความปรารถนาจะเรียนรู้และมีส่วนร่วมอย่างอ่อนน้อมถ่อมตน (ดู คพ. 112:10)	
2. ฉันบันทึกการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณเป็นประจำเพื่อช่วยฉันในฐานะผู้เรียนและครู (ดู คพ. 76:28)	
3. ฉันเริ่มเตรียมบทเรียนล่วงหน้าอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์ (ดู คพ. 88:118–119)	
4. ฉันทำให้การสอนของครูกับการสนทนาในชั้นเรียนมีสัดส่วนที่เหมาะสม (ดู คพ. 88:122)	
5. ฉันทูลขอพระวิญญาณด้วยศรัทธาแรงกล้าเพื่อฉันจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ดู คพ. 42:14)	
6. ฉันใช้เวลาไตร่ตรองช่วงพระคัมภีร์ ก่อน อ่านบทเรียนหรือเนื้อหา นอกบทเรียนเพื่อฉันจะสามารถยกระดับการเปิดเผยที่ฉันอาจได้รับ (ดู คพ. 42:16)	
7. ฉันช่วยให้สมาชิกชั้นเรียนของฉัน โดยเฉพาะเยาวชน ไม่เพียงเรียนรู้พระกิตติคุณเท่านั้นแต่เป็นครูที่มีประสิทธิภาพด้วยทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะเป็นผู้สอนศาสนา ผู้นำ ครู และบิดามารดาได้ดีขึ้น (ดู คพ. 88:77)	
8. ฉันสวดอ้อนวอนโดยอภัยผู้อื่นในชั้นเรียนของฉัน (ดู ลูคา 22:32)	
9. ฉันออกไปช่วยคนที่ไม่เข้าชั้นเรียน (ดู ลูคา 15:1–7)	
10. อะไรเป็นความท้าทายที่สุดของฉันในการเป็นครูเหมือนพระคริสต์ และฉันจะเอาชนะความท้าทายนั้น ได้อย่างไร	

สำหรับการประเมินที่ลึกซึ้งกว่านี้ ให้ดูการประเมินตนเองในหน้า 37 ของ *การสอนในวิธีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด*

พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิด เผยต่อดิฉัน

โดย ราเชล เอช. ลีแชม

บทความชุดใหม่นี้เน้นชีวิตของสตรีที่จงรักภักดีและข่าวสารของพวกเธอ คัดลอกมาจากหนังสือ *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017) บทที่เลือกมามีอยู่ที่ churchhistorianspress.org/at-the-pulpit

ดิฉันคิดว่าดิฉันเป็นหญิงสาวที่มีความสุขมากที่สุดคนหนึ่งในโลก และพระกิตติคุณนั่นเองที่ทำให้ดิฉันรู้สึกเช่นนั้น เพราะดิฉันรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาของเรา และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์เสด็จลงมาพร้อมกับนำพระกิตติคุณมาด้วย พระองค์ทรงสถาปนาพระกิตติคุณ และตรัสกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท . . .

ดิฉันรู้สึกว่าถ้าดิฉันมีชีวิตตลอดไปได้ ดิฉันคงไม่สามารถขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ได้มากพอสำหรับพรที่เข้ามาในชีวิตดิฉัน สำหรับสิทธิพิเศษของการออกไปในโลกและแสดงประจักษ์พยานนี้ โดยบอกพวกเขาเรื่องการฟื้นฟูพระกิตติคุณ เรื่องสิทธิอำนาจที่พระคริสต์ประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เรื่องพรที่เตรียมไว้ให้คนเหล่านั้นผู้ฟังและเชื่อฟัง ถ้อยคำแห่งความจริง ชีวิต และความรอด . . .

บางครั้งดิฉันคิดว่าคนหนุ่มสาวที่อยู่บ้านอย่างเราไม่เข้าใจถ่องแท้ถึงความรับผิดชอบที่ตกอยู่กับเรา เรามักจะไม่จดจำว่าคนที่เห็นหน้าเราเป็นผู้อาวุโส เมื่อพ่อแม่ของเราจากเราไป

งานของพวกท่านจะถ่ายโอนมาให้เรา เราเป็นคนที่ต้องรับผิดชอบอันในอนาคต เรากำลังทำส่วนของเราหรือไม่ และเรากำลังเตรียมตัวเราหรือไม่เพื่อเราจะสามารถทำงานที่บรรพบุรุษของเราทำได้

. . . เราสามารถบอกได้ไหมว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาอะไรกับเราหากเราจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เราคุ้นเคยกับบันทึกโบราณเรื่องผู้อยู่อาศัยของทวีปนี้ พระคัมภีร์มอรมอนหรือไม่ เราคุ้นเคยกับความจริงอันสำคัญยิ่งที่สอนไว้ในนั้นและกับหนังสือเหล่านั้นที่สอนความสวยงามของงานซึ่งเรามีส่วนในทุกวันนี้หรือไม่ ดิฉันเกรงว่าเรารอบรู้หลักธรรมของพระกิตติคุณไม่มากพอและเราไม่ขยันหมั่นเพียรเท่าที่ควร¹

ที่ใดได้รับมาก ที่นั้นถูกเรียกร้องมาก และทุกท่านทราบดีว่าเราได้รับมากเพียงใด [ดู ลูกา 12:48; คพ. 82:3] เรากำลังเตรียมตัวเราเพื่อเราจะไม่บกพร่องต่อหน้าที่หรือไม่ ขอให้เราดำเนินชีวิตตามคำทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า [ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3; มัทธิว 4:4; คพ. 84:44] ขอให้เราดำเนินชีวิตจน

เกี่ยวกับซิสเตอร์
ลีแชม

ราเชล อันนาห์
ลีแชม (1884–1979)

เป็นสตรีคนที่สอง

ที่รวมอยู่ในรายงาน

การประชุมใหญ่อย่างเป็นทางการ

ของการประชุมใหญ่เมื่อเธอพูด

ในการประชุมที่คนล้นออกมานอก

ประตูของการประชุมใหญ่สามัญวันที่

5 เมษายนปี 1908

เธออยู่ในหมู่สตรีโสครุ่นแรกที่ไปรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาให้ศาสนจักรเมื่ออายุ 22 ปี เธอได้รับมอบหมายให้ไปรับใช้ในคณะเผยแผ่โคโลราโดในเดือนกันยายนปี 1906

เมื่อกลับมาซอลท์เลคซิตีในปี 1908 ซิสเตอร์ลีแชมอาสาเป็นมักคุเทศก์ที่สำนักงานสารสนเทศเทมเปิลสแควร์ สำนักงานสารสนเทศเปิดในปี 1902 โดยตั้งใจจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องและแจกงานเขียนของศาสนจักรให้ผู้มาเยือนเทมเปิลสแควร์

ในยุคนั้นการประชุมใหญ่สามัญจัดในแทเบอร์นาเคิลบริเวณเทมเปิลสแควร์ เมื่อแทเบอร์นาเคิลเต็ม ผู้เข้าร่วมการประชุมที่ล้นออกมาจะเข้าไปใน Assembly Hall ที่อยู่ใกล้เคียง เมื่อ Assembly Hall เต็ม ผู้เข้าร่วมประชุมจะนั่งบนสนามหญ้าใกล้อาคารสำนักงานสารสนเทศที่ให้ความช่วยเหลือแก่คนที่ล้นออกมาจากการประชุมใหญ่

ข้อความนี้คัดตอนมาจากคำพูดของซิสเตอร์ลีแชมที่การประชุมใหญ่สามัญวันที่ 5 เมษายน ปี 1908 ปรับเปลี่ยนเครื่องหมายวรรคตอนให้ตรงตามมาตรฐานที่ใช้ในปัจจุบัน

พระองค์จะทรงยอมรับเรา ทรงอวยพร
เรา และรักเรา

... ดิฉันต้องการพูดอีกครั้งว่า
ดิฉันรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง
ไม่ใช่เพราะคุณพ่อของดิฉันรู้เช่นนั้น
ไม่ใช่เพราะคุณแม่พ่าสอนดิฉัน แต่
ดิฉันรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง
เพราะพระเจ้าทรงเปิดเผยต่อ
ดิฉัน พระวิญญาณของพระองค์เป็น

พยานต่อวิญญาณของดิฉัน [ดู โรม
8:16] และประจักษ์พยานนั้นเป็น
ของขวัญล้ำค่าที่สุดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ประทานแก่ดิฉัน

ขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงอวยพรเราทุก
คน ดิฉันทูลขอในพระนามของพระ
เยซู เอเมน ■

คัดลอกมาจาก *Jennifer Reeder and Kate
Holbrook, eds., At the Pulpit: 185 Years*

of Discourses by Latter-day Saint Women
(2017), 133–35.

อ้างอิง

1. จดหมายที่ซิสเตอร์ลีแธมเขียนถึงประธาน
คณะเผยแผ่ของเธอทุกเดือนเผยให้เห็นความ
ขยันหมั่นเพียรของเธอ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ ปี
1907 เธอเขียนว่า “ดิฉันพยายามทำหน้าที่ของ
ตนเองและพบความพอใจใหญ่หลวงในการ
ทำงานของดิฉัน” (Colorado Denver South
Mission General Minutes, 166)

“แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?”

พยานของเปโตรเกี่ยวกับพระคริสต์

โดย แพทรีซี่ บี. บอลล์

อาจารย์ประจำภาควิชาศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์

อัครสาวกเปโตรเป็นที่รักของผู้เชื่อทั้งปวง—บางทีอาจเป็นเพราะว่าท่านจริงใจและเราเข้าถึงได้ง่าย เราสามารถเข้าใจความรู้สึกของท่านได้ เราชื่นชมความกล้าหาญของท่านเมื่อท่านละทิ้งทุกอย่างทุกอย่าง “ทันที” ละแหงของท่านเมื่อพระอาจารย์ทรงส่งสัญญาเรียกให้ “ตามเรามา และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา” (มัทธิว 4:18–20) เราเข้าใจความสับสนของท่านในเรื่องความหมายและข่าวสารของอุปมา (ดู มัทธิว 15:15–16) เรารู้สึกถึงความสิ้นหวังในคำร้องทูลของท่านว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย” ขณะเท้าและศรัทธาของท่านสั่นคลอนบนผืนน้ำปั่นป่วนคือนั้นของทะเลกาลิลี (มัทธิว 14:22–33) เราชื่นชมความเกรงขามของท่านเมื่อพระเยซูทรงจำแลงพระกาย (ดู มัทธิว 17:1–13) เราร้องให้กับท่านเพราะความอับอายที่ท่านปฏิเสธพระเยซูสามครั้ง (ดู มัทธิว 26:69–75) เสร้าโศกกับท่านที่เกทเสมณี (ดู มัทธิว 26:36–46) ร่วมในปิติและความพิศวงของท่านที่อุโมงค์ว่างเปล่า (ดู ยอห์น 20:1–10)

บางทีผู้เขียนกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อาจต้องการให้เราเชื่อมความสัมพันธ์เป็นส่วนตัวกับเปโตรก็เป็นได้ในเรื่องราวของพวกท่าน ดูเหมือนพวกท่านจงใจเก็บรักษาประสบการณ์และการสนทนาของพระเยซูกับเปโตรไว้มากกว่าอัครสาวกสิบสองรุ่นแรกคนอื่นๆ¹ พวกเราจำนวนมากสันนิษฐานว่ากิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้ความสนใจเปโตรมากเพราะท่านเป็นกระบอกเสียงและเป็นหัวหน้าอัครสาวก แต่บางที่มัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์นอาจจะพูดถึงความสัมพันธ์เป็นส่วนตัวของเปโตรกับพระคริสต์บ่อยมากเช่นกันเพราะพวกท่านหวังว่าเมื่อเรารักและ

เมื่อเรารักและ
เข้าใจอัครสาวก
เปโตร เราจะพร้อม
และสามารถยอมรับ
พยานพิเศษของ
ท่านเกี่ยวกับพระ
คริสต์ได้มากขึ้น

เข้าใจเปโตร เราจะพร้อมและสามารถ
ยอมรับพยานพิเศษของท่านเกี่ยวกับ
พระคริสต์ได้มากขึ้น—ประจักษ์
พยานที่ดูเหมือนท่านจะเตรียมตัว
แสดงมาเป็นอย่างดี

การเตรียมเปโตร

เมื่อเปโตรติดตามพระเยซูตลอด
การปฏิบัติศาสนกิจขณะพระองค์
ทรงเป็นมรรตัย พยานและประจักษ์
พยานของอัครสาวกท่านนี้ที่ว่าพระ
อาจารย์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่
เหมือนจะได้รับผ่านประสบการณ์ทาง
ปัญญา ในเชิงปฏิบัติ และทางการเปิด
เผยที่มอบให้ท่าน นั้นหมายความว่า
ประจักษ์พยานของท่านผ่านมาจาก
ความคิด มือ และใจของท่านในวิธี
เดียวกันกับที่เราได้รับประจักษ์พยาน
ของเราในปัจจุบัน

เปโตรรู้ว่าพระเยซูชาวนาซาเร็ธทรง
เป็นมากกว่าคนธรรมดา เพราะท่าน
เห็นพระองค์ทรงทำให้คนตาบอดมอง
เห็น คนโรคเรื้อนสะอาด คนง่อยเดินได้
และคนตายคืนชีพ (ดู มัทธิว 11:4-5;
ดู ยอห์น 2:11; 10:25; 20:30-31 ด้วย)
สิ่งที่ท่านเรียนรู้ขณะปฏิบัติตามพระ
คำรัสแนะนำของพระอาจารย์ล้วน
สนับสนุนการยืนยันตามหลักเหตุผล
ของท่านว่าพระเยซูคือพระคริสต์ ท่าน
ทอดแหตามที่พระผู้ช่วยให้รอดทรง
แนะนำและได้ปลาเป็นจำนวนมาก (ดู
ลูกา 5:1-9; ยอห์น 21:5-7) เมื่อพระ
ผู้ช่วยให้รอดทรงสั่งให้ท่าน “มาเถิด”
ท่านเดินบนน้ำ (ดู มัทธิว 14:22-33)
เมื่อท่านส่งผ่านขนมปังและปลาเพียง
น้อยนิดให้ฝูงชนตามที่พระผู้ช่วยให้
รอดทรงแนะนำ ปาฏิหาริย์ของการเพิ่ม
จำนวนเหล่านั้นเกิดขึ้นภายใต้มือท่าน
(ดู ยอห์น 6:1-14)

พยานเหล่านั้นต่อความคิดและมือ
ของเปโตรคงจะเสริมพยานอันทรง
พลังที่สุดที่จัดเตรียมไว้ให้ท่านได้เป็น
อย่างดี—ซึ่งก็คือพยานที่เปิดเผยต่อ

ใจท่าน เมื่อพระเยซูตรัสถามเหล่า
สานุศิษย์ของพระองค์ว่า “คนทั่วไปพูด
กันว่าบุตรมนุษย์เป็นใคร” พวกท่านยก
ข้อสรุปทั่วไปของคนในสมัยเดียวกัน
กับพวกท่านขึ้นมาแล้ว จากนั้นพระผู้
ช่วยให้รอดทรงทำให้คำถามใกล้ตัวมาก
ขึ้น โดยตรัสถามว่า “แล้วพวกท่านว่า
เราเป็นใคร?” (ดู มัทธิว 16:13-15) เป
โตรตอบโดยไม่ลังเลว่า

“พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตร
ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า ซีโมนบุตร
โยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุขเพราะมนุษย์
ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระ
บิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิด
เผยให้ทราบ” (มัทธิว 16:16-17)

การเตรียมเปโตรให้พร้อมเป็น
พยานพิเศษของพระคริสต์รวมถึง
ประสบการณ์ส่วนตัวหลายครั้งกับ
พระเยซูเช่นกัน² พระคำรัสแนะนำ
และแนะนำเป็นส่วนตัวเช่นนั้นมัก
เกิดขึ้นเมื่อท่านเข้าไปหาพระผู้ช่วยให้
รอดพร้อมคำถามหรือเมื่อพระ
คริสต์ทรงรับรู้ว่าท่านต้องการการ
อบรมเพิ่มเติม³

บางทีเปโตรอาจจะเป็สาวกที่ถูก
ตำหนิตีเดียมากที่สุดไนบรรดาสาวก
ทั้งหมดของพระคริสต์ด้วย⁴ น่าแปลกที่
เปโตรเลือกไม่พ่นเคืองแต่ยังคงติดตาม
พระอาจารย์เพื่อเพิ่มเติมพยานของ
ท่านทุกวันและเรียนรู้จากพระองค์⁵

การเตรียมคนหาปลาชาวกาลิลี
ส่งผลให้ท่านเป็นพยานหลังการตรึง
กางเขน พอทราบเรื่องอุโมงค์ว่างเปล่า
เปโตรรีบไปดูด้วยตนเองและจากมา
“ด้วยความประหลาดใจในเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นนั้น” (ลูกา 24:1-12; ดู
ยอห์น 20:1-9 ด้วย) ลูกาบันทึกว่าใน
วันเดียวกันนั้น พระผู้ช่วยให้รอดผู้
ฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏเป็นส่วน
พระองค์ต่อเปโตร แม้เราจะรู้ น้อย
มากเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้ (ดู ลูกา
24:34; 1 โครินธ์ 15:3-7)

เปโตรรู้ว่าพระเยซู
ชาวนาซาเร็ธเป็น
มากกว่าคนธรรมดา
เพราะท่านเห็น
พระองค์ทำให้คน
ตาบอดมองเห็น
คนโรคเรื้อนสะอาด
คนง่อยเดินได้ และ
คนตายคืนชีพ

คำวันนั้น พระคริสต์ผู้คืนพระชนม์ ทรงปรากฏต่อเหล่าอัครสาวกและสานุศิษย์บางคนโดยทรงเชื้อเชิญให้พวกเขามาสัมผัสสรอยแผลในพระวรกายของพระองค์ จากนั้นพระองค์ทรงช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ทำให้คำพยากรณ์ที่เขียนไว้ในกฎของโมเสสและพระคัมภีร์เกิดสัมฤทธิ์ผล โดยทรงประกาศว่า “พวกท่านเองก็เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้” (ดู ลูกา 24:36-48; ดู มาระโก 16:14; ยอห์น 20:19-23ด้วย) ต่อมาสาวก 11 คนเดินทางไปที่กาลิลีตามที่พระ

ผู้ช่วยให้รอดทรงแนะนำ และที่นั่นบน “ภูเขาที่พระเยซูทรงกำหนดไว้” พระองค์ทรงรับรองกับพวกเขาว่า “สิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์ก็อยู่ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” (ดู มัทธิว 28:7, 10, 16-20) โดยผ่านทั้งหมดนั้น สมอง มือและใจของเปโตรได้รับการสอนเพิ่มเติมให้เป็นพยานของพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ เพราะท่านเห็นพระเจ้าผู้คืนพระชนม์ด้วยตาตนเอง ได้ยินพระองค์กับหู สัมผัสพระองค์กับมือ และรู้สึกอย่างแน่นอนอีกครั้งถึงการยืนยันของพระวิญญาณในใจท่าน

พยานพิเศษของพระคริสต์ก็เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ฉะนั้น ดูเหมือนความตระหนักโดยสมบูรณ์ต่อสิ่งที่เปโตรต้องตระหนักเกิดขึ้นกับท่านเมื่อพระเจ้าทรงสอนท่านริมฝั่งทะเลกาลิลี การได้สัมผัสสรอยแผลจากการตรึงกางเขนบนพระวรกายที่ฟื้นคืนพระชนม์ของพระอาจารย์ถึงสองครั้งสองคราแต่ยังคงสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับอะไรกับตัวท่าน ทำให้เปโตรประกาศว่า “ข้าจะไปจับปลา” (ยอห์น 21:3) เวลานั้นพระเยซูไม่ได้ทรงอยู่กับพวกท่านแล้ว เปโตรดูเหมือนจะขอลากลับไปใช้ชีวิตและความเป็นอยู่แบบเดิม พี่น้องชายของท่านตามไปด้วย

งานมอบหมายของเปโตร

เปโตรต้องใช้เวลา การสอน และประสบการณ์กว่าจะเข้าใจพระพันธกิจการชดใช้ของพระเมสสิยาห์อย่างถ่องแท้ ฉะนั้นใด การเข้าใจพันธกิจของท่านเองในฐานะ

พวกท่านทำงานตรากตรำทั้งคืนแต่จับปลาไม่ได้เลย พวกท่านคงหมดแรงและท้อแท้โยกไถ่ฝั่งขณะเห็นบุคคลคนหนึ่งยืนอยู่ที่นั่นแต่พวกท่านจำไม่ได้ พลังสิ่งพวกท่านให้หย่อนอวนอีกครั้ง พวกท่านอาจจะจำครั้งก่อนได้เมื่อเชื่อฟังคำแนะนำคล้ายกันและได้ปลาเป็นจำนวนมาก พวกท่านจึงปฏิบัติตาม แต่คราวนี้ไม่คัดค้านหรือสงสัย (ดู ลูกา 5:1-9; ยอห์น 21:3-6) ขณะพวกท่านลากอวนที่เต็มไปด้วยปลาจำนวนมากอีกครั้ง ยอห์นร้องบอกเปโตรว่า “เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” (ยอห์น 21:7) เปโตรร้อนใจเกินกว่าจะรอให้เรือถึงฝั่ง ท่านจึง “กระโดดลงทะเล” เพื่อไปให้ถึงพระอาจารย์เร็วที่สุด (ยอห์น 21:7) เมื่อคนอื่นมาถึง พวกเขาพบปลาและขนมปังเป็นอาหารรอพวกเขาอยู่ (ดู ยอห์น 21:9)

“ซีโมนบุตร ยอห์นเอ๋ย ท่านรักเรามากกว่าพวกนี้หรือ?”

หลังจากรับประทานอาหาร พระเยซูทรงหันพระพักตร์ไปทางเปโตรและน่าจะทรงชี้ปลาที่เปโตรได้เลือกตามจับ พระองค์ตรัสถามอัครสาวกของพระองค์ว่า “ซีโมนบุตร ยอห์นเอ๋ย ท่านรักเรามากกว่าพวกนี้หรือ?” (ยอห์น 21:15) เปโตรคิด

ท่านรักเรามากกว่าพวกนี้หรือ? โดย เดวิด ดินด์สแตดท์

อย่างแน่นอนว่าคำถามนี้แปลก ท่านรักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากกว่าปลา—หรือการจับปลาอยู่แล้ว บางทีอาจจะมีคำถามบางอย่างในคำตอบของท่าน “ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบ ว่าข้าพระองค์รักพระองค์” ต่อพระคริสต์ผู้ตรัสตอบว่า “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเราเถิด” (ยอห์น 21:15) พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามเปโตรอีกครั้ง และเปโตรประกาศอีกครั้งว่าท่านรักพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงบัญชาอีกครั้งว่า “จงดูแลแกะของเราเถิด” (ยอห์น 21:16) เปโตรเสียใจมาก เมื่อพระเยซูตรัสถามครั้งที่สามเพื่อให้สานุศิษย์ ยืนยันความรักของเขา เรารู้สึกได้ถึงความผิดหวังและความไม่พอใจในคำพยานครั้งที่สามของเปโตร “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบ ทุกสิ่ง พระองค์ทรงรู้ว่าข้าพระองค์รักพระองค์” (ยอห์น 21:17) พระเยซูทรงบัญชาอีกครั้ง “จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” (ยอห์น 21:17)⁶ ถ้าเปโตรรักพระเจ้าจริง เปโตรจะไม่เป็นคนหาปลาอีกต่อไป แต่จะเป็นคนเลี้ยงแกะคอยดูแลฝูงแกะของพระอาจารย์⁷ การกระทำและการปฏิบัติศาสนกิจของเปโตรนับจากนั้นเป็นต้นมายืนยันว่าในที่สุดท่านก็เข้าใจงานมอบหมายและพันธกิจให้เป็นผู้รับใช้และพยานพิเศษของพระคริสต์

พยานของเปโตร

หลังจากวันนั้นในกาลิลี เปโตรออกไปทำงานมอบหมายจากพระคริสต์ด้วยศรัทธาอันน่าทึ่ง ความกล้าหาญ และความจริงจัง ในฐานะหัวหน้าอัครสาวก ท่านก้าวไปข้างหน้าในการเรียกเป็นประธานดูแลศาสนจักร แม้จะวุ่นอยู่กับหน้าที่มากมายในตำแหน่งนี้ แต่เปโตรไม่ละเลยความรับผิดชอบในการเป็นพยานถึงพระคริสต์อยู่เสมอ รวมทั้งต่อฝูงชนที่มารวมกันคราวพระวิญญูญาณบริสุทธิ์หลังเทไพบี้นเทคอสต์ (ดู กิจการของอัครทูต 2:1–41) ที่พระวิหารบนเฉลียงของโซโลมอนหลังการรักษาอันน่าอัศจรรย์ (ดู กิจการของอัครทูต 3:6–7, 19–26) เมื่อท่านถูกจับและถูกนำมาอยู่ต่อหน้าผู้นำชาวยิว (ดู กิจการของอัครทูต 4:1–31; ดู กิจการของอัครทูต 5:18–20 ด้วย) ในการสั่งสอนวิสุทธิชน (ดู กิจการของอัครทูต 15:6–11) และในศาสนของท่านด้วย

ในศาสนของท่าน ท่านใคร่ครวญพยานส่วนตัวของท่านถึงความทุกข์เวทนาของพระคริสต์และแสดงความหวังว่าท่านจะได้เป็น “หุ้นส่วนที่จะรับศักดิ์ศรีที่กำลัง

เปโตรทำงานมอบหมายจากพระคริสต์ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลด้วยศรัทธาอันน่าทึ่ง ทั้งยังบอกคนง่อยที่พระวิหารด้วยว่า “ในพระนามของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเรธจงเดินเถิด”

จะปรากฏ” (1 เปโตร 5:1) ท่านยอมรับอย่างเด็ดเดี่ยวจนถึงขั้นปลายว่าท่าน “อีกไม่นาน . . . ก็ตาย ดังที่พระเยซูคริสต์ต้ององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงแจ้งแก่ข้าพเจ้าแล้ว” (2 เปโตร 1:14)

ในการตั้งข้อสังเกตอย่างจริงจังครั้งนี้ เปโตรอาจจะกำลังใคร่ครวญพระดำรัสที่พระเยซูตรัสกับท่านเมื่อหลายปีก่อนบนฝั่งทะเลกาลิลีก็เป็นได้ ที่นั่น หลังจากทรงบัญชาให้เปโตรเลี้ยงดูแกะของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “เมื่อท่านยังหนุ่มก็คาดเอาของท่านเองและเดินไปไหนๆ ตามที่ท่านปรารถนา แต่เมื่อแก่แล้วท่านจะเหยียดมือออกและจะมีคนมาคาดเอวของท่านและพาไปที่ที่ท่านไม่ปรารถนาจะไป” (ยอห์น 21:18) ดังที่ยอห์นอธิบายว่า “ที่ [พระเยซู] ตรัสอย่างนั้นก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าเปโตรจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยความตายเช่นไร เมื่อตรัสอย่างนั้นแล้วพระองค์จึงตรัสกับเปโตรว่า จงตามเรามาเถิด” (ยอห์น 21:19) โดยแท้แล้วในวัยชราของเปโตรขณะท่านคิดคำนึงถึงความตาย ท่านพบสันติสุขและปิติในการรู้ว่า

ท่านได้ติดตามพระคริสต์ในชีวิตและพร้อมติดตามพระองค์ในความตาย

เราประสงค์ให้เก็บรักษากิจกรรมและงานเขียนของเปโตรไว้มากกว่านี้ในพันธสัญญาใหม่ สิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วคือสมบัติล้ำค่าและทำให้เรารักคนหาปลาที่ซื่อสัตย์คนนั้น บันทึกลับถึงแม้จะเล็กแต่แสดงให้เห็นว่าพระคริสต์ทรงเตรียมเปโตรด้วยพระองค์เองเป็นอย่างดีให้ท่านพร้อมเป็นพยานพิเศษของพระองค์ เมื่อเราอ่านเรื่องราว เราค้นพบว่าศรัทธาและความเข้าใจของเราเกี่ยวกับพระคริสต์เติบโตตามเปโตรไปด้วย การเติบโตนั้นทำให้เรามีความหวังและมีมุมมองที่เราจะเดินทางไปถึงศรัทธาเมื่อเราเห็นสิ่งที่พระคริสต์ทรงคาดหวังจากเปโตรปรารถนาจะต่อท่านแล้วมองดูความกล้าหาญและการอุทิศตนทำงานหนักของท่านเพื่อให้งานมอบหมายจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเกิดสัมฤทธิ์ผล สิ่งเหล่านั้นนำเราให้ไตร่ตรองว่า “พระคริสต์ทรงคาดหวังอะไรจากฉัน” และ “ฉันกำลังทำมากพอหรือไม่” เมื่อเราศึกษาพยานของเปโตรเกี่ยวกับพระคริสต์ เราพบว่าตัวเราร้อนใจอยากกล่าวซ้ำคำพูดของท่านที่ว่า “พวกข้าพระองค์ก็เชื่อและทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็น [พระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์]” (ยอห์น 6:69) ■

อ้างอิง

1. แม้ในพันธสัญญาใหม่จะบันทึกคำพยานประสบการณ์ และคำสอนของอัครสาวกเปาโลละเอียดกว่าของเปโตร แต่เปาโลไม่ใช่อัครสาวกชุดแรกและไม่ได้อ้างถึงท่านในหนังสือกิตติคุณสี่เล่ม
2. ดู มัทธิว 17:1–13; 26:36–46, 58; มาระโก 13:1–37; ลูกา 8:49–56; 9:28–36.
3. ดู มัทธิว 17:24–27; 18:2–35; 19:27–20:28; ลูกา 12:31–49; ยอห์น 13:6–19.
4. ดู มัทธิว 14:31; 15:15–16; 26:33–34, 40; มาระโก 8:32–33; ยอห์น 18:10–11.
5. เกี่ยวกับเปโตรและคำตักเตือนที่ท่านได้รับจากพระคริสต์บ่อยๆ ประธานสเปนเซอร์ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ตั้งข้อสังเกตว่า “พระองค์ทรงตักเตือนเปโตรหลายครั้งเพราะทรงรักท่าน และเปโตรโดยที่ท่านเป็นคน

ดีมากยิ่งขึ้นสามารถเติบโตจากคำตักเตือนเหล่านี้ มีข้อดีมากมาย ในหนังสือสุภาษิตที่เราทุกคนพึงจดจำ ‘ผู้ที่ฟังคำตักเตือนที่ในชีวิตจะอยู่ท่ามกลางคนมีปัญญา คนที่เพิกเฉยต่อคำสั่งสอนก็ดูหมิ่นตนเองแต่คนที่สนใจคำตักเตือนก็ได้ความเข้าใจ’ (สุภาษิต 15:31–32) ผู้นำที่ฉลาดหรือผู้ตามที่ฉลาดคือคนที่สามารถรับ ‘คำตักเตือนที่ในชีวิต’ เปโตรทำเช่นนั้นได้เพราะท่านรู้ว่าพระเยซูทรงรักท่าน และด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงทรงสามารถเตรียมเปโตรให้พร้อมรับตำแหน่งหรือความรับผิดชอบที่สูงมากในอนาคต” (“Jesus: The Perfect Leader,” *Ensign*, Aug. 1979, 5)

6. บางคนตั้งข้อสังเกตว่าพระคริสต์ทรงให้เปโตรยืนยันสามครั้งว่าท่านรักพระองค์เพื่อเปิดโอกาสให้เปโตรแก้ไขการปฏิเสธสามครั้งของท่านในคืนนั้นที่ท่านเข้าตาจนอันเนื่องจากการทดลองดูตัวอย่างใน เจมส์ อี. ทัลเมจ, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 693; เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “พระบัญญัติล้ำค่าข้อแรก,” *เสี้ยวโฮนา*, พ.ย. 2012, 83–84. ดูการสนทนาเรื่องการปฏิเสธและบทเรียนที่ได้เรียนรู้จากการปฏิเสธนั้นใน กอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์, “And Peter Went Out and Wept Bitterly,” *Ensign*, May 1979, 65–67; นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “A Brother Offended,” *Ensign*, May 1982, 37–38. นักวิจารณ์คนอื่นๆ สังเกตความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดในต้นฉบับภาษากรีกและบอกว่าการปฏิเสธสามครั้งเพื่อสอนแง่มุมและหน้าที่ต่างๆ ในการเรียกของเปโตร ด้วยเหตุนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจึงตรัสถามเปโตรสองครั้งว่า “ท่านรักเราหรือ?” โดยใช้คำภาษากรีกแทนความรักว่า *agapao* หมายถึงความรักทางสังคมหรือศีลธรรมบ่อยครั้งจะนึกถึงความรักอย่างพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออย่างไม่มีเงื่อนไขและแปลไว้ที่อื่นว่า “จิตกุศล” (อาทิ 1 โครินธ์ 13:1–4; 2 เปโตร 1:7; วิวรณ์ 2:19) พระเยซูตรัสถามเปโตรครั้งที่สามว่า “เจ้ารักเราหรือ?” พระองค์ทรงใช้คำแทนความรักว่า *phileo* หมายถึงมิตรภาพ ความเอื้ออาทร และความรักฉันพี่น้อง นำเสนอโดยตรงที่ในการตอบคำถามทั้งสามครั้ง เปโตรยืนยันความรักของท่านโดยใช้คำว่า *phileo* สำหรับการยืนยันความรักครั้งแรกของเปโตร พระคริสต์ทรงบัญชาให้ท่าน “เลี้ยงดู” มาจากคำภาษากรีกว่า *bosko* หมายถึงปล่อยให้เลี้ยงหญ้า หรือบำรุงเลี้ยง “ลูกแกะ” ของพระองค์มาจากคำภาษากรีกว่า *arnion* หมายถึงแกะที่ยังเป็นลูกอ่อน สำหรับการยืนยันความรักครั้งที่สองของเปโตร พระคริสต์ทรงบัญชาให้ท่าน “ดูแล” มาจากคำภาษากรีกว่า *poimaino* หมายถึงเลี้ยง “แกะ” ของพระองค์มาจากคำภาษากรีกว่า *probaton* หมายถึงแกะที่โตเต็มวัย ในการตอบยืนยันความรักครั้งที่สามของเปโตรต่อพระคริสต์ ท่านต้องเลี้ยง แกะที่โตเต็มวัย ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้การถามคำถามสามครั้งสามแบบที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสถามสามครั้งของพระองค์คนนั้นว่าท่านมีทั้งจิตกุศลและความรักฉันพี่น้องต่อพระองค์หรือไม่และในพระบัญชาต่อจากนั้น พระเยซูผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเปโตรว่าท่านต้องไม่เพียงบำรุงเลี้ยงเท่านั้น แต่เลี้ยงทั้งแกะที่ยังเป็นลูกอ่อนและแกะที่โตเต็มวัยในฝูงของพระองค์ด้วย
7. ดูการสนทนาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้และหลักการที่สามารถเรียนรู้ได้จากเหตุการณ์นี้ได้จาก โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “เมื่อท่านได้หันกลับแล้ว จงซุกกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน,” *เสี้ยวโฮนา*, ก.ค. 1997, 97–100.

เปโตรพบสันติสุขและปิติในการรู้ว่าท่านได้ติดตามพระคริสต์ในชีวิตและพร้อมติดตามพระองค์ในความตาย

โดย เอ็ดเดอร์
ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่ง โครัมมอัคร
สาวกสิบสอง

เสรีภาพทาง ศาสนา: เสาหลักของ สันติภาพ

ขอให้เราแสวงหาสันติภาพโดยช่วยกันปกป้อง
คุ้มครองเสรีภาพของคนทั้งปวงในการนับถือและ
ปฏิบัติศาสนกิจตามการเลือกของตน

เอ็ดเดอร์คริสทอฟเฟอร์สันกล่าวคำปราศรัยนี้ในการประชุมนานาชาติเรื่องศาสนาซึ่งที่เขาปา ลู บราซิลเมื่อ
วันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 2015

ข้าพเจ้ายิวดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับเชิญให้อยู่กับท่านค่านีในการประชุม
นานาชาติเรื่องศาสนาซึ่งมุสลิม ซิกข์ คาทอลิก แอนเวนทิสต์ ยิว ฮิวอันเจลิคัล
มอรมอน ผู้นำทางจิตวิญญาณ ผู้ไม่นับถือศาสนา และอีกมากมายล้วนเคียด
ฆ่าเคียดใหญ่กับผู้นำในคณะรัฐบาลและวงการธุรกิจ ร่วมอภิปรายและเฉลิมฉลอง
เสรีภาพทางศาสนา การประชุมกันของเราในสภาวะแวดล้อมที่เป็นหนึ่งเดียวครั้งนี้
เป็นสัญลักษณ์อันทรงพลังในตัวมันเอง

ข้าพเจ้ายินดีอย่างยิ่งที่ได้อยู่ที่นี้ในบราซิล ประเทศที่ร่ำรวยด้วยวัฒนธรรมและ
ผู้คนหลากหลาย บราซิลรุ่งเรืองและจะรุ่งเรืองต่อไปเพราะน้อมรับความหลากหลาย
รวมไปถึงความหลากหลายทางศาสนา เมื่อเร็วๆ นี้บราซิลได้รับยกย่องว่าเป็น
ประเทศที่รัฐบาลมีข้อจำกัดน้อยที่สุดในเรื่องศาสนา¹ ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดี
กับบราซิลสำหรับความแตกต่างที่ชัดเจนในเรื่องนี้ เวลานั้นบราซิลจึงมีหน้าที่นำการ
เคลื่อนไหวในระดับโลกเพื่อส่งเสริมเสรีภาพดังกล่าว ดังที่พระเยซูคริสต์ตรัสไว้ใน
พันธสัญญาใหม่

“ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นคร [หรือในกรณีนี้คือประชาชาติ] ซึ่งอยู่
บนภูเขาจะถูกปิดบังไว้ไม่ได้ . . .

“พวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวงเพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 5:14, 16)

มิตรสหายที่ไม่นับถือทั้งหลาย โลกต้องการให้แสงของบราซิลส่องสว่างนานๆ คึนนี้เราเฉลิมฉลองสิ่งที่จะเกิดจากวิสัยทัศน์เช่นนั้น

ภูมิหลังและหลักธรรมพื้นฐาน

เสรีภาพทางศาสนาเป็นเสาหลักของสันติภาพในโลกที่มีปรัชญาซึ่งดีซึ่งเด่นกันมากมาย ให้พื้นที่ที่เราทุกคนกำหนดสิ่งที่เราคิดและเชื่อด้วยตัวเราเอง—ทำตามความจริงที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของใจเรา อีกทั้งยอมให้ความเชื่อต่างกันอยู่ร่วมกัน คู่คุ้มครองผู้อ่อนแอ และช่วยเราจัดการแก้ไขความขัดแย้งของเรา ด้วยเหตุนี้ ตามที่ศาลสิทธิมนุษยชนยุโรปตัดสินไว้อย่างหลักแหลมในหลายคดี เสรีภาพทางศาสนาจึงสำคัญยิ่งต่อผู้นับถือศาสนาและ “เป็นสิทธิที่มีค่าเช่นกันสำหรับผู้เชื่อที่ไม่มีพระเจ้า ผู้ไม่นับถือศาสนา คนช่างสงสัย และคนไม่สนใจศาสนา” ทั้งหมดนี้เพราะ “พหุนิยมที่แยกจากสังคมประชาธิปไตยไม่ได้ ซึ่งประชาชนพยายามอยู่หลายศตวรรษเพื่อให้ได้มาซึ่งต้องพึ่งเสรีภาพนั้น”²

เสรีภาพที่เฟื่องฟูไม่เพียงเป็นสิ่งดีที่นักปรัชญาทางการเมืองพูดถึงเสมือนเป็นเสรีภาพ “เชิงลบ” ที่ต้องไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวเท่านั้น แม้จะสำคัญเพียงใดก็ตาม หากแต่เป็นเสรีภาพ “เชิงบวก” ที่มีค่ากว่ามาก—เสรีภาพในการดำเนินชีวิตตามศาสนาหรือความเชื่อของบุคคลๆ นั้นในสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย การเมือง และสังคมที่เปิดกว้าง ให้นับถือ และรองรับความเชื่อหลากหลาย

เราใช้เสรีภาพในศาสนาและความเชื่อของเราสร้างความเชื่อมั่นของเรา ซึ่งหากปราศจากเสรีภาพดังกล่าวสิทธิมนุษยชนในด้านอื่นทั้งหมดจะไร้ความหมาย เราจะอ้างเสรีภาพในการพูดได้อย่างไรหากไม่สามารถพูดสิ่งที่เราเชื่อจริงๆ ได้ เราจะอ้างเสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างไรหากเราไม่สามารถชุมนุมกับผู้ที่มีอุดมการณ์เหมือนเรา เราจะพอใจกับเสรีภาพในการพิมพ์ได้อย่างไรหากเราไม่สามารถตีพิมพ์หรือประกาศต่อสาธารณชนได้ว่าจริงๆ แล้วเราเป็นใคร

ข่าวดีคือมีความก้าวหน้าอย่างเด่นชัดในการกระจายเสรีภาพทางศาสนา ข้าพเจ้าเคยเห็นความก้าวหน้าในช่วงชีวิตของข้าพเจ้าเอง ตัวอย่างหนึ่งเกิดขึ้นในปี 1948 เมื่อข้าพเจ้าอายุเพียงสามขวบ สมัชชาสหประชาชาติลงมติยอมรับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งเรียกร้องให้ “ทุกคน [มี] สิทธิได้รับเสรีภาพในด้านความคิด มโนธรรม และศาสนา”³

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 21 ปี มีการเจรจาเรื่องสนธิสัญญาฉบับหนึ่งเพื่อให้ประกาศของสหประชาชาติมีผลผูกมัด สนธิสัญญาดังกล่าว—เรียกว่ากติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง—เสริมความคิดที่ว่าแต่ละบุคคลควรมี “เสรีภาพในการยอมรับนับถือศาสนาหรือความเชื่อตามการเลือกของตน เสรีภาพทั้งรายบุคคลหรือในชุมชนกับผู้อื่นและในที่สาธารณะหรือที่ส่วนตัว ในการปฏิบัติตามศาสนาหรือความเชื่อของตนในการนมัสการ การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การทำตามหลักศาสนา และการสอน”⁴ สนธิสัญญาดังกล่าวมีผลบังคับใช้ในปี 1976

จนถึงปี 2017 มี 169 ประเทศเข้าร่วมสนธิสัญญา—เกือบจะทุกประเทศที่พัฒนาแล้วในโลก⁵ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งอเมริกา (ข้อสัญญาเรื่องซานโฮเซ คอสตาริกา) ซึ่งลงมติยอมรับในปี 1969 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 1978 จะคุ้มครองเสรีภาพทางศาสนาในภาษาเดียวกัน⁶

เหตุผลที่เชื่อถือได้หลายข้อสนับสนุนความก้าวหน้าในเรื่องนี้และควรกระตุ้นให้เราสนับสนุนมากขึ้นเช่นกัน เสรีภาพทางศาสนาเชื่อมสัมพันธ์เหนียวแน่นกับเศรษฐกิจ สาธารณสุข และประโยชน์ของพลเมือง⁷ โดยทั่วไป บุคคลที่เคร่งศาสนามีชีวิตครอบครัวดีกว่า ชีวิตสมรสมั่นคง การใช้สารเสพติดและอาชญากรรมน้อยกว่า ระดับการศึกษาสูงกว่า เต็มใจทำงานอาสาและบริจาคเพื่อการกุศลมากกว่า นิสัยการทำงานดีกว่า ชีวิตยืนยาวกว่า สุขภาพดีกว่า รายได้มากกว่า ระดับความเป็นอยู่และความสุขสูงกว่า⁸ เห็นชัดว่าเสรีภาพทางศาสนาและการปฏิบัติของศาสนาทำให้สังคมเป็นปึกแผ่นมากขึ้น

ต้องมีความระแวดระวังและความร่วมมือ

น่าเสียดายที่ระบบการคุ้มครองเสรีภาพทางศาสนาและความเชื่อมักจะอ่อนแอ ไม่ได้ได้รับความเอาใจใส่ และถูกโจมตี แรงกดดันมากมายพยายามเหนี่ยวรั้งเสรีภาพทางศาสนาแม้ในขณะที่เสรีภาพนั้นแผ่ขยาย—รวมทั้งในประเทศที่คุ้มครองเสรีภาพดังกล่าวอย่างแข็งขันที่สุดมาเนิ่นนาน แรงกดดันเหล่านี้มีอิทธิพลเหนือกว่าหรือกำลังได้ตีมันในหลายประเทศ ชาวโลกส่วนใหญ่ไม่คิดว่าพวกเขาจะพบงานเฉลิมฉลองแบบที่เราชื่นชอบที่นั่นในบราซิล

น่าแปลกที่ในปี 2013 ประชาชนประมาณ 5.5 พันล้านคน—77 เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลก—อาศัยอยู่ในประเทศที่มีข้อจำกัดสูงหรือสูงมากในเรื่องเสรีภาพทางศาสนา ขึ้นมาจาก 68 เปอร์เซ็นต์เมื่อหกปีก่อน⁹

ประชาธิปไตยตะวันตกเกือบทั้งหมดอ้างว่าเชื่อในหลัก

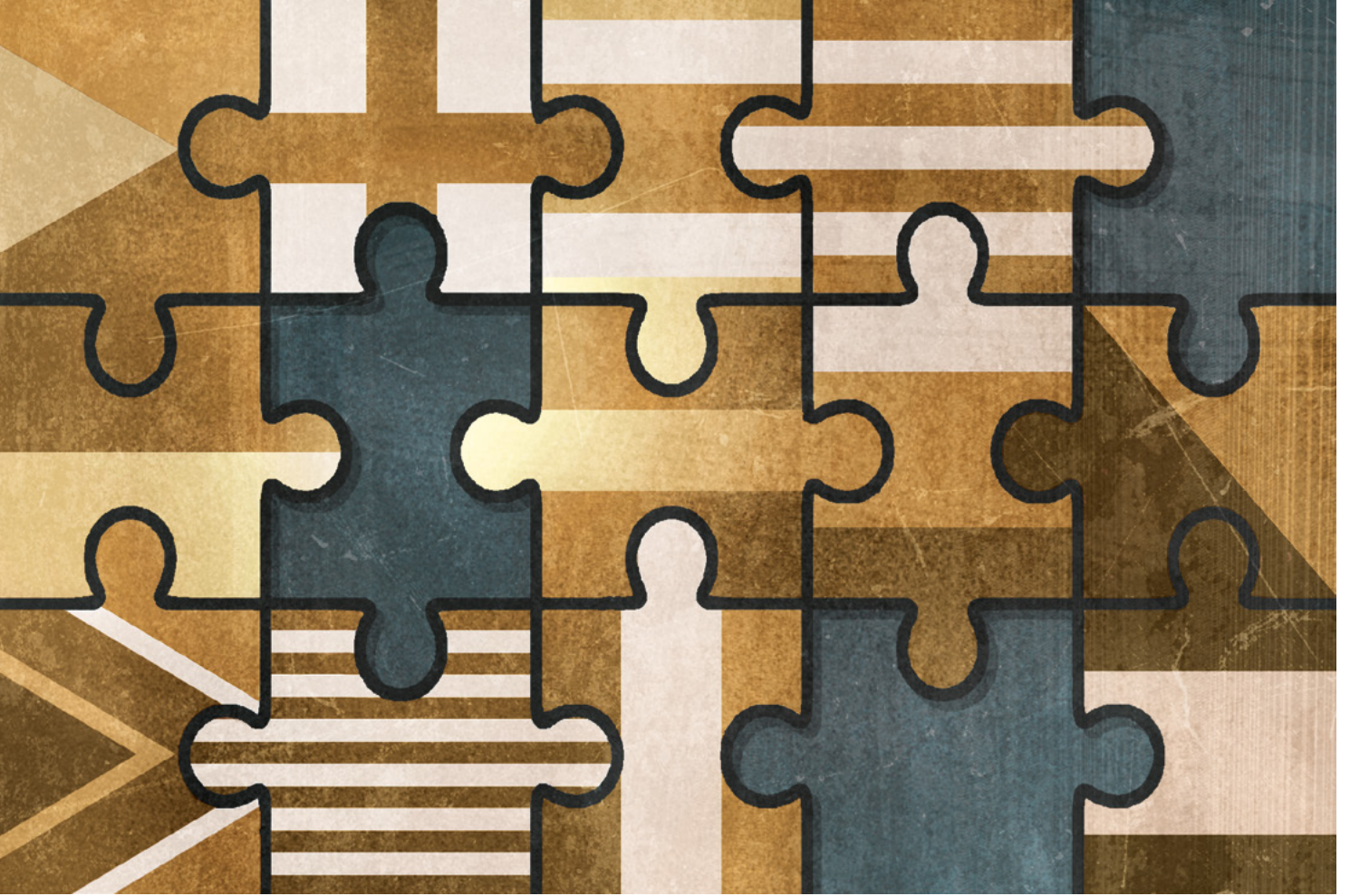

เสรีภาพทางศาสนา การนำหลักดังกล่าวมาใช้สามารถทำให้เกิดการโต้เถียงอย่างรุนแรงได้ การคุกคามเสรีภาพทางศาสนาเกิดขึ้นเมื่อคนเคร่งศาสนาและสถาบันศาสนายามพูดหรือทำบางสิ่ง—หรือปฏิเสธที่จะพูดหรือทำบางสิ่ง—ขัดกับปรัชญาหรือเป้าหมายของผู้มีอำนาจ รวมทั้งเสียงข้างมากทางการเมือง ศาสนา มักสวนกระแสวัฒนธรรมและด้วยเหตุนี้จึงไม่เป็นที่นิยมชมชอบ เพราะเหตุนี้ เสรีภาพทางศาสนาจึงมักจะถูกคัดค้านในทางปฏิบัติ แม้ที่นั่นจะสนับสนุนในหลักการก็ตาม

ในยุโรปและอเมริกาเหนือมีการโต้เถียงอย่างรุนแรงในหลายประเด็น อาทิ นิกายต่างๆ จะตัดสินใจได้อย่างไรว่าจะจ้างใคร (หรือไม่จ้างใคร) เป็นบาทหลวงของพวกเขา แต่ละบุคคลสามารถสวมชุดนักรบหรือติดสัญลักษณ์บนชิ้นงานหรือที่โรงเรียนได้หรือไม่ นายจ้างต้องจ่ายค่าคุมกำเนิดและค่าทำแท้งให้ลูกจ้างหรือไม่ บุคคลจะจำใจให้บริการที่ขัดกับความเชื่อของตนได้ไหม

จะปฏิเสธหรือเพิกถอนการรับรองคุณภาพมหาวิทยาลัยหรือการแต่งตั้งอาจารย์เพราะมาตรฐานทางศีลธรรมหรือความเชื่อได้หรือไม่ และจะเรียกร้องให้องค์กรนักศึกษาศานา ยอมรับนักศึกษาที่มีความเชื่อขัดกันได้หรือไม่ ประเทศที่มีความหลากหลายทางศาสนาอย่างบราซิลประสบปัญหาทำนองเดียวกัน อาทิ การปิดธุรกิจวันอาทิตย์ การสวมชุดนักบวช และการคุ้มครองประเพณีของคนผิวดำที่อาศัยอยู่ในบราซิล เราสำนึกคุณที่เสรีภาพทางศาสนาเอื้อประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหามากมายเหล่านี้ การแก้ปัญหาอย่างถูกต้องเหมาะสมทั้งในแง่ที่ในเรื่องการปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาโดยเสรีจะมีค่าเหลือสิ้นต่อการเคารพความหลากหลายของบราซิลอย่างต่อเนื่อง การที่บราซิลยอมให้คนเคร่งศาสนาและองค์กรศาสนาดำเนินชีวิตตามความเชื่อของตนอย่างเปิดเผยโดยไม่มีกรว่ากล่าวกันส่งผลให้บราซิลยังคงเป็นแบบอย่างที่ดีที่โชติช่วงและเปี่ยมด้วยหวังต่อโลกในเรื่องเสรีภาพทางศาสนา

ในปี 1948 สมัชชาสหประชาชาติลงมติยอมรับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งเรียกร้องให้ “ทุกคน [มี] สิทธิได้รับเสรีภาพทางความคิด มโนธรรม และศาสนา” เมื่อข้าพเจ้าอายุ 21 ปี มีการเจรจาเรื่องสนธิสัญญาฉบับหนึ่งเพื่อทำให้ประกาศของสหประชาชาติมีผลผูกมัด จนถึงปี 2017 มี 169 ประเทศเข้าร่วมสนธิสัญญา

ศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้ายยินดีสนับสนุนท่าน
และคนอื่นๆ ในงานอัน
สำคัญยิ่งนี้ ถึงแม้เราจะมอง
ในแง่ดีว่าความพยายามของ
เราจะสร้างความแตกต่าง
แต่เราต้องทำความพยายาม
เหล่านี้ร่วมกัน เพราะไม่มี
ใครในพวกเราชนะการต่อสู้
ครั้งนี้เพียงลำพังได้

ข้าพเจ้ากระตุ้นให้ท่านยึดมั่นเสรีภาพที่
ท่านหล่อหลอมไว้ที่บ้าน และกล้าเป็นผู้นำ
ในการส่งเสริมเสรีภาพทางศาสนาบนเวที
โลก การปกป้องคุ้มครองเสรีภาพทางศาสนา
—อย่างถูกทำนองคลองธรรมและสมดุลซึ่ง
จะคุ้มครองสิทธิพื้นฐานของผู้อื่นด้วย—คือ
ความจำเป็นเร่งด่วน

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ
ชนยุคสุดท้ายยินดีสนับสนุนท่านและคน
อื่นๆ ในการพยายามทำงานอันสำคัญยิ่ง
นี้ ถึงแม้เราจะมองในแง่ดีว่าความพยายาม
ของเราจะสร้างความแตกต่าง แต่เราต้อง
ทำความพยายามเหล่านี้ร่วมกัน เพราะไม่มี
ใครในพวกเราชนะการต่อสู้ครั้งนี้เพียงลำพัง
ได้ ข้าพเจ้ากล่าวย้ำสิ่งที่เพื่อนร่วมงานของ
ข้าพเจ้า เอ็ดเดอร์วัลลิน เอช. โอคัส แห่ง
โครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวเมื่อเร็วๆ นี้ใน
การประชุมอภิปรายคล้ายกับครั้งนี้ว่า

“พวกเราที่เชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าและใน
ความจริงแท้แน่นอนของความถูกต้องจำเป็น
ต้องสามัคคีกันมากขึ้นเพื่อคุ้มครองเสรีภาพ

ทางศาสนาของเราในการสั่งสอนและปฏิบัติ
ศรัทธาเราในพระเจ้าเป็นเจ้าและหลักธรรม
ของความถูกต้องที่พระองค์ทรงสถาปนาไว้
... ข้าพเจ้ากำลังบอกทั่วทั้งหมดที่จำเป็นต่อ
ความสามัคคีและความร่วมมือกันคือความ
เชื่อเหมือนกันว่ามีความถูกต้องในพฤติกรรม
มนุษย์ที่พระเจ้าผู้สูงสุดทรงสถาปนาไว้ ทุกคน
ที่เชื่อใน [หลักธรรม] พื้นฐานดังกล่าวควร
สามัคคีกันมากขึ้นเพื่อปกป้องและเสริม
สร้างเสรีภาพในการสนับสนุนและการ
ปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาของเราไม่
ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม เราต้องเดินไปด้วยกัน
บนเส้นทางเดียวกันเพื่อคุ้มกันเสรีภาพของ
เราในการดำเนินตามวิธีของเราเมื่อถึงคราว
จำเป็นตามความเชื่อของเราเอง”¹⁰

ภาระหน้าที่ของเราจะยากและเรียกร้อง
ให้ระแวดระวังตลอดเวลา แต่มีความสำคัญ
สูงสุด

ข้าพเจ้าทิ้งท้ายด้วยข้อความจากพระ
คัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา ข้อความ
นี้ได้รับการเปิดเผยในปี 1835 ณ เวลาที่แม่

จะมีความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแต่บรรพบุรุษของเรา ก็ยังถูกขับไล่ออกจากบ้านเพราะน้อมรับสิ่งที่ดูเหมือนเป็น ความเชื่อใหม่และแตกต่างจากผู้อื่น ข้อความนี้จึงเป็น เครื่องเตือนใจในยุคสมัยของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้อ จำกัดมากมายของปัจจุบันในเรื่องเสรีภาพทางศาสนาเข้ามา ในประเทศที่สนับสนุนหลักธรรมแต่บางครั้งไม่นำมาปฏิบัติ

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ไม่มีกรปกครองใดจะดำรงอยู่ได้ อย่างสันติสุข, เว้นแต่จะร่างกฎหมายเช่นนั้นขึ้นและ ชำรงไว้มิให้ถูกล่วงละเมิดในอันที่จะให้ความเชื่อมั่นแก่ ปัจเจบุคคลถึงการข้ามโนธรรมอย่างเสรี” ฝ่ายปกครอง อาจ “หยุดยั้งอาชญากรรม, แต่ไม่บังคับมโนธรรม; [พวกเขา] ควรลงโทษที่ความผิด, แต่ไม่กดขี่เสรีภาพของจิต วิญญาณ” (คพ. 134:2, 4)

ขอให้เราแสวงหาสันติภาพโดยช่วยกันปกป้องคุ้มครอง เสรีภาพของคนที่พึงหวงในการยึดมั่นและแสดงออกตามการ เลือทางศาสนาหรือการเลือกไม่ว่ารายบุคคลหรือในชุมชน กับผู้อื่น ที่บ้านหรือต่างแดน ในที่สาธารณะหรือที่ส่วนตัว และในการนมัสการ การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การ ทำตามหลักศาสนา และการสอน

ดูบทความเต็มของคำปราศรัยนี้ได้ที่ mormonnewsroom.org

อ้างอิง

1. ดู “Brazil Has Lowest Government Restrictions on Religion among 25 Most Populous Countries,” July 22, 2013, theweeklynumber.com/

- weekly-number-blog; “Restrictions and Hostilities in the Most Populous Countries,” Feb. 26, 2015, pewforum.org.
2. Kokkinakis v. Greece, 3/1992/348/421 (May 25, 1993), para. 31; Nolan and K. v. Russia, 2512/04 (Feb. 12, 2009), para. 61; ดู Serif v. Greece, 38178/97 (Dec. 14, 1999), para. 49; European Convention on Human Rights, Article 9 ด้วย.
3. สหประชาชาติ, ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน, มาตรา 18, 10 ธ.ค., 1948, un.org/en/documents/udhr.
4. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง, มาตรา 18, 16 ธ.ค., 1966, ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CCPR.aspx.
5. ดู กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง; ดู W. Cole Durham Jr., Matthew K. Richards, and Donlu D. Thayer, “The Status of and Threats to International Law on Freedom of Religion or Belief,” in Allen D. Hertzke, ed., *The Future of Religious Freedom: Global Challenges* (2013), 31–66 ด้วย.
6. ดู อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งอเมริกา “ข้อสัญญาเรื่องซานโฮเซ คอสตาริกา” 22 พ.ย., 1969 (Inter-American Specialized Conference on Human Rights), oas.org; ดู Juan G. Navarro Floria and Octavio Lo Prete, “Proselitismo y Libertad Religiosa: Una Visión desde América Latina,” in *Anuario de Derecho* ด้วย.
7. ดู Brian J. Grim, Greg Clark, and Robert Edward Snyder, “Is Religious Freedom Good for Business?: A Conceptual and Empirical Analysis,” *Interdisciplinary Journal of Research on Religion*, vol. 10 (2014), 4–6; Paul A. Marshall, “The Range of Religious Freedom,” in Paul A. Marshall, ed., *Religious Freedom in the World* (2008), 1–11.
8. ดู Patrick F. Fagan, “Why Religion Matters Even More: The Impact of Religious Practice on Social Stability,” *Backgrounder*, no. 1992 (Dec. 18, 2006), 1–19; Robert D. Putnam and David E. Campbell, *American Grace: How Religion Divides and Unites Us* (2010), 443–92.
9. ดู “Latest Trends in Religious Restrictions and Hostilities,” Feb. 26, 2015, pewforum.org.
10. ดัลลีน เอช. ไรต์, “Preserving Religious Freedom” (lecture at Chapman University School of Law, Feb. 4, 2011), mormonnewsroom.org.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

สถานการณ์สำคัญของเสรีภาพทางศาสนากับ ครอบครัวท่าน รวมถึงวิธีที่พลเมืองในประเทศของท่าน ได้เสรีภาพในการนมัสการตั้งแต่แรก เหตุการณ์อะไร นำไปสู่เสรีภาพทางศาสนาในประเทศของท่าน อาจารย์ รวมถึงการออกกฎหมาย การประท้วง แม้แต่สงคราม ท่านอาจจะตั้งคำถามเล็กๆ น้อยๆ ไว้ถามครอบครัวท่านเพื่อช่วยให้พวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนี้ในวิธีที่ดึงดูดความสนใจมากขึ้น นอกจากนี้ ท่านอาจจะสนทนาคำถามต่อไปนี้: เสรีภาพทางศาสนาเป็นพรในชีวิตเราอย่างไร ชีวิตเราจะต่างจากนี้ได้อย่างไรถ้าเราไม่มีอิสระในการปฏิบัติตามศาสนาของเรา เราจะช่วยส่งเสริมเสรีภาพทางศาสนาเพื่อตัวเราเองและผู้อื่นได้อย่างไร

โดย เอ็ดเดอร์
สตีเวน อี. สโนว์
สาวกเจ็ดสิบเก้า
หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่
ผู้เขียนประวัติ
ศาสนจักรและผู้
บันทึก

วิสุทธิชน:

เรื่องราวของศาสนจักรของพระเยซู คริสต์ในยุคสุดท้าย

ในปี 1861 ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) ขอให้ผู้เขียนประวัติศาสตร์เปลี่ยนวิธีเขียนของพวกเขา “เขียนในเชิงบรรยาย” ท่านแนะนำและ “เขียนเพียงหนึ่งในสิบส่วนเท่านั้น”¹

เรื่องราวในหน้าถัดไปทำตามคำแนะนำดังกล่าว ข้าพเจ้าขอแนะนำประวัติชุดใหม่ที่มีสี่เล่มเรียกว่า *วิสุทธิชน: เรื่องราวของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ในยุคสุดท้าย* บทที่ 1 รวมอยู่ในฉบับนี้ และบทต่อไปจะตีพิมพ์ในนิตยสารเล่มนี้ตลอดหลายเดือนติดต่อกัน เล่มแรกจะมีให้อ่านในช่วงสิ้นปีนี้ และเล่มอื่นจะตามมา

วิสุทธิชน จัดทำตามพระบัญชาของพระเจ้าให้ “จดบันทึกและประวัติของศาสนจักรอย่างต่อเนื่อง” (คพ. 47:3) ประวัติชุดนี้ไม่เหมือนประวัติที่ผ่านมาของศาสนจักรคือเป็นประวัติเชิงบรรยายซึ่งเขียนในสำนวนที่เยาวชนและผู้ใหญ่จะเข้าถึงได้ง่าย

วิสุทธิชน ไม่ใช่นวนิยายเชิงประวัติศาสตร์ แต่เป็นเรื่องจริงตามบันทึกของผู้คนในอดีต แหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์สนับสนุนทุกรายละเอียดและบทสนทนาทุกบรรทัด หมายเหตุท้ายบทแต่ละบทจะอ้างถึงบันทึกและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม ผู้ที่ต้องการอ่านบันทึกจริงเข้าใจหัวข้อที่เกี่ยวข้องมากขึ้น และค้นพบเรื่องราวเพิ่มเติมจะหาสิ่งที่อยู่ด้านหลังหนังสือและออนไลน์ที่ saints.lds.org

สิ่งที่ถักทอเข้าด้วยกันอย่างลึกซึ้งแห่งการฟื้นฟู

หนังสือเหล่านี้ไม่ใช่พระคัมภีร์ แต่เหมือนพระคัมภีร์ มีทั้งความจริงอันศักดิ์สิทธิ์และเรื่องราวของคนไม่ดีพร้อมผู้พยายามเป็นวิสุทธิชนผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ (ดู โมไซยาห์ 3:19) ทั้งสี่เล่มรวมกันบอกเล่าเรื่องราวของศาสนจักรของพระเจ้าขณะพยายามทำตามพระบัญชาที่ว่า ต้องทำให้วิสุทธิชนดีพร้อม (ดู เอเฟซัส 4:11-13)

ภาพพระวิหารภาพนี้จะอยู่บนปก *วิสุทธิชน เล่ม 1*

วิสุทธิชน มีรูปแบบ ลักษณะ และกลุ่มเป้าหมายผู้อ่านต่างจากหนังสือประวัติศาสตร์สองชุดในอดีตที่จัดพิมพ์ขึ้น โจเซฟ สมิธเริ่มทำชุดแรกในทศวรรษ 1830 และจัดพิมพ์เมื่อต้นปี 1842² ชุดที่สองจัดพิมพ์ในปี 1930 โดยบี.เอช. โรเบิร์ตส์ผู้ช่วยเขียนประวัติศาสตร์³ การขยายพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูไปทั่วโลกนับแต่นั้นเป็นต้นมา และพระบัญชาของพระเจ้าให้จดประวัติอย่างต่อเนื่องเพื่อ “ประโยชน์ของศาสนจักร, และเพื่ออนุชนรุ่นหลัง” (คพ. 69:8) ส่งสัญญาณว่าถึงเวลาแล้วที่ต้องรวมวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไว้ในเรื่องราวมากขึ้น

วิสุทธิชน บอกเล่าเรื่องราวของบุรุษชายหญิงตั้งแต่ยุคแรกสุดของศาสนจักรจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งให้รายละเอียดและข้อคิดใหม่เกี่ยวกับคนและเหตุการณ์ที่รู้จักกันดีขึ้นจากประวัติศาสตร์จักร แต่ละเรื่องจะช่วยให้ท่านเข้าใจและชื่นชมวิสุทธิชนผู้มาก่อนท่านเพื่อทำให้ศาสนจักรเป็นอย่างทุกวันนี้ เขาเหล่านั้นมีความท้าทายและความสำเร็จเหมือนท่าน และเขาเหล่านั้นเสียสละเพื่อสถาปนาโซอันเรื่องของพวกเขา—และเรื่องของท่าน—ร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นเรื่องราวอันมีค่าของการฟื้นฟู

อดีตอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา

ผู้จัดบันทึกพระคัมภีร์มอรมอนเก็บรักษาทั้งแผ่นจารึกใหญ่และแผ่นจารึกเล็ก ในแผ่นจารึกใหญ่พวกท่านบันทึก

ประวัติทางการเมืองและการทหาร พวกท่านใช้แผ่นจารึกเล็กบันทึก “เรื่องของพระเจ้าเป็นเจ้า” ที่ “มีค่าที่สุด” รวมถึง “การสั่งสอนอันศักดิ์สิทธิ์, หรือการเปิดเผยที่สำคัญยิ่ง, หรือการพยากรณ์” (1 เนไฟ 6:3; เจคอบ 1:2, 4) แผ่นจารึกเล็กบันทึกไว้ “เพื่อเห็นแก่พระคริสต์, และเพื่อเห็นแก่ผู้คนของเรา” (เจคอบ 1:4) วิสุทธิชน มุ่งหมายจะเป็นประวัติ “แผ่นจารึกเล็ก” ประวัติที่มุ่งเน้นอดีตอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา ด้วยเหตุนี้จึงมีเพียงตัวอย่างเล็กน้อยของเรื่องราวทั้งหมดที่บอกเล่าได้เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงทำงานในชีวิตวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอย่างไร

วิสุทธิชน ไม่เพียงเกี่ยวกับผู้ไม่ดีพร้อมในอดีตผู้เป็นคนดีขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าเท่านั้น แต่เป็นเรื่องราว สำหรับ ผู้ไม่ดีพร้อมที่เวลานี้ต้องการระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาด้วย และจะช่วยให้ท่านจดจำว่าพระเจ้าช่วยให้รอดตรงเมตตาผู้คนของพระองค์เพียงใด พระองค์ทรงทำให้คนอ่อนแอเข้มแข็งอย่างไร และวิสุทธิชนทั่วโลกพร้อมกันทำงานของพระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้นอย่างไร ■

อ้างอิง

1. Brigham Young, in Wilford Woodruff, Journal, Oct. 20, 1861, Church History Library, Salt Lake City.
2. ดู *History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, ed. B. H. Roberts (1902–12 [vols. 1–6], 1932 [vol. 7]).
3. ดู บี. เอช. โรเบิร์ตส์, *A Comprehensive History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints: Century I*, 6 vols. (1930).

วิสุทธิชน จะมีให้อ่านในรูปแบบใดบ้าง

ส่วนที่จัดพิมพ์ในรูปแบบหนังสือมีสี่เล่ม โดยจะจัดพิมพ์เป็นภาษาต่างๆ 14 ภาษา ออนไลน์ที่ saints.lds.org และในแอปคลังคั่นคว่ำพระกิตติคุณ และจะมีให้อ่านในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และหนังสือเสียงในภาษาที่เลือกด้วย

จะพบอะไรในแต่ละเล่ม

- เล่ม 1—มีให้อ่านในช่วงสิ้นปีนี้—บอกเล่าเรื่องราวของการฟื้นฟู ตั้งแต่วัยเด็กของโจเซฟ สมิธไปจนถึงวิสุทธิชนได้รับศาสนพิธีในพระวิหารนอูเมอปี 1846

- เล่ม 2 จะครอบคลุมความท้าทายของวิสุทธิชนในการไปรวมกันทางภาคตะวันตกของสหรัฐและจะจบด้วยการอุทิศพระวิหารซอลท์เลคในปี 1893
- เล่ม 3 จะบรรยายการเติบโตทั่วโลกของศาสนจักร จบด้วยการอุทิศพระวิหารในเบิร์น สวิตเซอร์แลนด์เมื่อปี 1955
- เล่ม 4 จะนำผู้อ่านมาสู่อิตีที่เพิ่งผ่านมา เมื่อพระวิหารกระจายอยู่ทั่วโลก

เนื้อหาเชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อที่เลือกไว้จะจัดพิมพ์ทางออนไลน์เพื่อสนับสนุนแต่ละเล่ม

บทที่ 1

ขอด้วยศรัทธา

บทนี้เป็นบทที่ 1 ของประวัติศาสตร์จักรเซียงบรรยายสี่เล่มชุดใหม่ชื่อว่า วิสุทธิชน: เรื่องราวของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ในยุคสุดท้าย หนังสือจะมีไว้ในรูปแบบที่พิมพ์แล้ว ในหมวดประวัติศาสตร์ของแอปพลิเคชันคลังค้นคว้าพระกิตติคุณและที่ saints.lds.org อีกหลายบทต่อมาจะจัดพิมพ์ในฉบับต่อไปจนกว่าจะออกเล่ม 1 ในช่วงสิ้นปีนี้ บทเหล่านี้จะมีใน 47 ภาษาในแอปพลิเคชันคลังค้นคว้าพระกิตติคุณ และที่ saints.lds.org

ในปี 1815 เกาะซุมบาวาของอินโดนีเซียเจียเยียวซุ่มจากฝนที่เพิ่งตก หลายครอบครัวกำลังเตรียมรับฤดูแล้งที่จะตามมา ดังที่เคยทำมาแล้วทุกปีหลายชั่วอายุคน โดยทำนาข้าวอยู่ในพื้นที่ด้านล่างของภูเขาไฟตัมโบรา

ในวันที่ 5 เมษายน หลังจากสงบเงียบมาหลายทศวรรษภูเขาไฟเริ่มคำราม ฟันเถื่อนและไฟ ห่างจากที่นี่หลายร้อยไมล์ มีคนได้ยินเสียงเหมือนกับเสียงยิงปืนใหญ่ การระเบิดประปรายเกิดขึ้นต่อเนื่องหลายวัน จากนั้นในช่วงเย็นวันที่ 10 เมษายน ภูเขาทั้งลูกก็ระเบิด เสาเพลิงสามแห่งพวยพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า รวมตัวกันเป็นระเบิดครึ่งมิโหฟาร์เพียงครั้งเดียว ลาวาไหลบ่าลงมาตามไหล่เขา ท่วมหมู่บ้านตรงเชิงเขา ลมหมุนพัดไปทั่วบริเวณนั้น ชุดรากถอนโคนต้นไม้ กวาดทำลายบ้านเรือนพังพินาศ¹

ความสับสนอลหม่านเกิดขึ้นตลอดทั้งคืนจนล่วงเข้าวันใหม่ เถ้าถ่านปกคลุมผืนดินและทะเลไกลออกไปหลายไมล์ บางแห่งสูงถึงสองฟุต เทียงวันรู้สึกกราวกับเทียงคืน คลื่นสูงโหมซัดเข้าชายฝั่ง ทำลายพืชผลและท่วมหมู่บ้านหลายแห่ง ตัมโบราพ่นสายฝนเป็นเถ้าถ่าน หิน และไฟอยู่หลายสัปดาห์²

ตลอดสองสามเดือนต่อมา แรงระเบิดส่งผลกระทบไปทั่วโลก อาทิตย์อัสดงอันน่าตื่นตาตื่นใจทำให้ผู้คนทั่วโลกเฝ้ามองด้วยความทึ่ง แต่สรรพสิ่งจรัสแสงที่เห็นอยู่นั้น

เคลือบไว้ด้วยผลร้ายที่อันตรายถึงชีวิตอันเนื่องมาจากเถ้าถ่านภูเขาไฟขณะปกคลุมแผ่นดินโลก ปีต่อมา สภาพอากาศกลับแปรปรวนและเลวร้าย³

การระเบิดทำให้อุณหภูมิในอินเดียลดต่ำลง อหิวาตกโรคคร่าชีวิตผู้คนหลายพันคน ทำลายครอบครัวมากมาย ในหุบเขาอันอุดมสมบูรณ์ของประเทศจีน มีพายุฤดูร้อนเกิดขึ้นแทนสภาพอากาศปกติ ส่งผลให้ฝนตกน้ำท่วมทำลายพืชผล ในยุโรป ผลผลิตด้านอาหารลดลง นำไปสู่ภาวะอดอยากขาดแคลนและความตื่นตระหนก⁴

ทุกหนแห่ง ผู้คนแสวงหาคำอธิบายถึงความทุกข์และความตายที่เกิดจากสภาพอากาศอันแปลกประหลาดนี้ ในวัดฮินดูทั่วอินเดียนั้นสาธุชนพากันเปล่งเสียงสวดมนต์ขอพรกวีชาวจีนหมกมุ่นกับคำถามเรื่องความเจ็บปวดและความสูญเสีย ในฝรั่งเศสและอังกฤษ พลเมืองพากันคุกเข่าลงด้วยความกลัวว่าภัยพิบัติร้ายแรงที่ทำนายไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิลกำลังเกิดขึ้นกับพวกเขา ในอเมริกาเหนือ บาทหลวงสั่งสอนว่าพระเจ้าเป็นเจ้ากำลังลงโทษชาวคริสต์ที่ออกนอกกลุ่มนอกรีต และพวกเขาเปล่งเสียงเตือนเพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางธรรม

ทั่วทั้งแผ่นดิน ผู้คนมารวมกันที่โบสถ์และจัดประชุมทุกคนกระตือรือร้นที่จะรู้วิธีรอดจากหายนะซึ่งกำลังมาถึง⁵

แรงระเบิดของตัมโบราส่งผลต่อสภาพอากาศในอเมริกาเหนือตลอดปีต่อมา ฤดูใบไม้ผลิหลักทางใต้ให้หิมะตกและน้ำค้างแข็งที่ทำลายพืชผล ปี 1816 ผ่านพ้นไปอยู่ในความทรงจำว่าเป็นปีที่ปราศจากฤดูร้อน⁶ ในเวอร์มอนต์ทางฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐ หุบเขาที่เต็มไปด้วยหิมะทำให้เกษตรกรที่ชื่อโจเซฟ สมิท ซีเนียร์ท้อแท้มาหลาย

หลังจากได้ครอบงำ โดย อัล ราดด์

ปี แต่ถุดนั้น ขณะที่เขาและลูซี่ แมค สมิธ ภรรยามองดูพืชผลของพวกเขาเหยี่ยวเฝ้าอยู่ใต้น้ำค้างแข็งที่ไม่หยุดความรุนแรง พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะเผชิญกับหายนะทางการเงินและอนาคตที่ไม่มั่นคงหากพวกเขายังอยู่ตรงนี้

ด้วยวัยสี่สิบห้า โจเซฟ ซีเนียร์ไม่ได้เป็นชายหนุ่มอีกต่อไป ความคิดเรื่องการเริ่มต้นใหม่ในที่ดินผืนใหม่เป็นเรื่องน่าหนักใจ เขารู้ว่าอัลวิน ลูกชายคนโตวัยสิบแปดปีของเขา และไฮรัม อายุสิบหกปี จะช่วยเขาแผ้วถางที่ดิน สร้างบ้าน ปลูกและเก็บเกี่ยวพืชผลได้ โซโครีย์ ลูกสาวอายุสิบสามปีของเขา โต้พ้อที่จะช่วยลูซี่ทำงานบ้านและช่วยงานในฟาร์ม แซมิวเอล ลูกชายคนเล็กของเขา อายุแปดขวบและวิลเลียม อายุห้าขวบก็กำลังเริ่มช่วยงานได้มากขึ้น สักวันหนึ่งแคเธอรีน อายุสามขวบ กับดอน คาร์ลอส ลูกที่เพิ่งเกิดก็จะโต้พ้อช่วยงานที่เป็นประโยชน์ได้

แต่โจเซฟ จูเนียร์ ลูกชายคนกลางวัยสิบขวบของเขาแตกต่างจากคนอื่น สี่ปีก่อนหน้านั้น โจเซฟ จูเนียร์รับการผ่าตัดเพื่อขจัดการติดเชื้อที่ขาของเขา ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเขาต้องเดินโดยใช้ไม้ค้ำ แม้ว่าขาของเขาเริ่มรู้สึกแข็งแรงอีกครั้ง แต่โจเซฟ จูเนียร์เดินกะเผลกด้วยความเจ็บปวด และโจเซฟ ซีเนียร์ไม่รู้ว่าเขาจะโตขึ้นแล้วแข็งแรงเหมือนอัลวินกับไฮรัมหรือไม่⁷

แน่นอนว่าพวกเขาพึ่งพากันได้ ครอบครัวสมิธแก้ปัญหาโดยละทิ้งบ้านของพวกเขาในเวอร์มอนต์เพื่อหาผืนดินที่ดีกว่า⁸ เช่นเดียวกับหลายคนในพื้นที่ โจเซฟ ซีเนียร์ตัดสินใจเดินทางไปยังรัฐนิวยอร์ก เขาหวังว่าจะผ่อนซื้อฟาร์มดีๆ ที่นั่นสักแห่งหนึ่ง จากนั้นเขาจะไปรับลูซี่กับลูกๆ และครอบครัวจะเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง

เมื่อโจเซฟ ซีเนียร์ออกเดินทางไปยังนิวยอร์ก อัลวินกับไฮรัมเดินไปส่งเขาที่ถนนก่อนจะบอกลา โจเซฟ ซีเนียร์รักภรรยาและลูกๆ อย่างยิ่ง แต่เขาไม่สามารถให้ความมั่นคงในชีวิตแก่ภรรยาและลูกๆ ได้มากนัก โซครีย์และการลงทุนที่ไม่ประสบความสำเร็จทำให้ครอบครัวของพวกเขายากจนและไม่สามารถก่อร่างสร้างตัว บางทีนิวยอร์กอาจจะแตกต่าง⁹

ในฤดูหนาวปีถัดมา โจเซฟ จูเนียร์เดินกะเผลกพะงาบๆ กับมารดา และพี่น้องของเขา พวกเขากำลังเดินทางไปยังตะวันตกสู่หมู่บ้านในรัฐนิวยอร์กชื่อพอลไมรา ซึ่งอยู่ใกล้กับที่ดินผืนงามที่โจเซฟ ซีเนียร์พบและกำลังรอครอบครัวของเขา

เนื่องจากสามีของเธอไม่สามารถมาช่วยเธอย้าย ลูซี่จึงจ้างชายคนหนึ่งชื่อนายฮาเวิร์ดมาขับเกวียนให้ครอบครัวของเธอ นายฮาเวิร์ดจัดการกับสิ่งของเครื่องใช้ของพวกเขาอย่างไม่ระมัดระวังและผลาญเงินค่าจ้างที่ได้รับไปกับการพนันและดื่มสุรา และหลังจากมีอีกครอบครัวหนึ่งมาร่วมเดินทางไปด้วยในวันตกกับพวกเขา นายฮาเวิร์ดก็ไม่ยอมให้โจเซฟนั่งในเกวียน ทั้งนี้เพื่อลูกสาวของอีกครอบครัวจะได้นั่งกับเขาเมื่อเขานำขบวน

โดยที่รู้ว่าโจเซฟเจ็บปวดเพียงใดที่ต้องเดิน อัลวินกับไฮรัมจึงพยายามชักท้วงนายฮาเวิร์ดสองสามครั้ง แต่ทุกครั้งนายฮาเวิร์ดก็ทำให้พวกเขายอมแพ้ด้วยแสร้ง¹⁰

หากโจเซฟโตกว่านั้น โจเซฟคงจะพยายามชักท้วงนายฮาเวิร์ดด้วยตนเอง ขาที่เจ็บของเขาทำให้เขาไม่สามารถทำงานและเล่นได้ แต่จิตใจที่เข้มแข็งของเขาชดเชยร่างกายที่อ่อนแอ ก่อนที่หมอมจะผ่าตัดขาของเขาและตัดเอากระดูกที่ติดเชื้อชิ้นนั้นออกไป พวกเขาต้องการให้มัดเขาไว้และให้ตีมบรันตีเพื่อบรรเทาความเจ็บปวด แต่

โจเซฟเพียงขอให้บิดากอดเขาไว้เท่านั้น

เขาตื่นและรู้สึกตัวตลอดเวลา ดวงหน้าซีดเขียวเต็มไปด้วยหยดเหงื่อมารดาของเขา ซึ่งโดยปกติจะเข้มแข็งมาก เกือบหมดสติเมื่อเธอได้ยินเสียงกรี๊ดร้องของเขา หลังจากนั้น เธอคงรู้สึกเหมือนเธอทนรับได้ทุกอย่าง¹¹

เมื่อโจเซฟ เดินกะเผลกพะงาบๆ ข้างๆ เกวียน เขาเห็นได้ว่ามารดาของเขา กำลังอดทนกับนายฮาเวิร์ด พวกเขาเดินทางมาแล้วกว่าสองร้อยไมล์ และตลอดเวลาที่ผ่านมาเธออดทนมากเหลือเกิน กับพฤติกรรมย่ำแย่ของคนขับเกวียน

ประมาณหนึ่งร้อยไมล์จากพอลไมรา ลูซี่กำลังเตรียมเดินทางต่ออีกหนึ่งวันเมื่อเธอเห็นอัลวินวิ่งมาหาเธอ นายฮาเวิร์ดโยนสิ่งของเครื่องใช้และกระเป๋าของพวกเขาลงบนถนน เขากำลังจะหนีไปพร้อมกับม้าและเกวียน

ลูซี่ตามไปพบเขาอยู่ในร้านเหล้าแห่งหนึ่ง “ตราบดีที่ยังมีพระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์” เธอประกาศ “เกวียนเล่มนั้นและม้าเหล่านั้นพร้อมด้วยสิ่งของเครื่องใช้ที่ติดมากับมันเป็นของดิฉัน”

เธอมองไปที่ร้านเหล้า ที่นั่นเต็มไปด้วยชายหญิง ส่วนใหญ่เป็นคนเดินทางเหมือนกับเธอ “ชายคนนี้” เธอก้าวโดยสบตาไปกับพวกเขา “ตั้งใจจะทำทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้ดิฉันเดินทางต่อไปได้ โดยทิ้งดิฉันพร้อมด้วยลูกเล็กๆ แปดคนให้สิ้นเนื้อประดาตัว”

ศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวแห่งนี้อยู่ในเมืองซารอน รัฐเวอร์มอนต์ เป็นจุดที่โจเซฟ สมิธเกิดเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 1805 เสาหินด้านหลังสูง 38 ฟุตครึ่ง (11.7 เมตร) จากฐาน หนึ่งในฟุตเท่ากับหนึ่งปีของชีวิตท่าน

นายฮาเวิร์ดบอกว่าเขาใช้เงินที่เธอว่าจ้างเขาขับเกวียนไปหมดแล้ว และเขาไปต่อไม่ได้อีก

“ดิฉันไม่จำเป็นต้องใช้คุณ” ลูซี่กล่าว “ดิฉันจะดูแลขบวนเกวียนด้วยตัวเอง”

เธอทิ้งนายฮาเวิร์ดไว้ที่ร้านเหล้าและสาบานว่าจะพาลูกๆ ของเธอไปหาบิดาของพวกเขา ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น¹²

ถนนเบื้องหน้ามีโคลนเฉอะแฉะ อากาศหนาวเย็น แต่ลูซี่นำครอบครัวของเธอไปถึงพอลไมราอย่างปลอดภัย เมื่อเธอมองดูลูกๆ โอบกอดบิดาและจูมพิตไบหน้าของเธอ เธอรู้สึกว่าได้รางวัลจากทุกสิ่งทีพวกเขาทนทุกข์เพื่อจะมาถึงที่นั่น

หลังจากนั้นไม่นานครอบครัวนี้เข้าบ้านหลังเล็กๆ ในเมืองและพูดคุยกันถึงวิธีที่จะมีฟาร์มเป็นของตนเอง¹³ พวกเขาตัดสินใจว่าแผนซึ่งได้ผลที่สุดคือการทำงานจนกระทั่งพวกเขามีเงินพอจ่ายค่ามัดจำที่ดินในปีใกล้เคียง โจเซฟ ซีเนียร์และลูกชายที่โตแล้วขุดบ่อ ผ่าท่อนไม้ทำรั้ว และรับจ้างเกี่ยวหญ้า ขณะที่ลูซี่กับลูกสาวทำพวยและรูทเบียร์ขาย รับจ้างทำผ้าตกแต่งเพื่อหารายได้เป็นค่าอาหารให้ครอบครัว¹⁴

เมื่อโจเซฟ จูเนียร์โตมากขึ้น ขาของเขาแข็งแรงกว่าเดิม และเขาสามารถเดินทั่วพอลไมราได้โดยง่าย ในเมือง เขาติดต่อกับคนจากทุกพื้นที่ หลายคนหันไปหาศาสนาเพื่อสนองความปรารถนาทางวิญญาณและอธิบายความยากลำบากของชีวิต โจเซฟกับครอบครัวของเขาไม่ได้นับถือนิกายใด แต่เพื่อนบ้านของพวกเขาหลายคนนมัสการใน

โบสถ์เพรสไบทีเรียนหลังคาสูงหลังหนึ่ง บ้างก็นมัสการที่อาคารประชุมของแบปติสต์ หอประชุมควอกเกอร์ หรือค้ายที่นักเทศน์สัญญาของเมธอดิสต์จัดการประชุมฟื้นฟูความเชื่อเป็นครั้งคราว¹⁵

เมื่อโจเซฟอายุสิบสองปี การโต้เถียงทางศาสนากระจายไปทั่วพอลไมรา เขาไม่ใช่คนที่อ่านหนังสือมาก แต่เขาชอบวิเคราะห์แนวคิดต่างๆ อย่างลึกซึ้ง เขาฟังบรรดานักเทศน์โดยหวังว่าจะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับจิตวิญญาณอมตะของเขา แต่คำเทศนาของคนเหล่านั้นมักจะทำให้เขากังวล นักเทศน์บอกว่าเขาเป็นคนบาปในโลกที่เต็มไปด้วยบาป ช่วยเหลือตนเองไม่ได้เพราะปราศจากพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์ แม้ว่าโจเซฟเชื่อข่าวสารนั้นและรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับบาปของเขา แต่เขาไม่แน่ใจว่าจะรับการอภัยบาปได้อย่างไร¹⁶

เขาคิดว่าถ้าไปโบสถ์จะช่วยเขาได้ แต่เขาไม่แน่ใจเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งเขาจะนมัสการ นิกายต่างๆ โต้เถียงกันไม่จบสิ้นว่าคนจะหลุดพ้นจากบาปได้อย่างไร หลังจากฟังการโต้เถียงเหล่านี้ระยะหนึ่ง โจเซฟไม่สบายใจที่เห็นผู้คนอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับเดียวกันแต่ได้ข้อสรุปต่างกันเกี่ยวกับความหมายของพระคัมภีร์ เขาเชื่อว่าความจริงของพระผู้เป็นเจ้ามีอยู่ที่นั่น—สักที่—แต่เขาไม่รู้ว่าจะพบความจริงนี้ได้อย่างไร¹⁷

บิดามารดาของเขาไม่แน่ใจเช่นกัน ลูซี่และโจเซฟ ซีเนียร์มาจากครอบครัวชาวคริสต์ ทั้งคู่เชื่อในพระคัมภีร์ไบเบิลและพระเยซูคริสต์ ลูซี่เข้าโบสถ์บ่อยกว่า และมี

จะพาลูกๆ ไปโบสถ์กับเธอ เธอได้แสวงหาศาสนาจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์มาตั้งแต่ที่สาวของเธอสิ้นชีวิตหลายปีมาแล้ว

ครั้งหนึ่ง หลังจากล้มป่วยอย่างรุนแรงในช่วงเวลาก่อนที่โจเซฟจะเกิด เธอเกรงว่าจะตายก่อนค้นพบความจริง เธอรู้สึกถึงช่องว่างที่มีดมและอ้างว้างระหว่างเธอกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเธอรู้ว่าเธอไม่พร้อมสำหรับชีวิตหน้า

โดยที่นอนไม่หลับตลอดคืน เธอสวดอ้อนวอนถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ สัญญากับพระองค์ว่าหากพระองค์ทรงยอมให้เธอมีชีวิตอยู่ เธอจะค้นหาศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์ ขณะสวดอ้อนวอน สุรเสียงของพระเจ้าตรัสกับเธอ ทำให้เธอมั่นใจว่าถ้าเธอแสวงหาเธอจะพบ นับจากนั้นมาเธอไปโบสถ์หลายแห่งมากขึ้น แต่ก็ยังไม่พบแห่งที่ถูกต้อง แม้เมื่อรู้สึกราวกับว่าศาสนาจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่ได้อยู่บนแผ่นดินโลกอีกแล้ว แต่เธอยังคงมองหาต่อไป โดยมีใจว่าไปโบสถ์ดีกว่าไม่ไป¹⁸

เช่นเดียวกับภรรยาของเขา โจเซฟ ซีเนียร์กระหายที่จะรู้ความจริง แต่เขารู้สึกว่าการไม่ไปโบสถ์ใดๆ ทั้งสิ้นดีกว่าไปโบสถ์ที่ไม่ถูกต้อง โจเซฟ ซีเนียร์ ปฏิบัติตามคำแนะนำของบิดาโดยค้นคว้าพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอนอย่างจริงจัง และเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงมาช่วยโลกให้รอด¹⁹ กระนั้น เขาเห็นว่าสิ่งที่เขารู้สึกว่าจริง เข้ากันไม่ได้กับความสับสน

บ้านไม้หลังนี้ตั้งอยู่ที่ใกล้เมืองพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก ถอดแบบมาจากบ้านที่ครอบครัวสมิธสร้างที่นั่นหลังย้ายออกจากรัฐเวอร์มอนต์ ป่าศักดิ์สิทธิ์อยู่ด้านหลัง

และการไม่ลงรอยกันที่เขาเห็นจากศาสนาจักรต่างๆ รอบตัว ครั้งหนึ่งเขาฝันว่าบรรดานักเทศน์ที่ต่อสู้กันนั้นเป็นเหมือนโคกระบือ ร้องคำรามขณะขวิดพื้นดินด้วยเขาของมัน ซึ่งเพิ่มความกังวลของเขามากขึ้นว่าคนเหล่านั้นรู้จักอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพียงน้อยนิด²⁰

เมื่อเห็นความไม่พอใจของบิดามารดาที่มีต่อศาสนาจักรต่างๆ ในพื้นที่ โจเซฟ จูเนียร์ก็ยิ่งสับสนมากขึ้น²¹ จิตวิญญาณของเขาอยู่ในความเสี่ยง แต่ไม่มีใครจะให้คำตอบที่น่าพึงพอใจแก่เขาได้

หลังจากพวกเขาเก็บเงินเป็นเวลามากกว่าหนึ่งปี ครอบครัวมีเงินพอจ่ายค่าที่ดินหนึ่งร้อยเอเคอร์ของป่าในแมนเชสเตอร์ ทางใต้ของพอลไมรา ที่นั่น ระหว่างทำงานรับจ้าง พวกเขากรีดต้นเมเปิ้ลเพื่อเก็บน้ำเลี้ยงที่มีรสหวานปลูกผลไม้ และแผ้วถางที่ดินสำหรับปลูกพืช²²

ขณะที่เขาทำงานในที่ดินผืนนั้น โจเซฟหนุ่มยังคงกังวลเกี่ยวกับบาปและความผาสุกของจิตวิญญาณเขาต่อไป การฟื้นฟูศาสนาเริ่มสงบลงในพอลไมรา แต่นักเทศน์ยังคงแข่งขันกันหาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่นั่นและทั่วภูมิภาค²³ ทั้งกลางวันและกลางคืน เขาเฝ้ามองดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวโคจรผ่านท้องฟ้าอย่างเป็นระเบียบและสง่างาม เขาชื่นชมความงามของโลกอันอุดมสมบูรณ์ไปด้วยชีวิต เขามองดูผู้คนรอบข้างเขาเช่นกัน และอัศจรรย์ใจใน

ความเข้มแข็งและสติปัญญาของพวกเขา ทุกสิ่งดูเหมือนจะเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงดำรงอยู่จริงและทรงสร้างมนุษยชาติในรูปลักษณะของพระองค์เอง แต่โจเซฟจะติดต่อพระองค์ได้อย่างไร²⁴

ในฤดูร้อนปี 1819 เมื่อโจเซฟอายุสิบสามปี นักเทศน์นิกายเมโธดิสต์มาพร้อมการประชุมห่างจากฟาร์มของครอบครัวสมิธไม่กี่ไมล์และกระจายไปทั่วชนบทเพื่อกระตุ้นครอบครัวทั้งหลายเช่นเดียวกับครอบครัวสมิธให้เปลี่ยนใจเลื่อมใส ความสำเร็จของนักเทศน์เหล่านี้ทำให้บาทหลวงคนอื่นๆ ในพื้นที่เกิดความวิตกกังวล และไม่นานนักการแก่งแย่งผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสก็ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

โจเซฟเข้าร่วมการประชุม ฟังการสั่งสอนที่กระตุ้นจิตวิญญาณและได้เห็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสร้องตะโกนด้วยความปีติยินดี เขาอยากตะโกนกับพวกนั้นด้วย แต่เขามักรู้สึกเหมือนว่าอยู่ท่ามกลางสงครามแห่งคำพูดและความเห็น “จากกลุ่มทั้งหมดนี้ใครเล่าถูก; หรือ, ผิดด้วยกันทั้งหมด?” เขาถามตนเอง “หากมีกลุ่มหนึ่งในนั้นถูกต้อง, แล้วจะเป็นกลุ่มใดเล่า, และข้าพเจ้าจะรู้ได้อย่างไรเล่า?” เขารู้ว่าเขาต้องการพระคุณและพระเมตตาของพระคริสต์ แต่เนื่องจากผู้คนและนิกายต่างๆ มากมายกำลังขัดแย้งกันเกี่ยวกับศาสนา เขาจึงไม่รู้ว่าจะได้จากที่ใด²⁵

ความหวังว่าเขาจะพบคำตอบ—และสันติสุขแก่จิตวิญญาณของเขา—ดูเหมือนกำลังหลุดลอยไปจากเขา เขาสงสัยว่าจะมีใครพบความจริงท่ามกลางเสียงแข็งข้านานนั้นได้อย่างไร²⁶

ขณะเข้าร่วมการเทศนา โจเซฟได้ยินบาทหลวงคนหนึ่งอ่านยากอบบทที่หนึ่งในพันธสัญญาใหม่ “แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา” เขากล่าว “ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้ให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ”²⁷

โจเซฟกลับบ้านและอ่านข้อนั้นในพระคัมภีร์ไบเบิล “ไม่เคยมีข้อความใดในพระคัมภีร์มาสู่จิตใจมนุษย์ด้วยพลังได้มากไปกว่าข้อความนี้ที่ขณะนั้นมาสู่จิตใจข้าพเจ้า” เขาระลึกถึงความหลังในเวลาต่อมา “ดูเหมือนจะเข้าถึงความรู้สึกทุกอย่างของจิตใจข้าพเจ้าด้วยพลังอันแรงกล้า. “ข้าพเจ้าครุ่นคิดถึงข้อความนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า, โดยรู้ว่าหากมีผู้ใดต้องการปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้า, ผู้นั้นคือข้าพเจ้า.” เขาค้นคว้าพระคัมภีร์ไบเบิลมาก่อน ราวกับว่าคำตอบทั้งหมดอยู่ในนั้น แต่เวลานี้พระคัมภีร์ไบเบิลกำลังบอกเขาว่าเขาสามารถไปหาพระผู้เป็นเจ้าได้โดยตรงเพื่อรับคำตอบส่วนตัวสำหรับคำถามของเขา

โจเซฟตัดสินใจสวดอ้อนวอน เขาไม่เคยสวดอ้อนวอนออกเสียงมาก่อน แต่เขาเชื่อในคำสัญญาของพระคัมภีร์ไบเบิล “จงขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัย” พระคัมภีร์

ไบเบิลสอนไว้²⁸ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงฟังคำถามของเขา—แม้จะกล่าวออกมาอย่างเคอะเขินก็ตาม ■

งานครบชุดตามที่กล่าวไว้มีให้อ่านเป็นภาษาอังกฤษที่ saints.lds.org คำว่า *หัวข้อ* ในหมายเหตุจะบอกข้อมูลเพิ่มเติมทางออนไลน์ที่ saints.lds.org

อ้างอิง

1. Raffles, “Narrative of the Effects of the Eruption,” 4–5, 19, 23–24.
2. Raffles, “Narrative of the Effects of the Eruption,” 5, 7–8, 11.
3. Wood, *Tambora*, 97.
4. Wood, *Tambora*, 78–120; Statham, *Indian Recollections*, 214; Klingaman and Klingaman, *Year without Summer*, 116–118.
5. Wood, *Tambora*, 81–109; Klingaman and Klingaman, *Year without Summer*, 76–86, 115–120.
6. Klingaman and Klingaman, *Year without Summer*, 48–50, 194–203.
7. Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 131; Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 2, [11]–book 3, [2]. *หัวข้อ*: Joseph Smith’s Leg Surgery
8. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [3]; Stilwell, *Migration from Vermont*, 124–150.
9. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [4]; Bushman, *Rough Stone Rolling*, 18–19, 25–28. *หัวข้อ*: Joseph Sr. and Lucy Mack Smith Family
10. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [5]; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 131–132.
11. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [2]; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 131.
12. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [5]–[6]; Lucy Mack Smith, History, 1845, 67; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 132. *หัวข้อ*: Lucy Mack Smith
13. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [6]–[7].
14. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [7]; Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, 12. *หัวข้อ*: Joseph Sr. and Lucy Mack Smith Family
15. Cook, *Palmyra and Vicinity*, 247–261. *หัวข้อ*: Palmyra and Manchester; Christian Churches in Joseph Smith’s Day
16. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1–2, ใน *JSP*, H1:11–12.
17. Joseph Smith—History 1:5–6; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, [1]–2, ใน *JSP*, H1:208–210 (draft 2). *หัวข้อ*: Religious Beliefs in Joseph Smith’s Day
18. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 2, [1]–[6]; “Records of the Session of the Presbyterian Church in Palmyra,” Mar. 10, 1830.
19. Asael Smith to “My Dear Self,” Apr. 10, 1799, Asael Smith, Letter and Genealogy Record, 1799, circa 1817–1846, Church History Library.
20. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, miscellany, [5]; Anderson, *Joseph Smith’s New England Heritage*, 161–162.
21. Joseph Smith—History 1:8–10; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 2, ใน *JSP*, H1:208–210 (draft 2). *หัวข้อ*: Religious Beliefs in Joseph Smith’s Day
22. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [8]–[10]; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, ใน *JSP*, H1:11. *หัวข้อ*: Sacred Grove and Smith Family Farm
23. *หัวข้อ*: Awakenings and Revivals
24. กิจการของอัครทูต 10:34–35; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 2, ใน *JSP*, H1:12.
25. Neibaur, Journal, May 24, 1844, มีที่ josephsmithpapers.org; Joseph Smith—History 1:10; Joseph Smith, “Church History,” *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 3:706, ใน *JSP*, H1:494.
26. Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, ใน *JSP*, J1:87; Joseph Smith—History 1:8–9; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 2, ใน *JSP*, H1:210 (draft 2).
27. “Wm. B. Smith’s Last Statement,” *Zion’s Ensign*, Jan. 13, 1894, 6; ยากอบ 1:5.
28. Joseph Smith—History 1:11–14; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 2–3, ใน *JSP*, H1:210–212 (draft 2); ยากอบ 1:6.

ภาพแห่งศรัทธา

เพียนกาเป็นช่างแกะสลักไม้ เขาเลี้ยงดูภรรยา บุตรสามคนของพวกเขา กับเด็กอีกสามคนที่พวกเขาดูแล นี่ไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป แต่โดยให้พระผู้เป็นเจ้ามาก่อน พวกเขาจึงมีพอเสมอ
คริสตินา สมิธ ช่างภาพ

เพียนกา ฟังกานา

ตองกาตาปู ตองกา

เมื่อผมกับอนาอุภรรยาแต่งงานกันใหม่ๆ ผมจะแกะสลักของชิ้นเล็กๆ ไปขายที่ตลาด บางวันผมจะได้เงินกลับมา แต่บางวันผมจะขายไม่ได้เลย

ในปีตุพรของผม ผมได้รับสัญญาว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงอวยพรงานที่ผมทำด้วยมือและผมจะใช้พรสวรรค์ช่วยคนอื่นๆ สัญญาเหล่านี้กำลังเกิดสัมฤทธิ์ผล

เราได้รับพรในหลายๆ ด้าน ญาติๆ คิดว่าเราร่ำรวย เราไม่รวย แต่เรามีทุกอย่างที่จำเป็นเพราะเราให้พระผู้เป็นเจ้ามาก่อน

ค้นหาเพิ่มเติม

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเส้นทางแห่งศรัทธาของเพียนกาได้ที่ liahona.lds.org

ดูเรื่องราวของศรัทธาเพิ่มเติมใน Media Library ที่ LDS.org

เรียนรู้วิธีที่ท่านจะฟังพาดตนเองได้มากขึ้นผ่านโครงการฟังพาดตนเองของศาสนจักรที่ srs.lds.org

ผมบอกเขาว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่ความบังเอิญเพราะผมได้รับการกระตุ้นเตือน

ผมทำตามการกระตุ้นเตือนครั้งแรก

วันอาทิตย์วันหนึ่งหลังกลับจากโบสถ์ ผมนอนหลับตลอดบ่าย เมื่อผมตื่นก็มืดแล้ว ผมเริ่มวางแผนประจำสัปดาห์ด้วยการสวด อ้อนวอนทูลถามว่าผมจะรับใช้พระเจ้าให้ดีที่สุดได้อย่างไร ผมรู้สึกได้รับการกระตุ้นให้ไปสอนประจำบ้าน ตอนนั้นสองทุ่มแล้ว ผมจึงบอกตัวเองว่าจะไปวันอังคารหน้า แต่การกระตุ้นเตือนให้ไปคืนนั้นแรงกล้ามากขึ้น ผมนึกถึงคำแนะนำที่ได้ยินเอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์แห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสองให้ที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาในลิมา เปรูขณะผมเป็นครูที่นั่นว่า “จงทำตามการกระตุ้นเตือนครั้งแรก” ผมโทรหาครูสอนประจำบ้านทันที แต่เขาไม่รับสาย ผมจึงตัดสินใจว่าจะต้องไปให้ได้

ผมออกจากบ้านและสังเกตเห็นปุโรหิตวัยหนุ่มคนหนึ่งในวอร์ดของผมกำลังเดินมาตามถนน ผมเข้าไปถามเขาว่าเขาจะไปเป็นเพื่อนผมได้หรือไม่ เขาตกลง ที่บ้านหลังแรก บรรดาเดอรัเปิดประตู ผมบอกเขาว่าผมรู้สึกที่ต้องมาหาเขา เขายิ้มและบอกเราว่าเขาจะต้องรับการผ่าตัดพุงนี้และอยากขอพร ผมให้พรเขา จากนั้นเราไปเยี่ยมบ้านอีกหลัง

เรามาถึงบ้านของครอบครัวนั้นเมื่อสองทุ่มสี่สิบนาที พวกเขาประหลาดใจที่เห็นเราเพราะตึกแล้ว เราเข้าไปในบ้านของพวกเขาและสังเกตเห็นผู้เป็นพ่อป่วย ผมให้พรเขา

เมื่อเรากลับบ้าน ผมแบ่งปันโมโรไน 7:13 กับครูสอนประจำบ้านวัยหนุ่มของผม “ทุกสิ่งที่เชื่อเชียวและซักจงให้ทำ

ดี, และรักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และรับใช้พระองค์, จึงได้รับการดลใจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”

ผมบอกเขาว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่ความบังเอิญเพราะผมได้รับการกระตุ้นเตือน เขาพูดว่าเขาเชื่อเพราะก่อนผมเดินเข้าไปหาเขา เขาได้สวดอ้อนวอนขอให้รู้ว่าจจะรู้จักพระวิสุทธิชนได้อย่างไร

ผมไม่ทราบว่าการกระตุ้นเตือนให้ไปสอนประจำบ้านมีผลต่อครอบครัวที่ผมไปสอนมากกว่าหรือต่อปุโรหิตหนุ่มคนนั้นมากกว่า แต่ผมรู้สึกสำนึกคุณที่ผมฟัง ผมรู้ว่าพรมากมายเกิดขึ้นเมื่อเราทำตามการกระตุ้นเตือนครั้งแรกของพระวิสุทธิชน ■

เคนนี่ คิวตีปีตูบัก, ลิมา เปรู

ทุกคนต้องการเพื่อน

ผมมาถึงประตูโบสถ์โดยมีความคิดที่ชัดเจนว่า “ถ้าผมไม่เจอเพื่อนที่โบสถ์วันนี้ ผมจะไม่กลับมาอีก” ก่อนหน้านี้ผมเคยเข้าร่วมการประชุมกับเพื่อนคนหนึ่งสองสามครั้ง แต่นี่เป็นครั้งแรกที่ผมเข้าร่วมในฐานะผู้สนใจด้วยตัวเองและ เพื่อ ตัวผมเอง ผมรู้สึกว่าคุณต้องเข้าร่วมศาสนจักร แต่ผมกลัวและกังวลหลายเรื่อง

เมื่อผมเข้าไปในโบสถ์ ชายหนุ่มคนหนึ่งทักทายผม เขายิ้มกว้างและจับมือทักทายอย่างจริงใจ เขาแนะนำตัวว่าชื่อเดน แม็คคาร์ทนี ผมเคยเห็นเดนเมื่อเขามาตัดตัวเข้าที่มหาวิทยาลัยที่ผมเล่นให้ ความวิตกกังวลของผมหายไปเมื่อเขาชวนผมไปนั่งด้วยระหว่างการประชุมของศาสนจักร เขาชวนผมไปรับประทานอาหารเย็นที่บ้านพ่อแม่ของเขาหลังจากนั้นด้วย วันนั้นไม่มีโอกาสให้ผมรู้สึกเหงาเลย เดนและครอบครัวของเขาแสดงความมีน้ำใจกับผมและช่วยตอบคำถามของผมหลายข้อ ผมเข้าร่วมศาสนจักรในอีกไม่กี่สัปดาห์ต่อมา

ถ้าเดนไม่เป็นมิตรกับผมวันนั้น ผมคงจะออกจากโบสถ์หลังการประชุม ศีรษะลึกลงและไม่มาอีก พลังคิดว่าผมพยายามแล้วแต่แค่ศาสนจักรนั้นไม่เหมาะกับผม แม้ความเป็นมิตรจะสำคัญ แต่การเป็น เพื่อน เกี่ยวข้องมากกว่าการมีมิตรจิต ความรักและการสนับสนุนของครอบครัวแม็คคาร์ทนีสำคัญต่อการเปลี่ยนใจ เลื่อมใสของผม

นั่นคือเมื่อ 14 ปีก่อน นับตั้งแต่นั้นผมได้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา แต่งานในพระวิหาร และมีลูกที่น่า

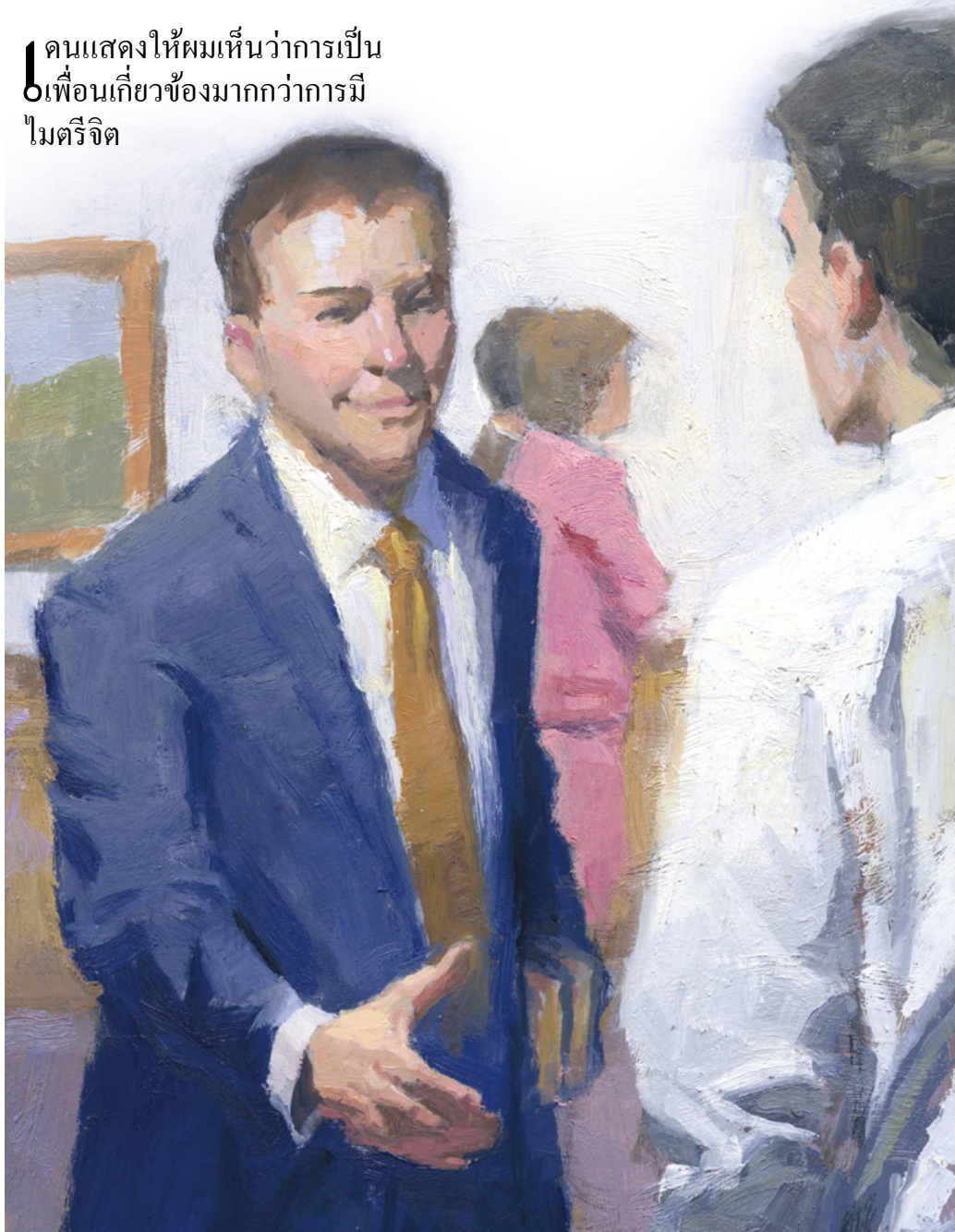
รักห้าคน ผมเคยรับใช้เป็นการและประธานสวดเศด้วย ผมเคยให้คำปรึกษากับสมาชิกที่เลิกมาโบสถ์เพราะพวกเขาารู้สึกโดดเดี่ยวและไม่มีเพื่อนที่โบสถ์ใจผมชอกช้ำเพราะพวกเขาผมบารอณาให้ใครสักคนมีน้ำใจช่วยเหลือคนเหล่านั้นเหมือนครอบครัว

แม็คคาร์ทนีมีน้ำใจกับผม

ผมขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่เด่นเป็นเพื่อนกับผมวันนั้น ผมหวังว่าเราทุกคนจะกล้าเป็นเพื่อนกับคนที่กำลังสนใจศาสนจักร คนใหม่ หรือคนที่กำลังกลับมา ■

ทิม โอเวอร์ตัน, รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

คนแสดงให้ผมเห็นว่า การเป็นเพื่อนเกี่ยวข้องมากกว่าการมีมิตรจิต

พรของการปลอมประโลม

เมื่อทราบแน่ชัดว่าคุณพ่อเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย คุณแม่ของดิฉันพูดด้วยความท้อใจว่า “แม่คิดว่าเราคงจะไม่ได้ปาฏิหาริย์” ในขณะนั้น ดิฉันรู้สึกว่าการรอคอยที่เราจะได้รับปาฏิหาริย์ถึงแม้การรักษาชีวิตคุณพ่อไว้จะไม่อยู่ในปาฏิหาริย์เหล่านั้นก็ตาม

ปาฏิหาริย์อย่างหนึ่งเกิดขึ้นเช้าวันหนึ่งเมื่อเบธเพื่อนของดิฉันถามว่าดิฉันมีแผนจะทำอะไรในวันนั้น ดิฉันบอกเธอว่าบ่ายวันนั้นดิฉันจะไปอยู่กับคุณพ่อที่โรงพยาบาล แต่ยังจัดการเรื่องคนดูแลลูกไม่ได้ เบธเสนอตัวดูแลลูกๆ ของดิฉันเพื่อให้ดิฉันได้ใช้เวลาอยู่กับคุณพ่อ เธอเสนอตัวทำอาหารเย็นให้ครอบครัวของดิฉันด้วย ดิฉันตื่นเต้นใจมาก

เมื่อดิฉันมาถึงโรงพยาบาล คุณพ่อไม่มีเรี่ยวแรงจะลืมหัดหรือกินอาหาร แต่ไม่นานหลังจากนั้นท่านมีเรี่ยวแรงเพิ่มขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ ท่านตื่นนานกว่าสามชั่วโมง เราพูดคุยกันและแม้กระทั่งเดินรอบๆ หอพักผู้ป่วยสองสามเตียง ไม่มีใครมาเยี่ยมระหว่างนั้น ดิฉันจึงใช้เวลานี้อยู่กับท่านตามลำพัง

ดิฉันซาบซึ้งใจที่
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรง
กระตุ้นเตือนให้เบธเป็น
พรที่เธอสวดอ้อนวอน
ขอให้ดิฉันได้รับ

เราหัวเราะและเราร้องไห้ด้วยกันวันนั้น คุณพ่อบอกความรู้สึกของท่านกับดิฉันเกี่ยวกับการจากชีวิตบนโลกนี้ และสิ่งที่สำคัญต่อท่านมากที่สุด—นั่นคือประจักษ์พยานของท่านในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ บ่ายวันนั้นเป็นหนึ่งในความทรงจำที่น่าหวงแหนมากที่สุดของชีวิตดิฉัน

สามวันต่อมาท่านสิ้นใจ

หนึ่งสัปดาห์หลังจากพิธีศพ ดิฉันนึกขึ้นได้ว่าครั้งสุดท้ายที่ดิฉันพูดคุยกับคุณพ่อคือบ่ายวันนั้นที่เบธดูแลลูกให้ ดิฉันส่งอีเมลด้วยน้ำตาไหลอาบแก้มเพื่อขอบคุณเบธสำหรับการรับใช้ของเธอและอธิษฐานว่าดิฉันมีความหมายต่อดิฉันมาก

เบธตอบว่า “ดิฉันมีประจำชีพยานว่าพระเจ้าทรงต้องการให้พระแห่งการปลอบประโลมและพระคุณแก่เรา—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรากำลังประสบเรื่องยากๆ ดิฉันสวดอ้อนวอนขอการปลอบประโลมให้คุณกับครอบครัวในช่วงนี้”

ดิฉันซาบซึ้งใจที่พระเจ้าทรงกระตุ้นเตือนให้เบธเป็นพรที่เธอสวดอ้อนวอนขอให้ดิฉันได้รับ ดิฉันทราบว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมพระแห่งการปลอบประโลมให้เราในยามยากของชีวิต ■

ซาราห์ บีเบอร์, แกลลารี แอลเบอร์ตา แคนาดา

บางๆ พระคัมภีร์ของดิฉันมีรายชื่อชื่อที่ดิฉันเพิ่งนำไปพระวิหาร

ทรัพย์สินสมบัติของดิฉันอยู่ที่ไหน

หลังจากส่งลูกๆ ไปโรงเรียน ดิฉันเริ่มนึกถึงเวลาที่เหลือของวันนั้น ดิฉันมีหลายอย่างต้องทำ แต่ต้องทำงานกะกลางคืนที่โรงพยาบาล ดิฉันจึงมีเวลาจำกัด ดิฉันสามารถทำงานบริเวณรอบๆ บ้าน เย็บผ้านวมสำหรับวันเกิดของหลานสาว หรือออกกำลังกาย จากนั้นดิฉันก็นึกถึงคำพูดของประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน (1899–1994)

“เมื่อเราให้พระเจ้าเป็นเจ้าของสิ่งอื่นทั้งหมดจะเข้าที่เข้าทางหรือหลุดออกจากชีวิตเรา” (“The Great Commandment—Love the Lord,” *Ensign*, May 1988, 4)

“ฉันจะอ่านพระคัมภีร์ก่อน!” ดิฉันคิด ดิฉันนั่งโต๊ะและศึกษาพระคัมภีร์

ต่อจากวันก่อน

“อย่าสะสมทรัพย์สินสมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในโลกที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจทะเลวงลักเอาไปได้

“แต่จงสะสมทรัพย์สินสมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในสวรรค์ . . .

“เพราะว่าทรัพย์สินสมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” (มัทธิว 6:19–21)

“ทรัพย์สินสมบัติของดิฉันอยู่ที่ไหน” ดิฉันคิด ข้างๆ พระคัมภีร์ของดิฉันมีรายชื่อจากครอบครัวของสามีชื่อที่ดิฉันเพิ่งนำไปพระวิหาร พ่อแม่ของสามีเป็นคนแรกในครอบครัวพวกเขาที่เข้าร่วมศาสนจักร ดิฉันใช้เวลาสองปีที่ผ่านมาทำงานให้ฝ่ายพ่อสามีที่สิ้นชีวิตแล้ว ดิฉันตัดสินใจเข้าไปใน FamilySearch เพื่อดูว่าทางพระวิหารได้บันทึกศาสนพิธีครบถ้วนหรือไม่

ดิฉันมองดูไอคอนพระวิหารตามสายของพ่อสามี ดิฉันประหลาดใจเมื่อเห็นว่าหลายชื่อที่ดิฉันเตรียมไว้สำหรับศาสนพิธีนั้นไม่ได้บันทึกว่าทำแล้ว ดิฉันต้องวางการ์ดผิดที่แน่นอน และการผนึกยังไม่ได้ทำ! ทันทันที่ดิฉันพิมพ์ชื่อออกมาใหม่ ถ้อยคำที่ชัดเจนเข้ามาในความคิดดิฉัน “ตอนนี้คุณก็ออกไปทำสิ่งที่คุณอยากทำได้แล้ว”

ดิฉันรู้สึกสงบเมื่อรู้ว่าดิฉันให้พระเจ้ามาก่อน พระองค์ทรงช่วยดิฉันจัดลำดับสิ่งสำคัญที่สุด การมีครอบครัวของดิฉันอยู่ในนวันตรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างแน่นอน ดิฉันรู้ว่าถ้าดิฉันให้พระเจ้าเป็นเจ้าของสิ่งอื่นทั้งหมดจะเกิดประโยชน์ทางวิญญาณต่อดิฉันและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ■

แอสตี คอร์เนลล์, รัฐโอคลาโฮมา สหรัฐอเมริกา

“พระองค์จะทรง ปลดปล่อยเรา”

โดย ริค ทาเทโอคะ

๖๖ แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นในญี่ปุ่นเมื่อเดือนมีนาคมปี 2011 วัดได้ 9.0 ริคเตอร์—เป็นแผ่นดินไหวรุนแรงที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้ เวลานั้นผมรับใช้เป็นประจำคนคณะเผยแผ่ญี่ปุ่น เช่นตะอิ ภูมิภาคของญี่ปุ่นซึ่งใกล้ศูนย์กลางแผ่นดินไหวมากที่สุด มีผู้เสียชีวิต 16,000 กว่าคนและตีกรามบ้านช่องพังเสียหายหลายแสนหลังในแผ่นดินไหวและสึนามิที่ตามมา

แม้จะเกิดการทำลายล้างเป็นวงกว้าง แต่เราไม่สูญเสียผู้สอนศาสนา แม้แต่คนเดียว หลายวันและหลายสัปดาห์ต่อมา ผมเห็นปาฏิหาริย์ในชีวิตผู้สอนศาสนาที่เราช่วยรับใช้ ทั้งก่อนและหลังเกิดแผ่นดินไหว พระบิดาผู้ทรงรักเราทรงจัดลำดับเหตุการณ์ที่จะช่วยชีวิตผู้สอนศาสนาของพระองค์

นำไปยังที่ปลอดภัย

การประชุมผู้นำสำหรับโซชนโคเรีย-มะของคณะเผยแผ่จัดวันพฤหัสบดี

แทบทุกครั้ง แต่ครั้งนี้การประชุมมีกำหนดจัดวันศุกร์ที่ 11 มีนาคมปี 2011—วันเกิดแผ่นดินไหว การประชุมผู้นำปกติจะมีเฉพาะหัวหน้าโซชนและหัวหน้าดิสทริกต์ในคราวนี้ เราเชิญผู้สอนศาสนาทุกคนในโซชนมาร่วมการประชุมผู้นำ นี่หมายความว่าวันเกิดแผ่นดินไหว ผู้สอนศาสนาญี่ปุ่น เช่นตะอิผู้อาศัยอยู่ใกล้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ที่เสียหายจากแผ่นดินไหวและสึนามิมากที่สุดจะอยู่ไกลจากอพาร์ทเมนต์ของพวกเขาขณะเข้าร่วมการประชุมผู้นำอย่างปลอดภัยในอาคารประชุมโคเรียมะ พระเจ้าทรงย้ายพวกเขาไปยังที่ปลอดภัย

ผู้สอนศาสนาในการประชุมผู้นำของเราไม่ใช่กลุ่มเดียวที่พระองค์ทรงนำไปยังที่ปลอดภัยก่อนเกิดแผ่นดินไหว ผู้สอนศาสนาเรียนรู้แต่แรกว่าต้องวางใจพระเจ้าและการกระตุ้นเตือนของพระวิญญูญาณ เมื่อเกิดแผ่นดินไหวไม่มีเวลาโทรขอคำแนะนำจากผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ รอดชีวิตเพราะพวกเขาทำตามพระวิญญูญาณ ซึ่งนำ

ท่ามกลาง
มหันตภัยที่
นำหวาดหวั่น
พระเจ้าทรงดูแล
ผู้สอนศาสนา
ของพระองค์

พวกเขาไปยังที่ปลอดภัยที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขา

หลังเกิดแผ่นดินไหว ผู้สอนศาสนาหลายคนเดินทางไปศูนย์อพยพ บางโซชนย้ายโดยสัญชาตญาณไปอยู่ที่โบสถ์ซึ่งได้รับความเสียหายเพียงเล็กน้อยและพวกเขารู้สึกถึงสันติสุขจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์แรงกว่า น้อยคนโซคิตที่ยังอยู่ในอพาร์ทเมนต์ของพวกเขาได้โดยไม่มีควมร้อน น้ำไฟฟ้า หรืออาหาร แต่ทุกคนปลอดภัย

ภาพถ่ายได้รับจากผู้ที่ประสบและไม่เคยเริ่มต้น

สิ่งกีดขวางบนถนนนำทาง

ตอนแรกผมไม่ทราบเรื่องความเสียหายของโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ผมพยายามส่งผู้สอนศาสนาที่การประชุมผู้นำกลับไปอาร์ทเมนต์ของพวกเขาทันทีหลังเกิดแผ่นดินไหว แต่พระเจ้าทรงขัดขวาง ไม่มีรถโดยสารหรือรถไฟให้เดินทาง ด้วยเหตุนี้พระบิดาบนสวรรค์จึงทรงคุ้มครองผู้สอนศาสนาในเมืองโคริยะมะให้ปลอดภัยต่อไป

ผมคิดว่าผมจะต้องอยู่ในบ้านพักคณะเผยแผ่ใกล้ศูนย์กลางแผ่นดินไหว แต่หลังจากขับรถแปดชั่วโมงบนถนนที่เสียหายและแออัด เราพบว่าเราถูกขวางทางเช่นกัน กลับกลายเป็นว่าเรายังอยู่ในเมืองโคริยะมะและสามารถช่วยอพยพผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ ของเราอันเป็นขั้นตอนที่ให้หลักฐานเพิ่มเติมว่าพระเจ้าทรงดูแลเรา

หลังเกิดแผ่นดินไหวทุกคนแย่งกันซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง รถน้ำมันที่

สามารถเคลื่อนบนถนนขรุขระได้ก็เดินทางช้ามาก ส่งผลให้ต้องรอสามชั่วโมงกว่าจะซื้อน้ำมันได้ก็ยังเหลือ แต่พระเจ้าทรงจัดทำให้เราในวิธีที่น่าอัศจรรย์ ตัวอย่างเช่น ขณะอพยพซิสเตอร์และเอิลเดอร์ไปยังที่ปลอดภัยในหนึ่งตะขิงอยู่อีกด้านหนึ่งของเกาะ เรานึกขึ้นได้ว่าเราขับรถ 18 ชั่วโมงโดยไม่ต้องเติมน้ำมัน และเก็มน้ำมันซีที “เต็ม” ตลอดเวลา เมื่อเราใกล้ถึงเมืองหนึ่งตะขิงน้ำมันตกลมาที่ “หมด” ทันที

การเดินทางที่เต็มไปด้วยอันตราย

โชคดีที่พระบิดาผู้ทรงรักเรายังคงชี้นำการอพยพอย่างมีแบบแผนท่ามกลางมหันตภัยร้ายแรง การเดินทางไกลเป็นอันตราย มีแผ่นดินไหวเล็กๆ ตามมาอย่างต่อเนื่อง รถโดยสารสาธารณะหยุดให้บริการ น้ำประปาไม่ไหลและไฟฟ้าดับ แทบจะซื้อแก๊สหรือ

อาหารไม่ได้ ผมกับซิสเตอร์ทาเทโอะกะเข้าใจดีว่าเราสองคนเท่านั้นที่สามารถไปหาเอิลเดอร์สองคนในเขตภูเขา และข้ามเขาไปหาเอิลเดอร์อีกสองคนที่อยู่อีกด้านหนึ่งของเกาะ ฟรีเวย์ปิดด้วยเหตุนี้การเดินทางที่ยาวสุดท้ายนี้จึงต้องใช้เวลารับรถห้าถึงหกชั่วโมงขึ้นเขาทางด้านหลัง ขับอีกสองถึงสามชั่วโมงข้ามเขาลงไปเมืองสิริโอะกะ และอีกสี่ชั่วโมงกลับมายังที่ปลอดภัย

เราออกแต่เช้าตรู่วันที่ 16 มีนาคมและมาถึงอาร์ทเมนต์ของเอิลเดอร์โอซูกิกับเอิลเดอร์ยูอาสะราวห้าโมงเย็น เพื่อรับเอิลเดอร์สองคนสุดท้าย เราต้องเดินทางกลับมาทางใต้ ข้ามเขาภูหนึ่ง และลงไปเมืองสิริโอะกะ น้ำมันเหลือไม่ถึงครึ่งถัง เราจึงรู้ว่าเราจะเลี้ยวกลับไม่ได้ เมื่อเราเริ่มเดินทางไปรับเอิลเดอร์สองคนสุดท้าย หิมะเริ่มตกไม่นานเราก็อยู่ท่ามกลางพายุหิมะจนเรามองไม่เห็น

ทาง ส่งผลให้เดินทางได้ไม่ถึง 15 ไมล์ (24 กิโลเมตร) ต่อชั่วโมง ผมมองไม่เห็นเส้นบนถนน

เมื่อเรามาถึงยอดเขาเวลาหนึ่งทุ่มครึ่ง ตำรวจเรียกให้เราหยุด ตำรวจบอกผมว่าหิมะถล่มขวางถนนและปิดช่องเขา เขาบอกผมว่าเราจะไปต่อไม่ได้ เราต้องเลี้ยวกลับไปใช้อีกทางหนึ่งเพื่ออ้อมหิมะถล่มไปอีกด้านหนึ่งของเกาะ น้ำมันรถมีไม่พอจะอ้อมหิมะถล่ม เราจึงไม่มีทางไปถึงเอลเดอร์เลย์กับเอลเดอร์รัฐเฟนาซในเมืองสิริโออะกะได้

การเดินทางอันน่าอัศจรรย์

เราเลี้ยวกลับตามที่ตำรวจบอกอย่างเศร้าใจ ผมขอให้เอลเดอร์ในรถตู้โทรถามสมาชิกทุกคนในวอร์ด ยะมะมะจะตะว่าใครจะให้ น้ำมันรถเราได้บ้าง เราจอดรถและสวดอ้อนวอนอย่างตั้งใจโดยตั้งเอาพลังทั้งหมดจากสวรรค์ลงมาเท่าที่เราจะทำได้ เราสวดอ้อนวอนขอปาฏิหาริย์อีกครั้งและฟังพระเจ้าอีกครั้ง

ผู้สอนศาสนาโทรถามสมาชิกที่แข็งขันทุกคน แต่ไม่มีใครมีน้ำมัน ปัม น้ำมันไม่มีน้ำมันเหลืออยู่เลยและปิด จากนั้นเอลเดอร์ได้รับการกระตุ้นเตือนให้โทรหาเพื่อนที่แข็งขันน้อยคนหนึ่งชื่อบราเดอร์ลีซีย์ฮาซี พระบิดาบนสวรรค์ทรงนำทางเราอีกครั้ง บราเดอร์ลีซีย์ฮาซีให้น้ำมันเราได้ 20 ลิตร (5 แกลลอน) แต่เพื่อไปพบบราเดอร์ที่ดีคนนั้น เราต้องเดินทางขึ้นเหนืออีกหนึ่งชั่วโมง คนละทิศกับที่เราต้องการไป ปริมาณน้ำมันคงช่วยได้แต่ไม่มากพอจะให้เราเดินทางอ้อมหิมะถล่ม

เราเดินทางขึ้นเหนือด้วยศรัทธา ยังไม่รู้ว่าจะรับเอลเดอร์อีกสองคนได้

อย่างไร เราเดินทางไปถึงเมืองชินะโอะเพื่อไปรับน้ำมัน 20 ลิตร ไม่นานหลังจากนั้น ผมได้รับโทรศัพท์จากประธานโยชิตะที่ปรึกษาของผมซึ่งเวลานี้เป็นทุกข์มากที่เรายังไม่กลับ เขาถามว่าเราอยู่ที่ไหน และเมื่อผมบอกเขาว่าอยู่ชินะโอะ เขาตกใจมากที่เรากลับมาเส้นทางไปไกล เราอยู่ไกลเกินกว่าเขาจะมาช่วยพาเรากลับ

จากนั้นเขาดูแผนที่ และพูดตะกุกตะกักว่า “มีช่องเขาที่คนส่วนใหญ่ไม่รู้จักซึ่งจะพาคุณจากเมืองชินะโอะไปหาเอลเดอร์ในเมืองสิริโออะกะ” พระเจ้าทรงเตรียมทางให้เราไปอยู่ตรงที่ซึ่งเราต้องอยู่เพื่อขับรถอ้อมหิมะถล่ม น้ำมันรถที่เราได้มามีปริมาณเท่าที่เราจำเป็นต้องใช้เดินทางอ้อมหิมะถล่มอย่างปลอดภัยไปรับเอลเดอร์

เมื่อผมติดต่อผู้สอนศาสนาแต่ละคนหลังเกิดแผ่นดินไหวและทราบข่าวพวกเขาทุกคนถูกพาไปยังที่ปลอดภัยก่อนแผ่นดินไหวและสึนามิพอดี ผมรู้สึกสำนึกคุณอย่างยิ่ง ผู้สอนศาสนาสองคนที่ได้รับความคุ้มครองจากสึนามิโดยปีนขึ้นไปชั้นสี่ของศูนย์อพยพ แสดงความสำนึกคุณที่พวกเขาปลอดภัยในช่วงภัยพิบัติครั้งใหญ่

พวกเขาารู้สึกว่าถ้อยคำของฮิลามันบรรยายสถานการณ์ของพวกเขา “พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมาเยือนเราพร้อมด้วยการรับรองว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พระองค์รับสั่งให้บังเกิดความสงบแก่จิตวิญญาณเรา, และประทานศรัทธาอันแน่วแน่ให้เรา, และทรงให้เรามีความหวังว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา” (แอลมา 58:11) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พระวิญญาณจะทรงนำเรา

“แผนส่วนหนึ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือประทานพรเราด้วยของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ . . . ขณะที่เราต้องเรือในทะเลชีวิต เราจำเป็นต้องทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณจะทรงช่วยเราหลีกเลี่ยงการล่อลวงและอันตราย ทรงปกป้องโยนและนำเราผ่านความท้าทาย”

เอลเดอร์เควิน เอ. คูก แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “ระเบียบเรียบร้อยแบบบิสตอล: จะมีค่าควรสู่พระวิหาร—ไม่ว่ายามดีหรือลำบาก,” *เสียวินา*, พ.ย. 2015, 42.

งานเผยแผ่ ในครอบครัวของดิฉัน

โดย แอนเดรีย โกเมซ ลากูเนส

เมื่อดิฉันเปิดหมายเรียกเป็นผู้สอนศาสนา ดิฉันประหลาดใจเมื่อเห็นว่าดิฉันได้รับมอบหมายให้ไปคณะเผยแผ่เม็กซิโก เვรากูซครอบครัวของดิฉันเคยอยู่ในเวรากูซเมื่อดิฉันเกิด และญาติๆ ส่วนใหญ่อยู่ที่นั่น ในครอบครัวเรามีเพียงเราที่เป็นสมาชิกของศาสนจักร ดิฉันจึงตื่นเต้นเมื่อคิดว่าจะได้มีโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณกับญาติๆ

แต่พออยู่ที่นั่น ดิฉันไม่ได้รับใช้ในเขตที่อยู่ใกล้ญาติๆ เลย ดิฉันให้ที่อยู่ของพวกเขาที่อยู่กับคู่ของดิฉันเพื่อพวกเขาจะไปเยี่ยมได้

ดิฉันเริ่มมีปัญหาที่หัวเข่าหลังจากทำงานเผยแผ่ได้สิบห้าเดือน ดิฉันปวดเข่ามากและบางครั้งปวดจนทนไม่ไหว เมื่อดิฉันไปพบแพทย์ เขาวินิจฉัยว่ามีวิธีรักษาวิธีเดียวคือผ่าตัด นั่นหมายความว่าดิฉันจะต้องกลับบ้านก่อนกำหนด ดิฉันไม่เชื่อว่าจะเกิดเรื่องนี้ ดิฉันเหลืองานเผยแผ่อีกสามเดือนเท่านั้น

ดิฉันตัดสินใจหันไปทูลขอการ

ปลอบโยนจากพระเจ้าและขอปาฏิหาริย์หากเป็นไปได้ในคำตอบการสวดอ้อนวอนของดิฉัน ดิฉันรู้สึกเขาใจมาก ภรรยาของประธานคณะเผยแผ่กระตุ้นดิฉันด้วยความรักที่จริงใจฉันมารดาให้ดิฉันกลับไปพักฟื้นที่บ้าน ดิฉันจึงเขียนถึงครอบครัวแจ้งว่าดิฉันจะกลับบ้านในอีกสองสัปดาห์

หลังจากนั้นดิฉันมีสัมภาษณ์กับประธานคณะเผยแผ่ เขาบอกดิฉันว่าคุณแม่ของดิฉันติดต่อเขาและให้ทางเลือกหนึ่งกับเขาคือเธอจะมาดูแลดิฉันที่เวรากูซในบ้านของคุณลุงคุณป้าช่วงที่ดิฉันพักฟื้น เพราะดิฉันจะต้องหยุดกิจกรรมผู้สอนศาสนาสักระยะหนึ่ง ประธานบอกดิฉันว่านั่นอาจจะเป็นทางเลือกที่ทำได้แต่เขาจะต้องขออนุญาตก่อน

เมื่อดิฉันทราบในเวลาต่อมาว่าได้รับอนุญาต ใจดิฉันลึกลงด้วยความตื่นเต้น—ดิฉันจะได้อยู่จนจบงานเผยแผ่! ดิฉันสวดอ้อนวอนน้อมขอบพระทัยพระองค์

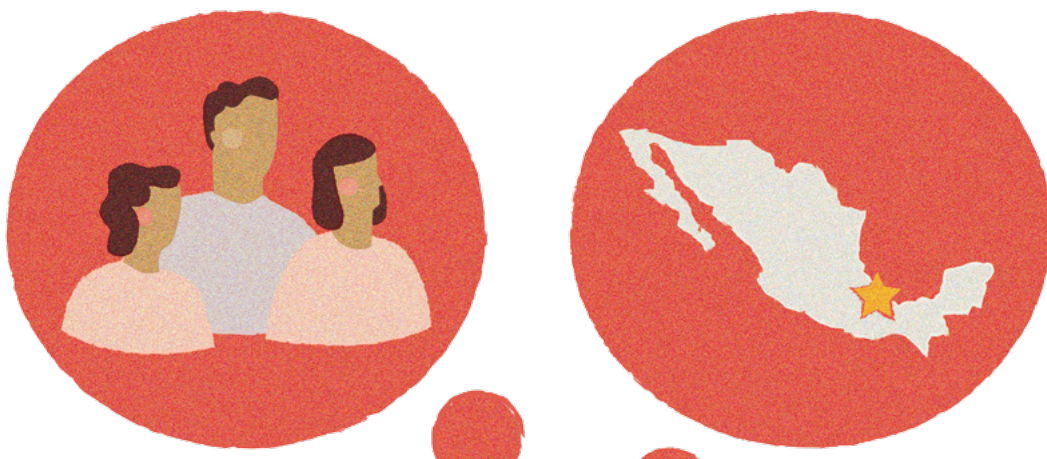
ในวันผ่าตัด ประธานคณะเผยแผ่บอกดิฉันว่า “ซิสเตอร์โกเมซ คุณ

คำถามของประธาน
คณะเผยแผ่ยังคง
อยู่กับดิฉัน—ทำไม
พระเจ้าทรงยอม
ให้ดิฉันอยู่จน
จบงานเผยแผ่

ต้องหาให้ได้ว่าทำไมพระเจ้าทรงยอมให้คุณอยู่ในเวรากูซ” นับจากวินาทีนั้นเป็นต้นมา ดิฉันตั้งใจว่าจะหาเหตุผลให้ได้

วันเดียวกันนั้น คุณแม่ที่มาถึงเวรากูซแล้วบอกดิฉันว่า “คุณย่าลิตาของลูกจะมาเยี่ยมลูกที่โรงพยาบาล เป็นโอกาสดีที่ลูกจะได้ถามท่านเกี่ยวกับบรรพชนของท่าน”

“เป็นความคิดที่เยี่ยมมาก!” ดิฉัน

คิด ดิฉันแทบจะรอลงอาลัยเกี่ยวกับบรรพชนของดิฉันไม่ไหว คุณย่า ลิตาถามดิฉันว่าการเป็นผู้สอนศาสนาหมายถึงอะไร ดิฉันสอนท่านเรื่องการฟื้นฟู จากนั้นจึงพูดคุยกับท่านเกี่ยวกับแผนแห่งความรอดเพราะคุณปู่ของดิฉัน—สามีของท่าน—ถึงแก่กรรมแล้วเมื่อไม่กี่ปีก่อน จากนั้นก็มาถึงคำถามที่ดิฉันหวังว่าท่านจะถาม “ยาจะ ได้เจอสามีสุดที่รักอีกครั้งไหม”

คำถามของท่านทำให้ดิฉันเบี่ยงด้วยปีติ และดิฉันตอบว่า “เจอแน่นอนค่ะ” ดวงตาของท่านเปล่งประกาย ดีจริงๆ ที่ได้แบ่งปันความจริงนี้รันดร์กับท่าน ท่านถามอีกหลายข้อ ทั้งหมดนั้นเน้นที่แผนแห่งความรอด ดิฉันมีโอกาสถามท่านด้วยเกี่ยวกับครอบครัวของดิฉัน เพื่อดิฉันจะได้กรอกข้อมูลในแผนภูมิครอบครัว ดิฉันรู้สึกว่พระวิญญานทรงทำให้ท่านสามารถเข้าใจแผนแห่งความรอดได้

ต่อมา เมื่อไปเยี่ยมญาติที่เหลือ ดิฉันพูดคุยกับคุณยายผู้ช่วยให้ดิฉันพบอีกหลายข้อ ดิฉันแบ่งปันพระกิตติคุณกับทุกคนที่เราไปเยี่ยมด้วย

ดิฉันทราบสาเหตุที่พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ดิฉันไปเวรรากูซก่อนและอยู่ที่นั่นหลังการผ่าตัด ดิฉันกลับไปทำงานเผยแผ่ด้วยความรักลึกซึ้งต่อประวัติครอบครัว เพราะการดูแลเอาใจใส่ของคุณแม่ ดิฉันจึงได้ทำงานเผยแผ่จนจบ

คุณย่าของดิฉันสิ้นชีวิตในปีต่อมาซึ่งทำให้ดิฉันเสียใจมาก แต่ดิฉันรู้สึกสำนึกคุณและต้นตอที่ได้ทำงานพระวิหารให้ท่าน ในอีกหนึ่งปีต่อมา เมื่อดิฉันรับบัพติศมาแทนท่าน ดิฉันไม่อาจกลั้นน้ำตาแห่งปีติเอาไว้ได้ ในที่สุดท่านจะได้อยู่กับสามีสุดที่รักที่ท่านแต่งงานกับเขามานานกว่า 60 ปี

ดิฉันไม่สงสัยว่าพระเจ้าทรงรู้ใจดิฉัน พระองค์ทรงยอมให้ดิฉันอยู่ในเวรรากูซเพื่อสอนครอบครัวของดิฉันและประกาศข่าวประเสริฐที่พระผู้ไถ่ของเรา พระเยซูคริสต์ทรงนำมา ดิฉันรู้ว่าสักวันหนึ่งดิฉันจะได้พบปู่ย่าตายายของดิฉันอีกครั้ง ความรับผิดชอบของเราคือทำงานให้บรรพชนของเราทั้งนี้เพื่อในวันข้างหน้าพระผู้เป็นเจ้าจะตรัสกับเราได้ว่า “จงมาหาเราเถิด, เจ้าผู้ได้รับพร, มีที่เตรียมไว้ให้เจ้าอยู่ในปราสาทของพระบิดาแห่งเรา” (อินัส 1:27) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในชิวาวา เม็กซิโก

โดย เอ็ดเดอร์
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

พระเยซู คริสต์ บ่อเกิดของสันติสุข

สันติสุขสำหรับใจที่ว้าวุ่น
ของเราเกิดขึ้นเมื่อเราเดิน
ตามแสงสว่างของพระ
คริสต์เท่านั้น

เมื่อเสร็จสิ้นการสอนและแนะนำ
มาทั้งวัน พระเจ้ารับสั่งให้เหล่า
สาวศิษย์ของพระองค์ข้ามไปอีก
ฟากหนึ่งของทะเลกาลิลี

ขณะพวกเขาแล่นเรือคั้นนั้น
“มีพายุใหญ่เกิดขึ้น คลื่นก็ซัดเข้าไป
ในเรือจนน้ำจวนจะเต็มเรืออยู่แล้ว

“ส่วนพระองค์กำลังบรรทมหนุน
หมอนหลับอยู่ที่ท้ายเรือ พวกสาวกจึง
มาปลุกพระองค์ทูลว่า พระอาจารย์
พระองค์ไม่ทรงเป็น ห่วงว่าพวกเรา
กำลังจะพินาศหรือ?

“พระองค์จึงทรงลุกขึ้นห้ามลม และตรัสกับทะเลว่า จงสงบเงียบ แล้วลมก็สงบ พายุก็เงียบสนิท” (มาระโก 4:37-39)

ท่านนึกภาพออกไหมว่าเหล่าอัครสาวกกำลังคิดอะไรเมื่อเห็นธาตุต่างๆ—ลม ฝน และทะเล—เชื่อฟังคำสั่งพระอาจารย์ของพวกเขาที่ตรัสให้สิ่งเหล่านั้นสงบเงียบ ถึงแม้พวกเขาเพิ่งได้รับเรียกสู่การเป็นอัครสาวกศักดิ์สิทธิ์ แต่พวกเขารู้จักพระองค์ รักพระองค์ และเชื่อในพระองค์ พวกเขาละจากงานและครอบครัวไปติดตามพระองค์ในช่วงเวลาค่อนข้างสั้น พวกเขาได้ยินพระองค์ทรง

(มาระโก 4:40-41)

ในช่วงฤดูลมมรสุมฤดูหนาวและนำหาวาดกลัวบางครั้ง คำสัญญาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับสันติสุขอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ทำให้เราได้รับความรู้สึกเหล่านี้ได้ง่ายเป็นพิเศษ เฉกเช่นความสามารถในการห้ามคลื่นลมปั่นป่วนให้สงบลงส่งผลลึกซึ้งต่อคนที่อยู่กับพระองค์บนฝั่งทะเลกาลิลีในคืนพายุจัดนานมาแล้ว

พบสันติสุขภายใน

เหมือนคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจขณะพระองค์ทรงเป็นมรรตัย มีบางคนในหมู่พวกเรา

มองหาสันติสุขทางกายและความรุ่งเรืองอันเป็นเครื่องหมายแสดงเดชานุภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด บางครั้งเราไม่เข้าใจว่าสันติสุขอันเป็นนิมิตที่พระเจ้าทรงสัญญาคือสันติสุขภายใน เกิดจาก

สันติสุขอันเป็นนิมิตที่พระเจ้าทรงสัญญาคือสันติสุขภายใน เกิดจากศรัทธา ตรึงแน่นโดยประจักษ์พยาน และบำรุงเลี้ยงด้วยความรัก

สอนเรื่องเหลือเชื่อต่างๆ และพวกเขาเห็นพระองค์ทรงทำปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่มากมาย แต่ทั้งหมดนี้อยู่นอกเหนือความเข้าใจของพวกเขาและสีหน้าของพวกเขาแสดงให้เห็นเช่นนั้น

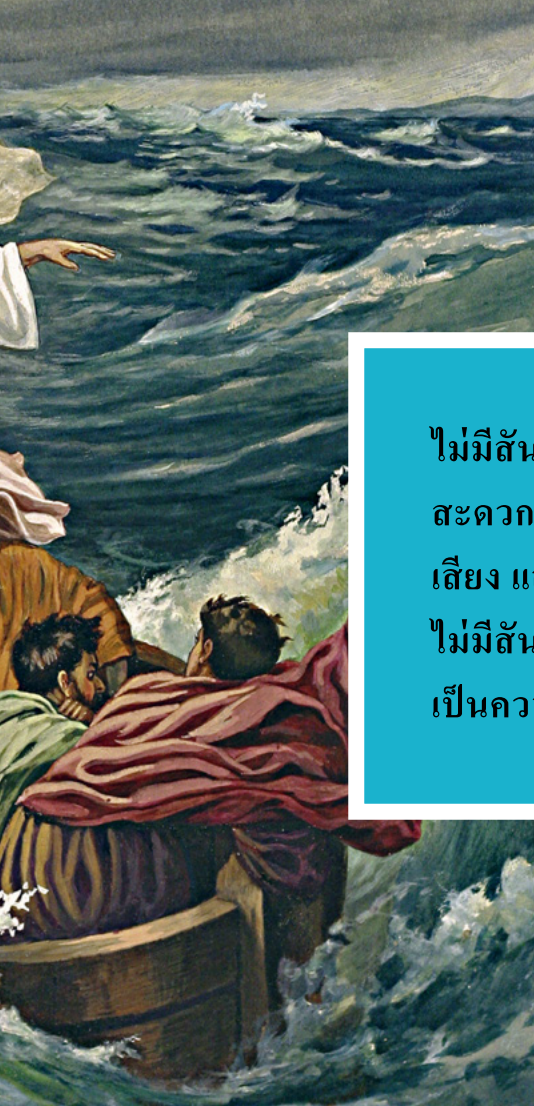
“พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่าทำไมพวกเจ้ากลัว? พวกเจ้าไม่มีความเชื่อหรือ?”

“พวกเขาก็เกรงกลัวอย่างยิ่ง และพูดกันว่า ท่านผู้นี้เป็นใครกันหนอ? ขนาดลมกับทะเลยังเชื่อฟังท่าน?”

ศรัทธา ตรึงแน่นโดยประจักษ์พยาน บำรุงเลี้ยงด้วยความรัก และแสดงออกผ่านการเชื่อฟังและการกลับใจอย่างต่อเนื่อง นี่คือนิยามของสันติสุขภายในที่ส่งผลต่อใจและจิตวิญญาณ ถ้าคนหนึ่งรู้และประสบสันติสุขภายในดังกล่าวอย่างแท้จริง ย่อมไม่มีความกลัวจากความไม่ปรองดองหรือความบาดหมางทางโลก เขาจะรู้สึกในใจตนว่าทุกอย่างดีตราบเท่าที่เกี่ยวข้อกับเรื่องสำคัญจริงๆ

ไม่มีสันติสุขในบาป อาจจะมีความสะดวกสบาย ความนิยมชมชอบ ชื่อเสียง และแม้กระทั่งความรุ่งเรือง แต่ไม่มีสันติสุข “ความสุขชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย” (แอสมา 41:10) คนเราจะไม่มีสันติสุขไม่ได้ถ้าเขาดำเนินชีวิตไม่สอดคล้องกับความจริงที่ได้รับการเปิดเผย ไม่มีสันติสุขในความเลวทรามต่ำช้าหรือความขัดแย้ง ไม่มีสันติสุขในความหยาบคาย ความสำส่อน หรือการโอนอ่อนผ่อนตาม ไม่มีสันติสุขในการเสพยา แอลกอฮอล์ หรือสู้อาหาร ไม่มีสันติสุขในการล่วงเกินผู้อื่นในทุกๆ ทาง ไม่ว่าจะทางอารมณ์ ทางกาย หรือทางเพศ เพราะคนล่วงเกินจะยังอยู่ในความสับสนวุ่นวายทางใจและทางวิญญาณจนกว่า

**ไม่มีสันติสุขในบาป อาจจะมี
ความสะดวกสบาย ความนิยมชมชอบ ชื่อ
เสียง และแม้กระทั่งความรุ่งเรือง แต่
ไม่มีสันติสุข “ความชั่วร้ายไม่เคย
เป็นความสุขเลย” (แอดมา 41:10)**

พวกเขาจะมาหาพระคริสต์ด้วยความ
อ่อนน้อมถ่อมตนและแสวงหาการให้อภัย
ผ่านการกลับใจอย่างสมบูรณ์

ข้าพเจ้าเชื่อว่าต้องมีสักครั้งที่ทุกคน
โหยหา “สันติสุขของพระเจ้าที่เกินความ
เข้าใจ” (ฟิลิปปี 4:7) สันติสุขนั้นสำหรับ
ใจที่ว้าวุ่นของเราเกิดขึ้นเมื่อเราเดิน
ตามแสงสว่างของพระคริสต์เท่านั้น ซึ่ง
“ประทานให้มนุษย์ทุกคน, เพื่อเขาจะ
รู้ความดีจากความชั่ว” (โรมโรใน 7:16)
เมื่อแสงสว่างนั้นนำเราให้กลับใจจาก
บาปและแสวงหาการให้อภัย

**“เรามอบสันติสุขไว้กับ
พวกท่าน”**

หลายชั่วโมงก่อนพระองค์จะทรงเริ่ม
กระบวนการอันน่ายินดีที่ว้าวุ่นสะพรึง

กลัวของการชดใช้ พระเจ้าพระเยซู
คริสต์ทรงทำสัญญาอันสำคัญยิ่งนี้กับ
เหล่าอัครสาวกของพระองค์ “เรามอบ
สันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเรา
ที่ให้กับท่าน” (ยอห์น 14:27)

พระองค์ทรงสัญญาสันติสุขในแบบ
ที่โลกรู้จัก—ความปลอดภัย ความ
มั่นคง โดยไม่มีความขัดแย้งหรือ
ความสับสนวุ่นวาย—กับสหายที่รัก
ของพระองค์หรือ แน่ใจว่าบันทึก
ทางประวัติศาสตร์ไม่ได้บ่งบอกเช่น
นั้น อัครสาวกรุ่นแรกเหล่านั้นรู้จักการ
ทดลองและการข่มเหงมากมายตลอด
ชีวิตที่เหลือของพวกท่าน ซึ่งน่าจะ
เป็นสาเหตุให้พระเจ้าทรงเพิ่มความ
เข้าใจอันลึกซึ้งนี้
เข้ากับสัญญาของ
พระองค์ “เราไม่ให้
อย่างที่โลกให้ อย่า
ให้ใจของท่านเป็น
ทุกข์ อย่างกลัวเลย”
(ยอห์น 14:27)

“เราออกเรื่องนี้
กับพวกท่าน เพื่อ
ท่านจะได้มีสันติสุข
ในเรา” พระองค์

รับสั่งต่อไป “ในโลกนี้ท่านจะประสบ
ความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด
เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น
16:33; เน้นตัวเอน)

สันติสุข—สันติสุขที่แท้จริง
สันติสุขที่ท่านรู้สึกสุดจิตวิญญาณ
ของท่านว่าจริง—เกิดขึ้นในและโดย
ผ่านศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์
เท่านั้น เมื่อค้นพบความจริงอันล้ำค่า
นั้น เข้าใจและประยุกต์ใช้หลักธรรม
พระกิตติคุณ สันติสุขใหญ่หลวงจะ
กลั่นในใจและจิตวิญญาณบุตรธิดา
ของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระ
ผู้ช่วยให้รอดตรัสผ่านโจเซฟ สมิทว่า
“จงเรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของ
เรา; จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อม
แห่งพระวิญญาณเรา, และเจ้าจะมี
สันติสุขในเรา” (คพ. 19:23)

ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่ข้าพเจ้า
สามารถเป็นพยานต่อท่านได้ว่าพระ
เยซูทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า โดยติดตามพระองค์
ด้วยศรัทธาและความวางใจ ทุกคนจะ
พบสันติสุขภายในอันน่าชื่นใจที่พระ
กิตติคุณมอบให้เรา ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ
เมษายน 2002

**ข้าพเจ้าเชื่อว่าต้องมีสักครั้งที่ทุกคน
โหยหา “สันติสุขของพระเจ้าที่เกิน
ความเข้าใจ” (ฟิลิปปี 4:7)**

สันติสุขในโลกกับ

สันติสุขในพระคริสต์

พระเยซูคริสต์สามารถประทานสันติสุขอันยั่งยืนแก่เราได้
แม้ในระหว่างความยากลำบากและการทดลอง

โดย ชารห์ แฮนซัน

โลกของความสับสนวุ่นวายทางสังคม การเมือง และศาสนา ท่านต้องมีอะไรจึงจะมีสันติสุข ต้องมีเพื่อนที่ดี ต้องมีครอบครัวที่รัก ท่านต้องมีความปลอดภัยและความมั่นคงอย่างนั้นหรือ บางครั้งเราคิดว่าชีวิตเราต้องมีสิ่งจำเป็นเหล่านี้เราจึงจะรู้สึกมีสันติสุขได้อย่างแท้จริง แต่ชีวิตจะไม่สมบูรณ์ 100 เปอร์เซ็นต์

และไม่ง่าย เรารับมือกับการทดลองและรู้สึกมีสันติสุขไปพร้อมๆ กันได้อย่างไร

โลกบอกเราว่าเราจะรู้สึกมีสันติสุขได้ต่อเมื่อไม่มีความขัดแย้ง แต่นั่นไม่เป็นความจริง! โดยผ่านพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงจัดเตรียมสันติสุขภายในให้เราเหนือสันติสุขที่โลกมอบให้ ถ้าเรามองไป

ที่พระองค์ด้วยศรัทธา เราจะรู้สึกมีสันติสุขในทุกสภาวะการณ์

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่า “เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้” (ยอห์น 14:27; เน้นตัวเอน) ต่อไปนี้เป็นบางด้านที่สันติสุขของโลกต่างจากสันติสุขของพระเยซูคริสต์

สันติสุขในโลก

1. สันติสุขควรเกิดขึ้นทันที—เราไม่ต้องรอ!

2. ท่านจะไม่พบสันติสุขระหว่างความยากลำบาก

3. สันติสุขคือการไม่มีสงคราม

4. สันติสุขเกิดจากการใช้ชีวิตอย่างที่ท่านต้องการ

5. การยอมรับความผิดและความอ่อนแอของท่านไม่ทำให้เกิดสันติสุข

6. สันติสุขเกิดจากการมุ่งเน้นเฉพาะความต้องการของท่านเท่านั้น

7. สันติสุขเกิดจากการขอความเห็นชอบจากผู้อื่น

8. เราควรพยายามหาสันติสุขของเราเอง

สันติสุขในพระคริสต์

1. บางครั้งเราต้องรอสันติสุข—แต่ “อย่าหยุดรอ... วางใจพระเจ้าเป็นเจ้า และเชื่อในสิ่งดีที่จะเกิดขึ้น”¹

2. สันติสุขเกิดขึ้นได้แม้ท่ามกลาง การทดลอง

3. สันติสุขพบได้ในทุกสภาวะการณ์

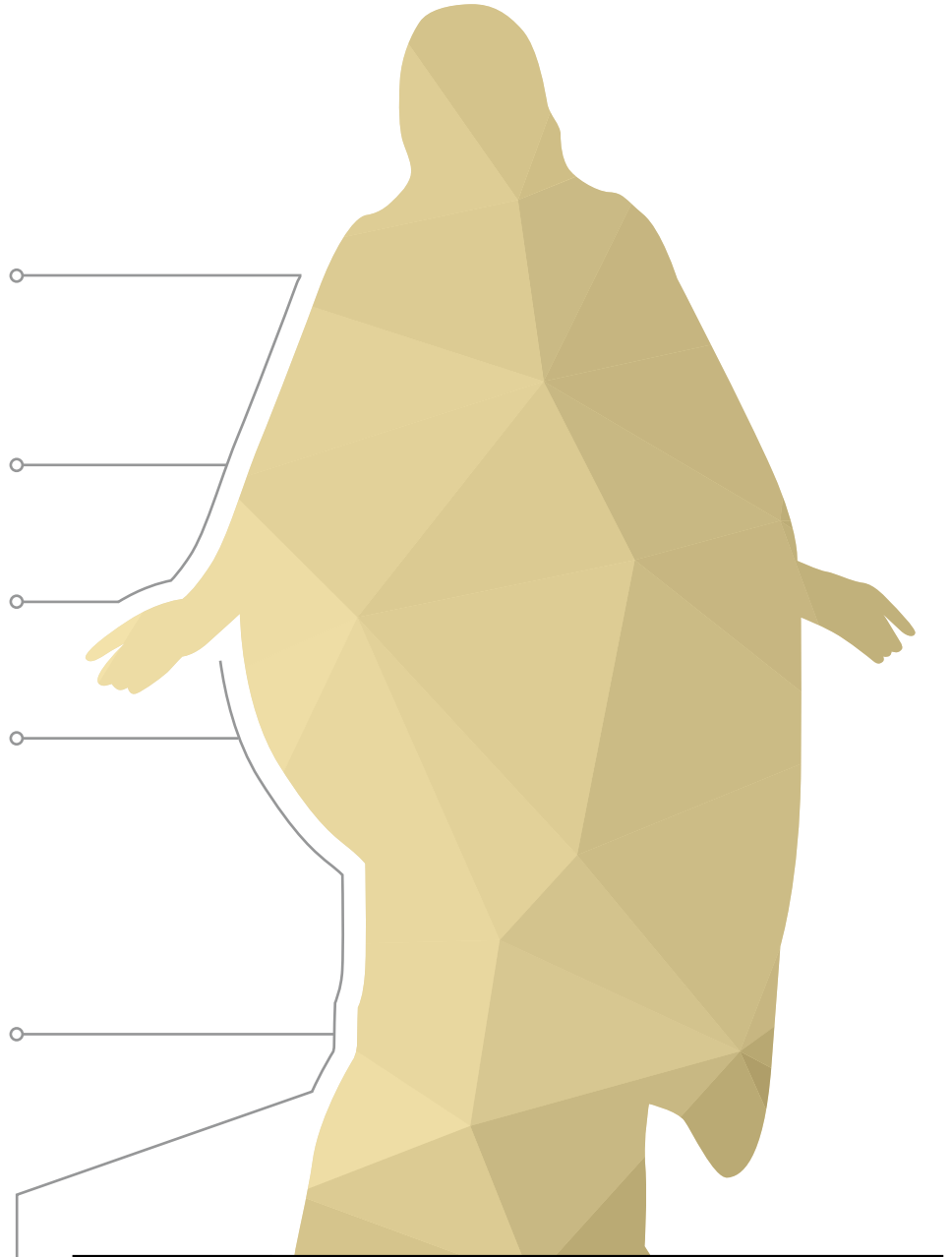
4. สันติสุขเกิดจากการดำเนินชีวิต ตามพระกิตติคุณและเชื่อฟังพระ บัญญัติ

5. การกลับใจอย่างจริงใจทำให้ เกิดสันติสุข “ความสวยงามของคำ ว่า การกลับใจ คือสัญญาที่ว่าเราจะ หนีพ้นปัญหาเดิมๆ นิสัยเดิมๆ ความ เศร้าใจเดิมๆ และบาปเดิมๆ การกลับ ใจอยู่ในหมู่คำศัพท์พระกิตติคุณที่ให้ ความหวังและให้กำลังใจมากที่สุด —และให้สันติสุขมากที่สุด”²

6. สันติสุขเกิดจากการรับใช้และ การเป็นผู้สร้างสันติให้ผู้อื่น

7. สันติสุขเกิดขึ้นเมื่อเราพยายาม เป็นสานุศิษย์ที่ดีขึ้นของพระเยซู คริสต์

8. “สันติสุขแบบนี้เป็น... รางวัล ของความชอบธรรม... เป็นของ ประทานที่สัญญาไว้ในพระพันธกิจ และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการ ชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”³

ถ้าเราทำให้พระเยซูคริสต์เป็น ศูนย์กลางของชีวิตเรา เราจะรู้สึกจริงๆ ว่าพระองค์ “รับสั่งให้บังเกิดความสงบ แก่จิตวิญญาณเรา” (แอลมา 58:11) ใน โลกนี้เราจะประสบช่วงเวลาที่เรายาก ลำบาก แต่เราได้รับพรให้รู้ว่าเรามีคนที่ เราสามารถหันไปพึ่งได้ในความท้าทาย ทุกสภาวะการณ์ พระผู้ช่วยให้รอดตรัส ว่า “เราบอกเรื่องนี้กับพวกท่าน เพื่อ ท่านจะได้มีสันติสุขในเราในโลกนี้ ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมี

ใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33) เพราะการชดใช้ของ พระผู้ช่วยให้รอด สันติสุขจึงเกิดขึ้นได้ วันนี้และตลอดไป ■

อ้างอิง

- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “มหาปโรหิตแห่ง สิ่งประเสริฐซึ่งจะมาถึง,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2000, 45.
- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “สิ่งที่ให้สันติแห่ง อาณาจักร,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1997, 98.
- เคเวนทีน แอล. คูก, “สันติสุขส่วนตัว: รางวัลแห่งความชอบธรรม,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2013, 33.

คุณจะ ควบคุม สิ่งที่อยู่ ใน ใจดิฉัน ไม่ได้

โดย บลอสซอม ลารีโนห์

เมื่อศาสนจักรมา
กานาครั้งแรกในปี
1978 รัฐบาลไม่เข้าใจ
ศาสนจักรและระเบียบ
ปฏิบัติของศาสนจักร จึง
ทำให้เกิดข่าวลือมากมาย
ขณะที่ศาสนจักรเติบโตตลอด 10 ปี ข่าวลือก็
มากตาม ดิฉันได้ยินคนพูดกันว่าสหรัฐอเมริกา
ส่งคนมาสืบรัฐบาลของเรา คำพูดนั้นผนวกกับ
งานเขียนต่อต้านมอรมอนที่แพร่สะพัดไปทั่ว
ทำให้รัฐบาลระแวงมาก

ช่วงควบคุม

วันที่ 14 มิถุนายน ปี 1989 รัฐบาลปิด
อาคารศาสนจักรของเรา ส่งผู้สอนศาสนา
กลับบ้าน และกำหนดให้กิจกรรมอย่างเป็นทางการ
ทั้งหมดของศาสนจักรเป็นสิ่งผิด
กฎหมาย เราเรียกช่วงนี้ว่า “ช่วงควบคุม” แต่
เท่าที่หญิงสาววัย 18 ปีอย่างดิฉันรู้คือวันหนึ่ง
รัฐบาลประกาศว่าเราจะไปโบสถ์ไม่ได้อีกแล้ว
มีแม้กระทั่งทหารมาคุมอาคารเพื่อไม่ให้เรา
เข้าไปใกล้

เนื่องจากเราจะประชุมในโบสถ์ไม่ได้อีก
เราจึงได้รับอนุญาตจากผู้นำศาสนจักรให้
จัดการประชุมศีลระลึกในบ้านของเรา ถ้า
คุณไม่มีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในบ้าน คุณจะ
ต้องไปบ้านที่มีผู้ดำรงฐานะปุโรหิต นั่นเป็น
ช่วงเวลาที่วุ่นวายแต่พิเศษมาก เราแบ่งปัน

ประจักษ์พยานของเรา ซึ่งทำให้เราสนิทสนมกัน
มากขึ้น

คุณจะเรียกตนเองเป็นมอรมอนได้อย่างไร

ครั้งหนึ่งในช่วงควบคุม ดิฉันต้องออกจากบ้าน
ไปเข้าโรงเรียนประจำ เมื่อไปถึงที่นั่น ครูคน
หนึ่งได้ยืมว่าดิฉันเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
เขาแยกดิฉันออกมาเพื่อพูดสิ่งไม่ดีเกี่ยวกับ
ศาสนจักร เขาใช้คำพูดแรงมาก ดิฉันมัก
จะสงสัยว่า “ทำไมคุณหาเรื่องฉันและ
พูดเรื่องพวกนี้ ฉันเชื่อในคำสอนของ
พระกิตติคุณ แต่ฉันก็ยังเป็นคน”

วันหนึ่งเขาถามว่าดิฉันจะเรียก
ตนเองเป็นมอรมอนต่อไปได้
อย่างไร ดิฉันไม่รู้เรื่องการควบคุม
หรือ ในวัฒนธรรมของเรา เราไม่เถียง
ผู้ใหญ่ ด้วยความที่เขาเป็นครู นั้น
หมายความว่าดิฉันจะยอเขาไม่ได้ แต่ใน
ขณะนั้น ดิฉันตระหนักว่าดิฉันมีประจักษ์
พยานจริงๆ ดิฉันไม่รู้ว่าคำพูดเหล่านั้นออก
มาจากปากดิฉันได้อย่างไร แต่พระ
วิญญูณสถิตกับดิฉัน ดิฉันลุกขึ้นยืน
พูดว่า “ศาสนจักรอยู่ในใจหนู ไม่มี
ใครควบคุมสิ่งที่อยู่ในใจหนูได้”

หลังจากนั้นเขาก็ไม่ยุ่งกับดิฉันอีก

ในเดือนพฤศจิกายน ปี 1990
รัฐบาลยุติการควบคุมและบอก
ว่าสมาชิกศาสนจักรมีอิสระที่จะ

ช่วงควบคุมในกานา

วันที่ 14 มิถุนายน ปี 1989 รัฐบาลกานาสั่งห้ามศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อาคารศาสนจักรทุกแห่งปิด แต่สมาชิก 6,000 คนได้รับอนุญาตให้จัดการประชุมในบ้านของพวกเขา วันที่ 29 พฤศจิกายน ปี 1990 รัฐบาลยกเลิกคำสั่งห้าม และอนุญาตให้ศาสนจักรทำกิจกรรมทั้งหมดได้เหมือนเดิม ปัจจุบันมีสมาชิก 72,000 กว่าคน ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาหนึ่งแห่ง และพระวิหารหนึ่งแห่งในกานา

บลดสซอมเป็นหญิงสาวในกานาขณะ ที่รัฐบาลห้ามการประชุมของศาสนจักร

นมัสการอีกครั้ง เราไม่มีวิทย์หรือโทรทัศน์ในบริเวณโรงเรียน ดินันทราบเรื่องนี้เพราะครูคนนั้นได้ยื่นและส่งคนมาบอกดินันท์ทันที เมื่อครูเจอดินันท์ ครูพูดว่า “เขายกเลิกคำสั่งห้ามศาสนจักรของหนูแล้วนะ! หนูไปโบสถ์ได้เหมือนเดิม”

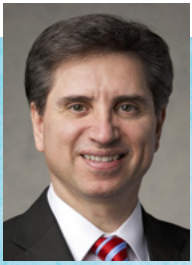
เขามีความสุขไปกับดินันท์

พวกเขาไม่สามารถควบคุมสิ่งที่อยู่ในใจคุณได้

คนที่อยู่ในศาสนจักรและนมัสการด้วยกันในช่วงควบคุมเกิดความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกว่าเดิม เรากลายเป็นพี่น้องกันจริงๆ แม้กระทั่งตอนนี้ ทั้งที่เราทุกคนแยกย้ายกันไปคนละทิศคนละทางแล้ว ถ้ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นกับใคร เราทุกคนจะทราบเรื่องนี้ เรารู้สึกเหมือนเราเป็นผู้บุกเบิก

ดินันท์อยากบอกทุกคนว่าคุณรู้ว่าคุณเชื่อของคุณเป็นความจริงและคุณมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับความเชื่อเหล่านั้น คุณจะมีการทดลองแต่ศรัทธาของคุณต้องไม่สั่นคลอน ถ้าคุณรู้ว่าสิ่งใดเป็นความจริงและคุณเชื่อ ไม่มีใครเอาสิ่งนั้นไปจากคุณได้ พวกเขาจะควบคุมสิ่งที่อยู่ในใจคุณไม่ได้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ดเดอร์
มัสนิม ตี ทีโอ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

วิธีทำให้ ความสัมพันธ์ ของข้าพเจ้ากับ พระเจ้าเป็นเจ้าลึกซึ้งขึ้น

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 12 ปีเต็ม ข้าพเจ้าเริ่มคิดจริงจังว่า ข้าพเจ้าจะมีส่วนในพระกิตติคุณได้อย่างไร ข้าพเจ้าอยู่ในเมืองตารันโต อิตาลี ข้าพเจ้ากับพี่ชายพบผู้สอนศาสนาและเป็นสมาชิกศาสนจักรได้เพียงไม่กี่ปี แต่ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมมากขึ้น ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกปรารถนาจะส่งผ่านศีลระลึก ข้าพเจ้าจำได้ขณะเดินไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์พร้อมกับสวดอ้อนวอนในใจขอให้ผู้นำเรียกข้าพเจ้าเป็นผู้ส่งผ่านศีลระลึก

เช้าวันอาทิตย์วันหนึ่ง ประธานสาขาเรียกข้าพเจ้าเข้าไปในห้องทำงานของท่าน ท่านพูดว่า “มัสนิม พระเจ้าทรงต้องการให้คุณได้รับฐานะปุโรหิตและรับการวางมือแต่งตั้งเป็นมัคนายก”

เมื่อข้าพเจ้าได้ยินคำพูดนั้น—“พระเจ้าทรงต้องการคุณ”—ข้าพเจ้าประหลาดใจมาก ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีมนุษย์ไม่ได้ขอให้ข้าพเจ้าทำ แต่พระเจ้าทรงมอบความรับผิดชอบให้ข้าพเจ้า *ด้วยพระองค์เอง* เมื่อประธานสาขามองข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะพระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ให้ข้าพเจ้า

เมื่อข้าพเจ้าเริ่มส่งผ่านศีลระลึกทุกวันอาทิตย์ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าในชีวิตรัก ข้าพเจ้ารู้สึกรับผิดชอบ ข้าพเจ้ารู้สึกมีส่วนร่วม และรู้ว่าข้าพเจ้ากำลังทำงานของพระเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกใกล้ชิดกับพระองค์มากขึ้นโดยรับใช้พระองค์

ประสบการณ์นี้ของความรู้สึกถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าผ่านทั้งทางผู้นำและในความรับผิดชอบของข้าพเจ้าช่วยข้าพเจ้าพัฒนาความสัมพันธ์ลึกซึ้งยิ่งขึ้นกับพระองค์ ข้าพเจ้าต้องการมีส่วนร่วมมากขึ้นในพระกิตติคุณ เมื่อข้าพเจ้าดำเนินชีวิตแบบนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพระสิริของพระเจ้าเป็นเจ้าในชีวิตรัก ข้าพเจ้าพัฒนาความสัมพันธ์เช่นนี้กับพระองค์เป็นเรื่องสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งที่ท่านทำได้ในวัยเยาว์ของท่าน

มองเห็นพระเจ้า ในผู้นำของท่าน

เมื่อข้าพเจ้าพบกับประธานสาขา ข้าพเจ้าประทับใจอย่างสุดซึ้งซึ่งทางวิญาณเมื่อรู้สึกว่าจะพระเจ้าทรงมอบความรับผิดชอบให้ข้าพเจ้า ไม่ใช่ประธานสาขา การมองเห็นพระเจ้าในผู้นำของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกใกล้ชิดกับพระองค์มากขึ้น และความสัมพันธ์กับพระองค์ลึกซึ้งขึ้น

ถ้าท่านเข้าใจแต่เยาว์วัยว่าเมื่อการเรียกมาถึงท่านหรือเมื่อท่านนั่งในชั้นเรียนที่โบสถ์ ท่านกำลังฟังพระวจนะของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ เมื่อนั้นท่านจะมองศาสนจักรต่างจากเดิม—ทางวิญาณ ท่านจะ *ต้องการ* มีส่วนร่วมในงานของพระเจ้า ท่านจะสามารถมีประสบการณ์ลึกซึ้งซึ่งทางวิญาณและท่านจะรู้สึกใกล้ชิดกับพระองค์มากขึ้นทุกวันอาทิตย์

มองเห็นพระเจ้าในศาสนพิธี

เราสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า โดยรับรู้พระสิริของพระองค์ขณะมีส่วนร่วมในศาสนพิธีของพระกิตติคุณ เมื่อเรามีส่วนในศาสนพิธี—เช่น ศีลระลึก—เรารู้ว่า “พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์” (คพ. 84:20) เมื่อข้าพเจ้าส่งผ่านศีลระลึก แม่เมื่ออายุ 12 หรือ 13 ปี ข้าพเจ้ารู้สึกจริงๆ ว่าข้าพเจ้าเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพระสิริและเดชานูภาพของพระผู้เป็นเจ้าในศาสนพิธีเหล่านั้นและพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าในชีวิต ข้าพเจ้า การมีประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์นั้นทุกสัปดาห์ โดยมองเห็นพระเจ้าในศาสนพิธีนี้ช่วยข้าพเจ้าทำให้ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าลึกซึ้งขึ้น

ไม่จำกัดเฉพาะการ *ส่งผ่าน* ศีลระลึกเท่านั้น เราสามารถรู้สึกถึงพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าได้โดย *รับ* ศีลระลึกทุกวันอาทิตย์เช่นกัน เมื่อเราได้รับศีลระลึก เราไม่ควรรับโดยไม่ใส่ใจหรือรับเป็นครั้งคราว หรือรับแบบขอไปที เราควรต้องการตัดสินใจ และเตรียมรับส่วนศีลระลึก ทั้งหมดนั้นจะช่วยให้เรารู้สึกถึงพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าในชีวิต เราควรรีใช้ศีลระลึกเป็นเครื่องมืออันทรงพลังทางวิญญาณในการทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระผู้เป็นเจ้าลึกซึ้งขึ้น และเตรียมตัวเราให้พร้อมรับความท้าทายทุกวันของชีวิต

ความสัมพันธ์ส่วนตัว อันลึกซึ้ง

ตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าจะพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวอันลึกซึ้งกับพระเจ้า ยิ่งท่านรู้สึกใกล้ชิดพระองค์ ท่านจะยิ่งรับใช้พระองค์ง่ายขึ้น

พระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ให้เราแต่ละคน เมื่อเราเข้าร่วมการประชุมที่โบสถ์ เรากำลังฟังพระวจนะของพระองค์ เมื่อเราได้รับศีลระลึก เรากำลังกระทำศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เราจำเป็นต้องรับรู้พระสิริและเดชานูภาพของพระผู้เป็นเจ้าในผู้นำของเราและในศาสนพิธีทั้งนี้ เพื่อเราจะสามารถทำให้ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ลึกซึ้งขึ้น ■

ยกความวิตกกังวลทั้งหลาย ให้พระเจ้าเป็นเจ้าของ

เมื่อดิฉันทราบว่าเพื่อน
กำลังมีปัญหาร้ายแรง
ดิฉันจึงดิ้นรนหาสันติ

โดย นิโนสกา นอร์วีธ

เมื่อเฟอรินันดา (นามสมมติ) เพื่อน
ของดิฉันไม่เข้าชั้นเรียนวันศุกร์ ดิฉัน
สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น “เฟอรินันดา
หรือเปล่า เธอเป็นอะไรหรือเปล่า” ดิฉัน
ถามขณะวิ่งไปหาเพื่อนบางคนในที่สุด
“เธอไม่ได้ป่วย” เพื่อนอีกคนหนึ่งตอบ
“เธอแค่ต้องไปพบนักจิตวิทยา” เมื่อ
ดิฉันถามว่าทำไม เธอบอกว่าเฟอรินันดา
เป็นโรคซึมเศร้าและทำร้ายตัวเอง หลัง
จากดิฉันทราบเรื่องนี้ไม่นาน เฟอรินันดา
ก็เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และ
เราไม่เห็นเธอสองสามสัปดาห์

แม้เราจะยังเป็นเพื่อนกัน แต่เธอไม่
เคยเล่าชีวิตส่วนนั้นให้ดิฉันฟัง เธอ
ปิดบังทุกคนมาตลอดเพราะเธออาย
เธอบอกดิฉันภายหลังว่าเธอไม่ต้องการ
ให้ใครสงสัยเธอหรือสถานการณ์ของเธอ
เธอ แต่ดิฉันไม่สงสัยเธอ—ดิฉันแค่
รู้สึกเห็นใจ

วันแรกนั้น ดิฉันนอนอยู่บนเตียง หลังเลิกเรียน ชบหน้ากับหมอน ดิฉันเหนื่อยหน่ายแต่กระวนกระวายใจเกินกว่าจะนอนหลับ โลกของดิฉันยุ่งเหยิงไปหมด ดิฉันรู้สึกเหมือนอยู่กลางพายุ ความคิดและความรู้สึกมากมายวนเวียนอยู่ในกระแสลม ดิฉันรู้สึกสับสน เจ็บเหงา และเหนือสิ่งอื่นใดคือไม่มีกำลังจะช่วย

ดิฉันจะช่วยให้ได้อย่างไร

ดิฉันจะทำหรือพูดอะไรได้บ้างเพื่อช่วยเธอ พวกเราเพื่อนๆ จะร่วมมือกันสนับสนุนช่วยเหลือเธอได้อย่างไร ดิฉันไม่พบวิธีปลอบโยนเพื่อนๆ หรือตัวดิฉันเอง ดิฉันสวดอ้อนวอนขอการดลใจแต่รู้สึกเหมือนการสวดอ้อนวอนไม่ได้รับคำตอบ

แต่สัปดาห์ต่อมาดิฉันได้รับการดลใจบางอย่าง ดิฉันนั่งอยู่ในชั้นเรียน เซมินารีเช้าตรู่เมื่อครูเตือนให้เรานึกถึงนิมิตแรกและโจเซฟ สมิททูลขอพระบิดาบนสวรรค์โดยตรงให้ทรงช่วยแก้ไขความยุ่งยากและความกังวลของท่าน ครูของดิฉันกล่าวต่อจากนั้นว่า “ถ้าเราแสวงหาพระบิดาและทูลถามพระองค์ พระองค์จะทรงตอบเรา เราจะไม่วันใดแต่เดี๋ยวนั้น”

ดิฉันตระหนักว่าในความเสียใจของดิฉัน ดิฉันปีติใจไม่รับพระบิดาบนสวรรค์ ถึงแม้ดิฉันพยายามสวดอ้อนวอนบ่อยๆ แต่นั่นไม่พอ—ดิฉันยังมีความกลัวมากเกินไปที่จะพบสันติ ดิฉันรู้ว่าพระองค์เข้าพระทัยว่าดิฉันรู้สึกอย่างไรและพระองค์ทรงช่วยดิฉันได้ แต่ดิฉันต้องเปิดรับพระองค์และวางใจจริงๆ ว่าพระองค์ทรงช่วยได้—ดิฉันต้องใช้ศรัทธา

ดิฉันจึงใช้ศรัทธา ขณะที่ดิฉันยังคงสวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์ โดยพยายามให้พระเจ้าช่วยหรืออธิษฐานของดิฉัน ดิฉันเกิดความเข้าใจว่าในที่สุดแล้วโรคซึมเศร้าของเพื่อนจะสิ้นสุด แม้ความวุ่นวายภายนอกยังมีอยู่ แต่ดิฉันรู้สึกสงบ หนึ่ง และมีสันติสุข คุณแม่ยังคงกระตุ้นให้ดิฉันแสวงหาสันติสุขโดยพูดว่า “เพื่อนของหนูจะไม่เป็นอะไร หนูเองก็เช่นกัน จงเข้มแข็งในพระกิตติคุณ และทุกอย่างจะคลี่คลาย”

ให้กำลังใจเพื่อน

เมื่อเฟอ์นันดากลับมาเรียน ดิฉันสามารถสนับสนุนเธออย่างเต็มที่ แต่เพราะดิฉันแสวงหาและพบสันติสุขผ่านพระเยซูคริสต์ด้วยตนเองเท่านั้น

ดิฉันพยายามสุดความสามารถเพื่อเป็นผู้ฟังที่ดี คิดบวก และแบ่งปันพระกิตติคุณ ดิฉันรู้สึกมั่นใจเมื่ออธิบายเรื่องแผนแห่งความสุข และเมื่อดิฉันบอกเธอว่าพระบิดาของเราทรงต้องการให้เราพบปีติแม้เราจะมีความท้าทาย นั่นอาจจะใช้เวลา แต่บุตรธิดาทุกคนของพระองค์พบปีตินั้นได้

มีหลายสถานการณ์ในชีวิตดิฉันที่ดิฉันรู้สึกปวดร้าวและเสียใจ แต่เพราะพระกิตติคุณดิฉันจึงจำไว้เสมอว่าดิฉันมาจากไหน ดิฉันรู้ว่าดิฉันเป็นธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าและพระองค์ทรงมีแผนให้ดิฉัน—และให้เฟอ์นันดาเราทุกคนเดินบนเส้นทางต่างกัน ทว่าแต่ละเส้นทางมีไว้เพื่อประโยชน์ของเราเพราะพระองค์ทรงรักเรา แต่ละเส้นทางแต่ละการทดลองล้วนมีจุดประสงค์ ถ้าเราสามารถพบสันติสุขในการทดลองเหล่านั้น เราสามารถแบ่งปันสันติสุขที่เราได้รับให้กับผู้อื่น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเม็กซิโก

โรคซึมเศร้า: วิธีรับมือ

หากท่านมีเพื่อนป่วยเป็นโรคซึมเศร้า จงพยายามเป็นพิเศษที่จะฟังและให้กำลังใจ พวกเขาในการทดลองของพวกเขา พวกเขาต้องการความรักจากท่าน ขอคำแนะนำจากพ่อแม่ของท่าน ฟังแน่ใจว่าพ่อแม่ของเพื่อนทราบเรื่องนี้ (ถึงแม้เพื่อนของท่านไม่ต้องการให้พ่อแม่ทราบก็ตาม) และขอคำแนะนำจากพวกเขาว่าท่านจะช่วยให้ได้อย่างไร ถ้าสถานการณ์ร้ายแรง (เช่นทำร้ายตัวเอง) และพ่อแม่ของพวกเขาทราบแต่ไม่ทำอะไร ให้บอกครูที่โรงเรียน ครูที่ปรึกษา หรือผู้นำศาสนจักร

และนี่แหละคือ
ชีวิตนิรันดร์
คือการที่พวกเขา^{จะ}รู้จัก
พระองค์ผู้ทรงเป็น

พระเจ้าเที่ยงแท้องค์
เดียว และรู้จัก
พระเยซูคริสต์

ที่พระองค์
ทรงใช้มา

ยอห์น 17:3

1 นีไฟ 3:7

พระเจ้าทรงบัญชาให้นีไฟไปและทำ

1 ข้าพเจ้าจะไป

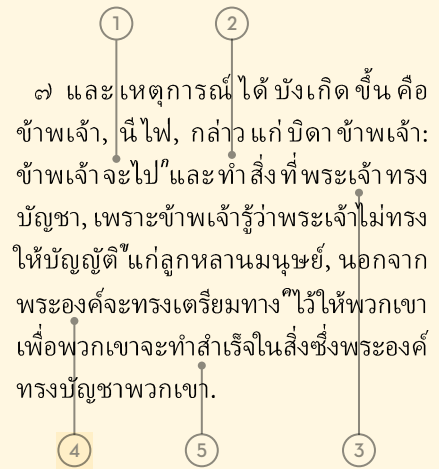
“ท่านแสดงความวางใจพระองค์เมื่อท่านฟังด้วยเจตนาจะเรียนรู้ กลับใจ แล้วไปทำตามที่พระองค์ทรงขอ ถ้าท่านวางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากพอจะฟังข่าวสารของพระองค์ในโอวาท เพลง และคำสวดอันอ่อนน้อมทั้งหมดในการประชุมใหญ่ [แต่ละครั้ง] ท่านจะพบข่าวสาร ถ้าท่านไปทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้ทำ พลังในการวางใจพระองค์จะเพิ่มขึ้นและเมื่อถึงเวลาท่านจะท่วมทับด้วยความกตัญญูเมื่อพบว่าพระองค์ทรงวางใจท่านเช่นกัน”

ประธานเฮนรี่ บี. อयरังก์ ที่ปรึกษาคณะหนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “วางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้วไปทำ,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2010, 92.

หมายเหตุบรรณาธิการ: หน้านี้นี้ไม่มีเจตนาจะให้เป็นการอธิบายครอบคลุมข้อผู้เกี่ยวข้องหลายหลักคำสอนที่เลือกไว้ แต่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษาคำสอนของท่าน

2 ทำ
“ข้าพเจ้าตั้งกฎของข้าพเจ้าว่า เมื่อพระเจ้าทรงบัญชา จงทำ”

คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 172.

๗ และเหตุการณ์ได้ บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นีไฟ, กล่าว แก่ บิดา ข้าพเจ้า: ข้าพเจ้าจะไป” และทำ สิ่ง ที่พระเจ้า ทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรง ใ้บัญชา ใ้แก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจาก พระองค์จะทรงเตรียมทาง”ไว้ให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ ทรงบัญชาพวกเขา.

3 พระเจ้าทรงบัญชา

“พระเจ้าประทานพระบัญชาดีทุกข้อ แก่เราเพื่อการพัฒนา ความก้าวหน้า และการเติบโตของเรา”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโครัมมัคร์สาวกสิบสอง, “แต่ถ้าท่านปรารถนาจะเข้าในชีวิตก็ให้ถือรักษาพระบัญชาไว้,” *เลียโฮนา*, ก.ค. 1996, 45.

4 พระองค์จะทรงเตรียมทาง

ในพันธสัญญาเดิม เตรียมทาง หมายถึงสร้างถนนที่ดีและทำเครื่องหมายไว้ชัดเจน (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 19:3) หรือ ทำให้ทางโล่งโดยนำเอาสิ่งกีดขวางออกไป (ดู อีสายห์ 40:3)

เมื่อพระเจ้าประทานพระบัญชาดีแก่เรา พระองค์จะทรงเตรียมทางให้เราเสมอถ้าเรา ยินดีวางใจพระองค์และเชื่อฟัง แต่เหมือน นีไฟ เราต้องทำด้วยศรัทธาก่อน จากนั้น ทางจะอยู่ตรงหน้าเรา เพราะพระเจ้า “ทรงทำงานด้วยเดชานุภาพ, ตามศรัทธาของลูกหลานมนุษย์” (โมโรไน 10:7)

5 ทำสำเร็จ

“ถ้าพวกท่านมีความเชื่อ [ศรัทธา] ... สิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกท่านจะไม่ไม่มีเลย”

มัทธิว 17:20

ฉันจะขอให้เพื่อนๆ ไม่พูดให้ร้ายหรือไม่เหมาะสม เกี่ยวกับคนอื่นๆ ได้อย่างไร

การนินทา คำพูดให้ร้าย คำพูดหยาบคาย—ท่านอาจเคยได้ยินทั้งหมดนี้มาแล้วขณะเดินไปตามทางเดินในโรงเรียนของท่าน บางครั้งเพื่อนๆ ของท่านมีส่วนด้วย ท่านอาจจะรู้สึกไม่สบายใจและไม่ทราบจะตอบสนองอย่างไร แต่ท่านสามารถสร้างความแตกต่างได้โดยเป็นแบบอย่างที่ดี

ถึงแม้การเผชิญหน้ากับผู้อื่นไม่ใช่เรื่องสนุก แต่จำไว้ว่า “ภาษาหรือท่าทางที่ลบลู่ หยาบคาย หรือไม่ถูกกาลเทศะ เช่นเดียวกับความตลกคะนองที่ไร้ศีลธรรมจรรยา ล้วนเป็นที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้าและผู้อื่น”¹ ถึงแม้จะพูดล้อเล่น แต่คำพูดเหล่านั้นก็ยังเจ็บอยู่ดี

ถ้าเพื่อนๆ พูดจาไม่เหมาะสมหรือพูดไม่ดีเกี่ยวกับผู้อื่น “จงขอร้องเขาด้วยความอ่อนโยนให้เลิกใช้คำอื่น ถ้าเขายังขืนทำต่อไป จงเดินหนีหรือเปลี่ยนเรื่องอย่างสุภาพ”² อธิบายว่าท่านเชื่อว่าทุกคนเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าและควรได้รับความเคารพตามนั้น จงเลือกเป็นเพื่อนที่ให้กำลังใจทุกคนแทนที่จะเป็นศัตรูผู้วิพากษ์วิจารณ์และเยาะเย้ยผู้อื่น แบบอย่างที่เข้มแข็งของท่านจะเป็นต้นแบบให้เพื่อนๆ

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน สอนว่า “ภาษาที่สะอาดและฉลาดเป็นหลักฐานยืนยันความคิดที่ดีงามและหลักแหลม”³ จงให้คำพูดของท่านสะท้อนความเชื่อของท่าน และพระวิญญาณจะอยู่กับท่านเพื่อให้การนำทางในสถานการณ์ยากๆ เหล่านี้

และมั่นใจได้ว่า—เพื่อนๆ จะเคารพท่านเพราะการตัดสินใจใช้ภาษาสะอาดและหุนหันใจที่เน้นคุณสมบัติอันดีของผู้อื่น

ช่วยกันคิดบวกเสมอ

ดิฉันกับเพื่อนๆ สวมสร้อยข้อมือ และทุกครั้งที่เราพูดไม่ดีบางอย่างเกี่ยวกับผู้อื่น เราจะดึงยางยืดที่สร้อยข้อมือของคนพูดให้ติดผิวของเขา นั่นเตือนใจเราได้เป็นอย่างดีให้คิดดีและพูดดีอยู่เสมอ

แคโรไลน์ เจ. อายุ 18 ปี รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

การสวดอ้อนวอนจะช่วยให้คุณได้พลังจากพระเจ้าเพื่อรู้วิธีพูดกับคนอื่นๆ อันดับแรก ทูลขอพระเจ้าให้รู้วิธีพูดกับเพื่อนๆ ของคุณ ทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยเพื่อนๆ ของคุณเข้าใจความสำคัญของการมองทุกคนเป็นบุตรธิดาที่รักของพระบิดาบนสวรรค์เช่นกัน เน้นความสำคัญของการมองส่วนดีที่สุดในผู้อื่น และไม่พูดไม่ดีเกี่ยวกับพวกเขา

วิกตอเรีย เคอร์เซย์ เอ็ม. อายุ 19 ปี, ปีไอเออี บราซิล

น้อมรับความต่างด้วยความรัก

เพื่อนๆ ของดิฉันต้องรู้ว่าเพราะเราแต่ละคนมีข้อดีต่างกัน เราจึงเอื้อประโยชน์ต่อกันได้ แม้ผู้อื่นจะมีข้อบกพร่อง แต่เราต้องรักพวกเขามากขึ้นเสมอ และเราต้องเชื่อในพลังการเปลี่ยนแปลงที่พบในการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดด้วย

เอสเธอร์ เอ็ม. อายุ 19 ปี เมืองอิมบูจิโมอี สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

พูดตรงๆ

คุณสามารถบอกเพื่อนอย่างสุภาพว่า “หยุดพูดแบบนั้นเถอะ มันไม่ชอบ” หรือ “อย่าพูดแบบนั้นเลยนะ มันหยาบคาย” พระบัญญัติข้อใหญ่หนึ่งในสองข้อคือ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:39)

เคลย์ตัน พี. อายุ 14 ปี, รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

เปลี่ยนมุมมองของพวกเขา

คุณบอกพวกเขาได้ว่าสิ่งที่พวกเขาทำอยู่นั้นไม่ถูกต้องและพวกเขาควรพยายามทำให้ผู้อื่นสุขใจไม่ใช่เศร้าใจ คุณบอกพวกเขาได้ว่าพวกเขาจะรู้สึกอย่างไรถ้าพวกเขาเป็นฝ่ายได้รับคำพูดให้ร้ายจากคนอื่น ช่วยให้พวกเขา มองสถานการณ์จากอีกมุมหนึ่ง การช่วยให้ผู้อื่นเป็นคนดีขึ้นจะทำให้คุณสามารถรู้สึกถึงพระวิญญูณบ่อยขึ้น และพระเจ้าจะทรงอวยพรคุณสำหรับการกระทำที่ชอบธรรมของคุณ

คาร์เร็น โอ. อายุ 15 ปี, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

มีความกล้า

เช่นเดียวกับเอสเธอร์, โจเซฟ สมิธ, โจเซฟ แห่งอียิปต์ และบุคคลสำคัญอีกหลายคนใน

พระคัมภีร์ คุณสามารถมีความกล้าพอจะหยุดเพื่อนๆ จากการพูดไม่เหมาะสมเกี่ยวกับผู้อื่นได้ ดินันกำลังประสบสถานการณ์เดียวกัน และดินันกล้าพูดกับเพื่อนๆ ด้วยความรักและความเข้าใจ พวกเขายอมรับและเข้าใจในท้ายที่สุดว่าการใช้ภาษาที่บริสุทธิ์และคู่ควรสำคัญอย่างยิ่ง! นอกจากอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนแล้ว การ

อดอาหารช่วยได้มากในสถานการณ์เหล่านี้ จงสวดอ้อนวอนและพูดขอด้วยศรัทธาให้พระบิดาบนสวรรค์ประทานความกล้าให้คุณพูดและสัมผัสใจเพื่อนๆ ของคุณ

พอลา เอช. อายุ 17 ปี, ซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์

เป็นแบบอย่าง

วิธีที่ดีที่สุดคือเป็นแบบอย่าง เป็นฝ่ายเริ่มต้นพูดสิ่งดีๆ เกี่ยวกับคนที่คุณกำลังพูดถึง คุณจะประหลาดใจเมื่อพบว่าการสนทนาเปลี่ยนได้เร็วมาก

เอ็ดเคอร์อิดส์ อายุ 24 ปี, คณะเผยแผ่เกาหลี โซลใต้

อธิบายข้อเสีย

บอกเพื่อนๆ ของคุณว่าพวกเขากำลังพลาดประสบการณ์ดีๆ หลายอย่าง และขาดการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น อธิบายว่าการพูดคำหยาบไม่ดีเพราะทำให้คุณเหินห่างจากผู้อื่นและทำให้ความคิดคุณแปรเปลี่ยน คนดีจะไม่บอกคุณเพราะคุณใช้คำพูดไม่ดี

เอลิซา เฟอร์เรอรา เอส., อายุ 16 ปี, มินัสเจรีส บราซิล

คำพูดมีพลัง

“ถ้อยคำมีพลังอย่างน่าประหลาดใจ ทั้งให้กำลังใจและบ่อนทำลาย เราทุกคนคงจำได้ถึงถ้อยคำที่ทำให้เราหมดกำลังใจและถ้อยคำอื่นๆ ที่กล่าวด้วยความรักซึ่งทำให้จิตใจเราโอบยิบ การเลือกพูดสิ่งที่ดีเกี่ยวกับคนอื่น—หรือพูดกับผู้อื่น—ยกระดับจิตใจและเสริมกำลังใจให้ผู้คนรอบข้างเราและช่วยให้ผู้อื่นเดินตามทางของพระเจ้าช่วยให้อึด”

จิน บี. บิงแฮม, ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ, “ฉันจะนำความสว่างแห่งพระกิตติคุณมาสู่บ้านของฉัน,” *เลียวอนา*, พ.ย. 2016, 7.

อ้างอิง

1. *แนวโน้ตต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* (2004), 62.
2. *แนวโน้ตต่อศรัทธา*, 62.
3. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จุลสาร, 2011), 20.

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันต่อสู้กับการล่อลวง
เค็มๆ มานาน จนท้อใจ
ฉันจะก้าวผ่านการล่อลวง
เหล่านั้นได้อย่างไร

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 มีนาคม 2018 ที่ liahona.lds.org (คลิก “Submit an Article or Feedback”)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

“ฉันเป็นสมาชิกของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์
ฉันรู้ว่าฉันคือใคร ฉันรู้แผนพระ” (หนังสือเพลง
สำหรับเด็ก, 48)

การประชุมศาสนจักรครั้งแรกของอีสตันในเยอรมนี
เพิ่งเล็ก เขาคิดว่ามันคงแตกต่างแน่ๆ แต่กลับ
เหมือนโบสถ์ที่เขาเคยอยู่ในสหรัฐอเมริกา เพียงแค่นี้เขา
ได้สวมहुฟังเพื่อฟังคำพูดที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ

คุณพ่อของคุณแม่เริ่มคุยกับครอบครัวที่นั่งอยู่ด้าน
หลังพวกเขา ดูเหมือนพวกเขามีลูกชายคนหนึ่งรุ่น
เดียวกับเขา!

“นี่ครอบครัวฟินอตโต” คุณแม่บอกอีสตัน
“ก็อานมาร์โกจะเรียนชั้นเดียวกับลูกที่โรงเรียน”

“เยี่ยมเลย!” อีสตันยิ้มให้ก็อานมาร์โก ชื่อของเขาฟัง
เหมือน “จอห์น” กับ “มาร์ก” ผสมกัน—แล้วลงท้ายด้วย

ปกป้องศาสนจักร

โดย เทรซี คาร์เตอร์
และมารีสา เดนนิส
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

ตัวโอ “นายมาจากไหน”

ก็อานมาร์โกยิ้มตอบ “เรามาจากอิตาลี แต่เราเพิ่งย้ายมาจากจีน”

“ว้าว!” อีสตันพูด “ฉันไม่เคยไปจีน”

วันต่อมาอีสตันไปโรงเรียนใหม่ของเขา เขาประหม่าเล็กน้อย แต่จากนั้นเขาเห็นก็อานมาร์โกโบกมือให้เขาจากอีกด้านหนึ่งของห้องเรียน อย่างน้อยเขาก็มีเพื่อนคนหนึ่งแล้ว มีเด็กๆ จากทั่วโลกในชั้นของเขา บางที่เขาอาจจะชอบโรงเรียนนี้ก็ได้

“อรุณสวัสดิ์ค่ะ!” ครูยิ้มให้ทุกคน “ครูชื่ออัลบาโนนะคะ ใครพอจะบอกครูได้บ้างว่า *อัตลักษณ์* หมายถึงอะไร”

เด็กผู้หญิงคนหนึ่งยกมือ “หมายถึงคนที่คุณเป็น สิ่งที่สำคัญต่อคุณมากที่สุด”

“ถูกต้อง!” ครูอัลบาโนกล่าว “งั้นเรามาทำความรู้จักกันดีกว่า อะไรบ้างที่เป็นอัตลักษณ์ส่วนหนึ่งของพวกหนู อะไรทำให้หนูเป็น หนู”

“หนูชอบวิดีโอเกมค่ะ!” เด็กผู้หญิงที่นั่งอยู่แถวหน้าตอบ ครูอัลบาโนยิ้มและเขียนคำว่า *งานอดิเรก* บนกระดาน “อะไรอีกคะ”

ก็อานมาร์โกยกมือ “ผมมาจากอิตาลี” ครูอัลบาโนพยักหน้าและเขียนคำว่า *ประเทศ*

อีสตันพยายามคิดจะพูดบางอย่าง “ผมไปโบสถ์” เด็กผู้ชายที่อยู่หลังห้องพูด

“นั่นเป็นคำตอบที่ดี!” อีสตันคิด “ฉันควรพูดประโยคนี้”

มีคนหัวเราะ จากนั้นเด็กหลายคนก็หัวเราะ อีสตันมองก็อานมาร์โกแบบงงๆ ก็อานมาร์โกดูงงๆ ด้วย พวกเขาจะหัวเราะทำไม

เมื่อกลับถึงบ้าน อีสตันเล่าให้คุณแม่ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น

คุณแม่ขมวดคิ้ว “บางคนไม่เข้าใจว่าทำไมศาสนจักรสำคัญ พวกเขาคิดว่าเหลวไหลไร้สาระ”

“อ้อ” อีสตันพูด เขาไม่ได้คิดว่าศาสนจักรเป็นเรื่องเหลวไหลไร้สาระเลย

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา ครูอัลบาโนขอให้นักเรียนทำการนำเสนอกับผู้ปกครองเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของครอบครัวพวกเขา

“เราจะทำโครงการอะไรดี” คุณแม่ถามขณะพวกเขาจัดโต๊ะอาหาร

อีสตันนึกถึงตอนที่นักเรียนในชั้นหัวเราะ “ผมคิดว่าเราน่าจะนำเสนอเกี่ยวกับศาสนจักร” อีสตันตอบ

คุณแม่ยิ้ม “นั่นเป็นความคิดที่ดี”

“และก็อานมาร์โกกับซิสเตอร์ฟีนอตโตจะนำเสนอกับเราได้ไหมครับ”

“ความคิดนั้นดี แม่จะโทรหาพวกเขาหลังอาหารเย็น”

วันรุ่งขึ้นก็อานมาร์โกกับซิสเตอร์ฟีนอตโตมาหาเรา ตอนแรกพวกเขาพูดถึงสิ่งที่คิดว่าสำคัญที่สุดเกี่ยวกับศาสนจักร คุณแม่จดความคิดทั้งหมดของพวกเขาไว้ในสมุด จากนั้นพวกเขาจึงนำบอร์ดมา หาภาพพระเยซู

ศาสดาพยากรณ์ และพระวิหารแล้วติดไว้ที่บอร์ด

ในที่สุดก็ถึงเวลานำเสนอ อีสตันยืนหน้าชั้นกับก็อานมาร์โกและคุณ

แม่ของพวกเขา เขาพูดลมหายใจลึกๆ

“เราเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระ

เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” เขาเริ่ม พวกเขาแต่ละคนผลัดกันอธิบาย

หลายเรื่องเกี่ยวกับศาสนจักร

ก็อานมาร์โกพูดเรื่องพระคัมภีร์

คุณแม่พูดเรื่องศาสดาพยากรณ์

ซิสเตอร์ฟีนอตโตพูดเรื่องการ

สังสรรค์ในครอบครัว อีสตันพูดเรื่อง

พันธสัญญา ทุกอย่างยอดเยี่ยมมาก!

อีสตันรู้สึกดีใจมากเมื่อพวกเขาจบการนำเสนอ ไม่มีใครหัวเราะ—ดูเหมือนเด็กๆ จะชอบ! เขาดีใจที่ได้แบ่งปัน

เรื่องสำคัญบางเรื่องกับชั้นเรียนของเขา เขายิ้ม เขารู้จักอัตลักษณ์ของเขา เขาเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า! ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองบาเดิน-เวอร์ทเทมแบร์ก เยอรมนี และรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ฉันเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า

ฉันเชื่อในพระเยซูคริสต์

ฉันเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

ลูกของพระผู้เป็นเจ้า

“ท่านค้นพบ *อัตลักษณ์* ของท่านอย่างไร หนึ่ง จำไว้ว่าท่านเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า”

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง, “Identity, Priority, and Blessings,” *Ensign*, Aug. 2001, 11.

แบ่งปันของ ประทาน

Olá!

หนูชื่ออติช
หนูพยายาม
ส่องแสงของหนู
โดยแสดงความ
สำนึกคุณ!

จากการให้สัมภาษณ์กับมาริสซา วิดดิสัน,
นิตยสารศาสนจักร

ครอบครัวนี้อยู่ที่พะริมาการเซาเปาโล บราซิล

1. เล่นเพลงสวด

หนูอยู่ในบราซิลกับพ่อ
แม่ พี่สาว และน้องชาย
หนูกับจูเลียพี่สาวเล่น
เปียโนสำหรับการ
ประชุมศีลระลึกใน
วอร์ดของเรา

ความรู้สึกสุขใจ

เมื่อเราแสดงความสำนึกคุณ พระเจ้า
ทรงอวยพรให้เรามีความรู้สึกสุขใจ
จากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

2. ของขวัญที่คาดไม่ถึง

วันอาทิตย์วันหนึ่ง ชายคนหนึ่งซื้อบราเดอร์สตาร์ทลเคให้ของขวัญเราชิ้นหนึ่ง เขาบอกว่า เป็นของขวัญขอบคุณสำหรับเพลงที่เราเล่นในวันอาทิตย์ เมื่อเราเปิดกล่อง เราพบฟลูตแบบพิเศษอยู่ข้างใน! หนูประกอบฟลูตและเริ่มเป่า หนูหลงใหลเสียงฟลูต

3. ตอบแทน

ไม่นานหนูก็เริ่มใช้ฟลูตเป่าเพลงสวด หนูต้องการทำบางอย่างเพื่อขอบคุณบราเดอร์สตาร์ทลเคสำหรับของขวัญชิ้นนั้น หนูฝึกเป่าเพลงสวด “ปัญญาและความรักยิ่งใหญ่” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 88) หนูขอให้คุณพ่อพบบราเดอร์สตาร์ทลเคมาที่บ้านเราเพื่อจะได้ให้เขาเห็นว่าของขวัญของเขาช่วยให้หนูค้นพบพรสวรรค์ใหม่

4. ความฝันพิเศษ

เมื่อหนูเป่าให้บราเดอร์สตาร์ทลเคฟัง เขามีความสุขและตื่นเต้นใจมาก เขาบอกว่าเขาฝันเกี่ยวกับเพลงสวด เพลงนี้เมื่อคืนก่อน! หนูรู้สึกว่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักเขาและทรงรักหนู

ส่งดาวมาให้เรา!

บอกเราว่าท่านส่องสว่างอย่างไร! ตัดรูปดาวและเขียนข้อความบนนั้นเมื่อท่านเป็นแบบอย่างที่ดี ขอให้ผู้ปกครองอีเมลรูปดาวของท่านพร้อมคำอนุญาตของผู้ปกครองมาที่ liahona@ldschurch.org

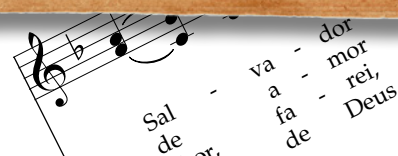

ท่านจะส่องสว่างได้อย่างไร

ฝึกร้องเพลง เล่น หรือนำเพลงสวดเพลงหนึ่งและแบ่งปันที่การสังสรรค์ในครอบครัว

ฝึกพรสวรรค์หนึ่งอย่างและแบ่งปันกับผู้อื่น

ความคิดของฉัน: _____

แผน แห่ง ความสุข

ระบายสีภาพเหล่านี้เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับแผนแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับท่าน! ท่านอาจจะตัดภาพเหล่านี้ออกมา ทากาวติดหลังภาพเข้าด้วยกัน และเย็บขอบทำเป็นหนังสือเล่มเล็ก

ก่อนฉันเกิด ฉันเป็นวิญญาณอยู่กับพระบิดา พระมารดาบนสวรรค์ พระบิดาบนสวรรค์ รับสั่งว่าพระองค์ทรงมีแผนจะช่วยให้ฉันเรียนรู้และเติบโต ฉันมีความสุขมาก!

พระเยซูคริสต์ทรงอาสาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของฉัน พระองค์เสด็จมาแผ่นดินโลกและทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมสำหรับฉัน พระองค์ทรงจ่ายค่าบาปของฉัน พระองค์ทรงทราบว่าฉันมีความทุกข์เรื่องอะไรและทรงช่วยฉันได้ ฉันรักพระเยซู!

ฉันเกิดมาบนแผ่นดินโลกที่สวยงามนี้ ฉันได้รับร่างกาย! วิญญาณกับร่างกายของฉันทำงานด้วยกันขณะฉันเรียนรู้ทุกวันฉันพยายามทำตามพระเยซูโดยเป็นคนมีเมตตา

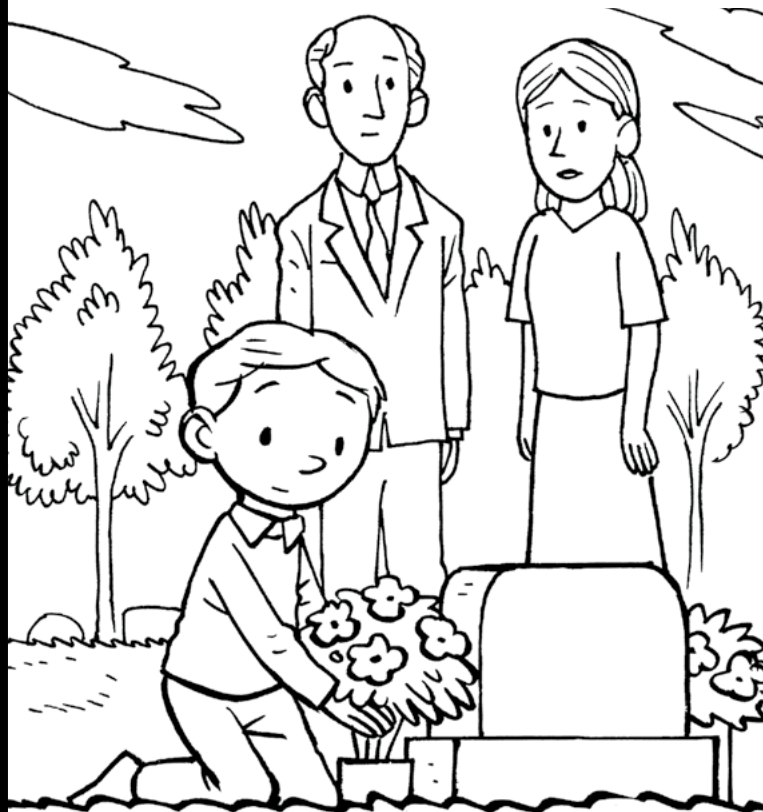
ฉันทำตามพระเยซูโดยรับบัพติศมา ฉันสัญญาจะรักษาพระบัญญัติ พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยฉัน เมื่อฉันทำผิดพลาด ฉันกลับใจและพยายามดีขึ้นในครั้งต่อไป ทั้งหมดนี้เป็นวิธีที่ฉันเรียนรู้และเติบโต!

ถึงแม้จะอยู่ไกลจากพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ แต่ฉันยังคงรู้สึกใกล้ชิดพระองค์ได้ ฉันสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ได้ทุกเวลา ฉันสามารถอ่านพระคัมภีร์ วันหน้าฉันจะได้ไปพระวิหารเพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฉัน พระวิหารเป็นสถานที่สงบและมีความสุข

ความตายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของชีวิต เมื่อนั้นตาย ร่างกายของฉันจะอยู่บนแผ่นดินโลกและวิญญาณของฉันจะไปโลกวิญญาณ ฉันจะอยู่กับครอบครัวและเพื่อน ๆ

สักวันหนึ่งร่างกายและวิญญาณของฉันจะกลับมารวมกัน ฉันจะเห็นพระเยซูอีกครั้ง! ฉันจะได้อยู่กับครอบครัวและพระบิดาบนสวรรค์ตลอดไป ฉันสำนึกคุณอย่างยิ่งต่อแผนแห่งความสุขนี้!

“พระเยซูคริสต์ ทรงเป็น พระบุตรที่รักองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ ทรงเป็น พระผู้สร้างของเรา พระองค์ ทรงเป็น แสงสว่างของโลก พระองค์ ทรงเป็น พระผู้ช่วยให้รอดจากบาปและความตาย ทั้งหมดนี้เป็นความรู้สำคัญที่สุดบนแผ่นดินโลก และท่านสามารถรู้ได้ด้วยตนเองดังที่ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเอง”

โดย เอ็ดเดอร์ดีลลิน เอช. โอคัสต์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

จาก “คำสอนของพระเยซู,” เลียโฮนา, พ.ย. 2011, 115–120

โดยเอลเดอร์ปีเตอร์
เอฟ. มีเออร์ส
แห่งสภาอัครทูต

พยายาม ต่อไป!

“หากพวกเขาอ่อนน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา” (ฮีบรู 12:27)

คุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้าเข้าร่วมศาสนจักรเมื่อข้าพเจ้ายังเด็ก เราอยู่ในสาขาเล็กๆ ที่ออสเตรเลีย คุณแม่ข้าพเจ้าเล่นเปียโนที่โบสถ์ แต่ท่านเล่นเพลงสวดได้ไม่กี่เพลง ข้าพเจ้าเรียนเปียโนด้วย เมื่อข้าพเจ้าอายุเจ็ดขวบ ปรภานสาขาขอให้ข้าพเจ้าเล่นเปียโนที่โบสถ์ เมื่อข้าพเจ้าเล่นเปียโน ข้าพเจ้าเล่นผิด และเมื่อเล่นผิด ข้าพเจ้ามักจะร้องไห้ ข้าพเจ้าอายและประหม่อมมาก แต่ก็ฝึกเล่นต่อไป ข้าพเจ้าต้องการเล่นเพลงสวดให้ดี ตอนนั้นข้าพเจ้าชอบเล่นเปียโน! ข้าพเจ้าเล่นเพลงสวดได้ทุกเพลง สมัยเป็นผู้สอนศาสนาในนิวซีแลนด์ ข้าพเจ้ารับใช้ในสาขาเล็กๆ อีกสาขาหนึ่ง พวกเขาไม่มีคนเล่นเปียโน ข้าพเจ้าจึงเล่นออร์แกนและเปียโนเป็นเวลาหนึ่งปี การเอาชนะความกลัวเป็นพรแก่ข้าพเจ้า

ทำให้ข้าพเจ้าได้เป็นพรแก่ผู้อื่น สมัยที่ยังเป็นเด็กเล็กข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการพูดด้วย ข้าพเจ้าพูดติดอ่าง การแบ่งปันประจักษ์พยานต่อหน้าทุกคนเป็นเรื่องยาก บางครั้งเมื่อข้าพเจ้าพยายามพูด ข้าพเจ้าจะร้องไห้ออกมาแทน ข้าพเจ้ามีพรฐานะปุโรหิตช่วยข้าพเจ้า คุณพ่อคุณแม่ให้กำลังใจข้าพเจ้ามาก ในที่สุดข้าพเจ้าก็สามารถพูดได้ชัดขึ้นและมั่นใจมากขึ้น ข้าพเจ้ายังคงประหม่อมเหมือนเดิม การเดินขึ้นไปบนยกพื้นเพื่อพูดที่การประชุมใหญ่สามัญเป็นเรื่องน่ากลัว! แต่มีวิญญาณแรงกล้าที่นั่น ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีและสงบนั้นเป็นพิเศษมาก ถ้าท่านอายุหรือมีปัญหาเรื่องการพูด จงพยายามต่อไป แม้จะยังมีปัญหาเหมือนเดิม แต่เราต้องการได้ยินท่านพูด ท่านสามารถเป็นพรแก่คนมากมายได้ด้วยสิ่งที่ท่านเท่านั้นจะพูดได้! ■

ภาพประกอบโดย แคท มอร์

บัตรคมวาทีการประชุมใหญ่

นี่คือคมวาทีบางส่วนที่เราชอบจากการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2017!

"ศรัทธา
ชนะความกลัว
เสมอ"

—ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์,
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

—เอลเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

"พระเจ้าทรง
ชอบ
อยู่กับเรา"

"พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีงาน
สำคัญ ให้เรา
แต่ละคน"

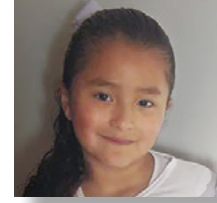
—เอลเดอร์จอห์น ซี. ฟิงกรี จูเนียร์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

—เชรอน ยูแมงค์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธาน
สมาคมสตรีสะท้านสามัญ

"ท่านจะเปิดไฟ
ของท่าน
ไหม"

หน้าใหม่ของหนู

หนูทำตามพระเยซูเมื่อหนูแสดงความ
รักต่อเพื่อนๆ ที่โรงเรียนและเคารพ
พวกเขา
เวียนกา วิ, อายุ 7 ขวบ โคลอมเบีย

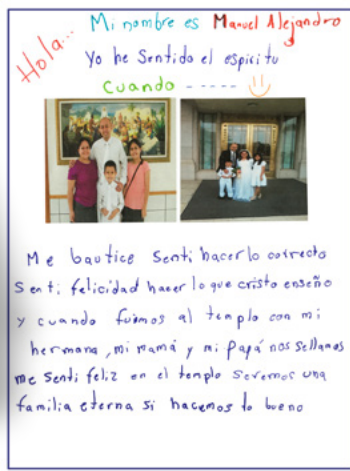
ทุกครั้งที่หนูไปพระวิหารกับ
ครอบครัว หนูรู้สึกถึงพระวิญญาณ
แรงกล้ามากราวกับพระเจ้าช่วยให้
รอดทรงอยู่กับหนู หนูชอบไปพระ
วิหาร

อลานา แอล. อายุ 8 ขวบ, บราซิล

เรารู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนช่วยเรา
แก้ปัญหาได้เช่นเดียวกับการสวด
อ้อนวอน น้องชายของผมชอบสวด
อ้อนวอน

เบนจามิน เอ็ม. อายุ 3 ขวบ และโจควิน
เอ็ม. อายุ 8 ขวบ, ชิลี

ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณเมื่อผมรับบัพติศมา
นั่นทำให้ผมต้องการเลือกสิ่งที่ถูกต้อง ผมมี
ความสุขเมื่อผมทำสิ่งที่พระเยซูทรงสอน เมื่อ
ผมไปพระวิหารกับพี่สาว คุณแม่ และคุณพ่อ
เราได้รับการฝึกและผมมีความสุข เราจะเป็น
ครอบครัวนิรันดร์ถ้าเราทำสิ่งที่ถูกต้อง
มานูเอล อาร์. อายุ 9 ขวบ, เอลซัลวาดอร์

อาดัมกับเอวา

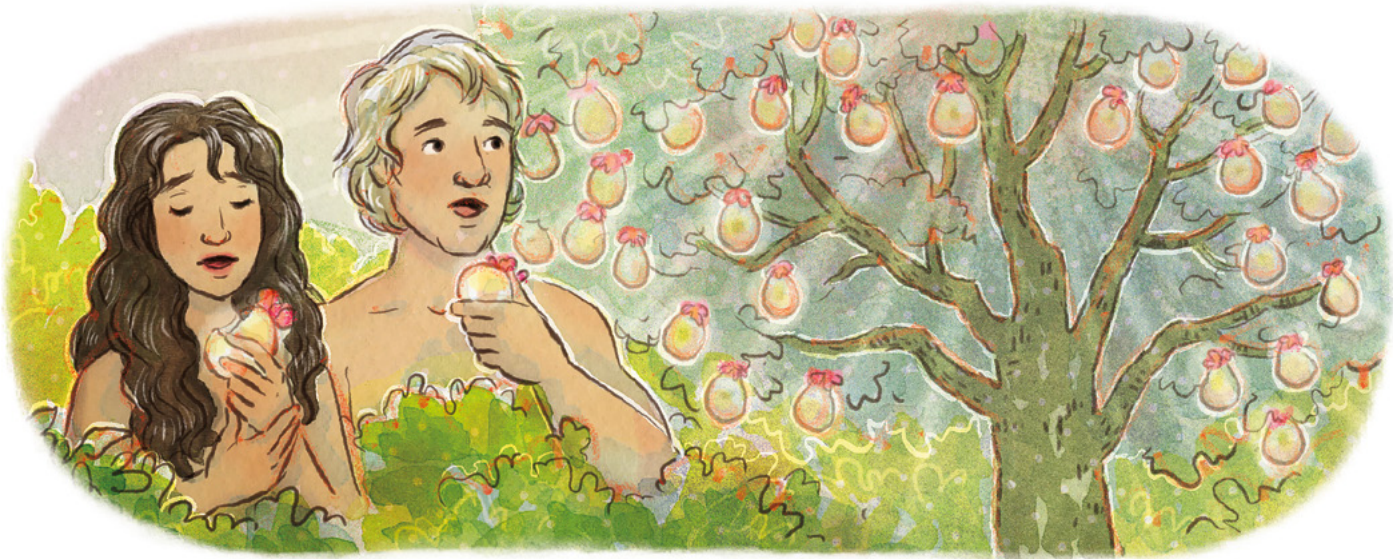
โดย คิม เว็บบ์ ริด

พระบิดาบนสวรรค์และ
พระเยซูทรงสร้างโลก
พระองค์ทรงสร้างแผ่นดิน
ทะเล ดวงอาทิตย์ และ
ดวงดาว พระองค์ทรงสร้าง
พืชและสัตว์ จากนั้นแผ่นดิน
โลกก็พร้อมต้อนรับบุตร
ธิดาของพระบิดาบนสวรรค์
พระองค์จะทรงส่งใครมา
อยู่บนแผ่นดินโลกก่อน

อาดัมกับเอวา!

พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางพวกท่านไว้ในสวนเอเดน อาหารทั้งหมดของพวก
ท่านเติบโตในสวน พวกท่านไม่ต้องทำงาน พวกท่านไม่เจ็บป่วย

พระบิดาบนสวรรค์รับสั่งกับอาดัมและเอวาว่าหากพวกท่านกินผลจากต้นไม้ต้นหนึ่ง พวกท่านจะต้องออกจากสวน ซาตานล่อลวงให้เอวากินผลไม้ชิ้น และเธอกิน อาดัมก็กินด้วย

การเลือกออกจากสวนเอเดนของพวกท่านเป็นแผนส่วนหนึ่งของพระบิดาบนสวรรค์หลังออกจากสวนเอเดน อาดัมกับเอวาเรียนรู้ที่จะสวดอ่อนน้อม กลับใจ และมีศรัทธาในพระเยซู พวกท่านกลายเป็นพ่อแม่และสอนพระกิตติคุณให้ลูกๆ ของพวกท่าน ชีวิตนอกสวนยากกว่า แต่พวกท่านเรียนรู้เรื่องสำคัญใหม่ๆ หลายเรื่อง พวกท่านมีความสุข

ผมชอบอาดัมกับเอวา ผมเลือกมาแผ่นดินโลกเพื่อจะได้เรียนรู้ เต็บโต
และเป็นเหมือนพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์มากขึ้น ■

ฉันทำการเลือกที่ดีได้

จนกว่าเราจะพบกันอีก

โดย ประธานตีเทอร์
เอฟ. อुकต์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

พระกิตติคุณ ครอบคลุมความ จริงทั้งหมด

ใบไม้ที่เราเห็นตรงหน้าเราเป็น
เพียงภาพถ่ายเล็กจิ๋วภาพหนึ่ง—
ส่วนหนึ่งของป่าไม้อันกว้างใหญ่
ไพศาลของความรู้ที่น่าหลงใหล

ประวัติศาสตร์มีความสำคัญ และ
การทำให้ตัวเรายึดอยู่กับบทเรียน
ที่ได้เรียนรู้จากประวัติศาสตร์จะทำให้
เราสามารถเลียนแบบส่วนดีที่สุดของ
สิ่งที่ยกมาถึงการเป็นมนุษย์

ไมเคิล คริชตันนักประพันธ์
ผู้ล่วงลับกล่าวว่า “ถ้าท่านไม่รู้
ประวัติศาสตร์ ท่านย่อมไม่รู้อะไรเลย
ท่านเป็นใบไม้ที่ไม่รู้ว่าตนเป็นส่วน
หนึ่งของต้นไม้” ประวัติศาสตร์สอน
เราไม่เพียงเกี่ยวกับใบไม้ของการดำรง
อยู่เท่านั้น แต่สอนเราเกี่ยวกับแขนง
กิ่ง ลำต้น และรากของชีวิตด้วย และ
บทเรียนเหล่านี้สำคัญ

ความอ่อนแออย่างหนึ่งที่มนุษย์
เรามีคือการที่กักว่า “ใบไม้” ของเรา
คือทั้งหมดที่มี—ว่าความจริงของเรา
สมบูรณ์และเป็นสากล ภาษิตเก่าแก่
ของยิวดีดิกกล่าวว่า “สำหรับหนอนใน

ฮอสเรดิช โลกของมันคือฮอสเรดิช”
ข้าพเจ้าต้องการเน้นว่าความจริงที่
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิยุคสุดท้ายน้อมรับแผ่นพับ
และพันธฮอสเรดิชแน่นอน แผ่นพับ
เวลา สถานที่ และครอบคลุมความ
จริงทั้งหมด

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ครอบคลุมไม่เฉพาะความจริงของสิ่ง
ที่เป็นมาแล้วและสิ่งที่เป็นอยู่เท่านั้น
แต่ความจริงของสิ่งที่เป็นไปได้และจะ
เป็นด้วย พระกิตติคุณใช้ได้จริงมาก
ที่สุดในบรรดาความจริงทั้งหมด อีกทั้ง
ยังสอนวิถีของสานุศิษย์—เส้นทาง
ที่สามารถทำให้มนุษย์ปุถุชนผู้มีข้อ
บกพร่องกลายเป็นสัตถภาวะที่ไร้ขีด
จำกัด เป็นอมตะ และมีรัศมีภาพผู้
ซึ่งศักยภาพของพวกเขาเกินกว่า
ความสามารถอันน้อยนิดของเราจะ
จินตนาการได้

นี่คือความจริงที่ใช้ได้จริง ล้ำค่า
เกินจินตนาการ และเป็นความจริง
ลำดับสูงสุด การเสาะแสวงหา การ
ค้นพบ และการประยุกต์ใช้ความ
จริงเป็นสิ่งที่เราอยู่บนโลกนี้เพื่อค้น
พบ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ครอบคลุมความจริงทั้งหมด อีกทั้ง
เชี่ยวชาญในความรู้ที่จะมีค่าสูงสุด
ต่อเราในชีวิตนี้และตลอดนิรันดรที่
จะมาถึง

นั่นไม่ใช่ความรู้ลึกพิเศษหรือ
หรือที่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร
ที่น้อมรับความจริง—ไม่สำคัญว่าจาก
แหล่งใด—และสอนว่ามีอีกมากจะมา
ว่าพระเจ้าเป็นเจ้า “จะยังทรงเปิดเผย
เรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลายเรื่อง
เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า”
[หลักแห่งความเชื่อ 1:9] ด้วยเหตุนี้
เราจึงอ่อนน้อมถ่อมตนเกี่ยวกับความ
จริงที่เรามี เราเข้าใจว่าความรู้ของเรา
กำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ใบไม้ที่เรา
เห็นตรงหน้าเราเป็นเพียงภาพถ่าย
เล็กจิ๋วภาพหนึ่ง—ส่วนหนึ่งของป่าไม้อัน
กว้างใหญ่ไพศาลของความรู้ที่น่า
หลงใหล ■

จาก “Seeing Beyond the Leaf” การประชุม
สัมมนาประวัติศาสตร์ศาสนจักร มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์
ใน ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่
7 มีนาคม 2014

อดัมกับเอวา
ศิลปะผ้าทอโดยคุณา อินเดียนแดง,
หมู่เกาะเซมบลาส ปานามา

อดัมกับเอวาถูกमारล่อวงให้รับส่วนผลไม้ต้องห้าม ด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นมนุษย์ที่ตายได้ เอดาเป็นพยานถึงพรจากการ
นั้นว่า “หากมิใช่เพราะการล่วงละเมิดของเรา เราจะไม่มีวัน ได้มีพงศ์พันธุ์” และจะไม่มีความรู้ความดีและความชั่ว, และปีติ
ของการ ได้ของเรา, และชีวิตนิรันดร์จึงพระเจ้าประทานแก่ปวงชนที่เชื่อฟัง” (โอบาส 5:11)

อื่นๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

พระองค์จะทรง ปลดปล่อยเรา

เมื่อคณะเผยแผ่ของผู้สอนศาสนา
ในญี่ปุ่นประสบภัยแผ่นดินไหว
ที่ทำลายล้างจนหมดสิ้น พวกเขา
รู้สึกว่พระเจ้ากำลังนำทางและ
ทรงคุ้มครองพวกเขา

น.44

สำหรับเยาวชน

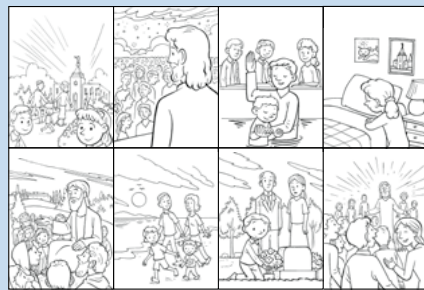
น.50

พระเยซูคริสต์ บ่อเกิดของสันติสุข

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำให้คลื่นปั่นป่วนใน
ทะเลกาลิลีสงบลงทันใด พระองค์ทรงมอบ
ความหวังแห่งสันติสุขภายในอันเป็นนิจแก่
เราแต่ละคนจันนั้น

สำหรับเด็ก

แผนแห่ง ความสุข

ตัดและระบายสี่สมุดเล่มเล็กเล่มนี้
เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับแผนแห่ง
ความสุขของพระบิดาบนสวรรค์!

น.70

